

EGE ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TEMEL BİLİMLER ANABİLİMDALI

TANBURÎ CEMîL BEY
ve
"REHBER-î MÛSIKî"

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Hazırlayan
M.Hakan CEVHER

36362

Yöneten
Yrd. Doç. Fatma GÖKDEL

T.C. YÜKSEKBİRETİM KURULU
DOKÜMANASYON MERKEZİ

İzmir-1992

TESEKKÜR

Bu çalışmamda bana sabırla yardımcıları esirgemeyen; Sayın Hocam Onur AKDOĞU'ya, Sayın Hocam Ali Rıza Avnî TİNAZ'a, Sayın Dr. Fares HARİRİ'ye, babam Sayın A.Rami CEVHER'e, sevgili eşim Dr. Demet CEVHER'e, Sayın Yavuz AKALIN'a, çan dostum Sayın Zafer ÇELİKÖZ'e ve tez yönetmenim Sayın Yrd. Doç. Fatma GÖKDEL'e en içten saygı ve teşekkürlerimi sunarım.

M.Hakan CEVHER

ÖNSÖZ

Türk müziğinin geçmiş dönemlerinde yazılmış ve Osmanlıca olarak basılmış bir çok kıymetli eser bugün, kütüphanelerin tozlu raflarında günümüz yazısına çevrilerek gelecek nesillere aktarılmak üzere, araştırmacıları beklemektedir.

Bu mantıkla, eskiden beri Osmanlıca yazıp okumaya olan merakım ve kıymetli hocam Onur AKDOĞU'nun da teşvikleriyle, Tanbûrî Cemîl Beyin "Rehber-i Mûsikî" isimli kitabını günümüz yazısına çevirmek ve yorumlamayı, Yüksek Lisans bitirme tezi olarak hazırlamaya çalıştım.

Gerçekten dünya çapında ün yapmış böyle büyük bir icrâcının, yazarlık yönünü de tanıma olanağı bulduğum bu çalışmamın Türk müziği okurlarına yararlı olmasını diliyorum.

5.Nisan.1992
M. Hakan CEVHER

İÇİNDEKİLER

TEŞEKKÜR	II
ÖNSÖZ	III

I. BÖLÜM

A. Tanbûrî Cemîl Beyin kısa hayatı	2
B. "Rehber-i Mûsîkî" çeviri yazımı.....	3

II. BÖLÜM

A. YORUM

1. Biçim.....	87
2. İçerik.....	88
3. Sonuç.....	96

III. BÖLÜM

A. Öğretim Dizini.....	97
B. Nota Dizini.....	98
C. Makam Dizini.....	100
D. Usûl Dizini.....	102
E . Özeti.....	103
F. Özgeçmiş.....	105

IV. BÖLÜM

A. EKLER.....	106
B. KAYNAKÇA.....	148

KISA YAŞAMI (*)

Tanbûrî Cemîl Bey, 9.5.1871'de, İstanbul'da, Molla Gûranî'de doğdu. Babası Mehmet Tevfik Bey (1836-1874), annesi Zihniyâr Hanımdır.

Üç yaşında babasını kaybetti. İlk, orta eğitimini amcası Refik Beyin yardımlarıyla tamamladı. Taşınmış olduğu amcasının konağında Fransızca öğrendi. Önce keman, sonra kanun ve diğer sazları da çalmayı deneyen Cemîl Bey, en çok tanbûr sazı ile yakından ilgilen-di. Aleksan'dan Hamparsum ve batı notasını öğrendi. Orta eğitimi olan Rüştîye'den sonra İdadîye gitti. Bir yıl Mekteb-i Mülkiye-i Şâhane'ye devam ettiğten sonra bıraktı.

Bu arada içki ile sürecek olan talihsiz beraberliğine de başlamış oldu. Çeşitli yerlerde; konaklarda, saraylarda, tanbûru ile bir çok konserler veren Cemîl Bey, pek çok büyük besteci ve devlet adamlarının övgülerini aldı.

Kendi tanbûru ile çaldığı çeşitli taksîmler ve eserleri içeren plaklarının yanında, bir çok söz ve saz eserleri besteleyen Cemîl Bey, 4.8.1916 tarihinde yakalandığı verem hastalığı nedeniyle 45 yaşındayken hayata gözlerini kapadı.

* Tanbûrî Cemîl Bey'in hayatı, eserleri hakkında geniş bilgi için "Bkz: Onur AKDOĞU, Türk Müziği Bibliyografyası, İzmir, 1990

REHBER-İ MÜSIKÎ

Müellifi

Merhûm Tanbûrî Cemîl Bey

Tab'ı ve nâşiri Kutmânizâde Şamlı İskender

Telefon: İstanbul 1836

İstanbul Beyazıt'ta sâbık mâliye karşısında numara 18

REHBER-İ MÜSIKÎ

Müellifi
Merhûm Tanbûri Cemîl Bey

Birinci tâb'i: 1318
Ikinci tâb'i: 1341

Hakk-ı te'lîfi mahfûzdur. Mes'ud Cemîl mühr veya
imzâsını taşımayan nûshalar sahtedir.

Tâb'i ve nâşiri
Kutmânizâde Şamlı İskender
İstanbul, Beyazit 'ta sâbık mâliye karşısında
Numara 18
Telefon: 1836

Mûsîkî, sanayî-i nefiseden bir tanesidir ve bütün eşgâl-i sanatkâra, ne gibi mûsikî de, herşeyden evvel, rûhun enfesi bir ifâdesi ve bütün derfîni hislerimizin, arzularımızın sunûh ve sudûrî, rûhumuzun tecellîsidir. İkinci derecede, san'atkârin yine kendisinden münbais olan bir mevzuâ ait ve nağmelerden mütehassil bir "terkîb ve teşkîl" dir ki, nağmelerin bu sûretle terekkür ve teşekkülü, bizzât san'atkara ve bize zevk-i bedîn eder.

Ancak üçüncü derecede bir mevzû'yu hâricînin taklîd ve temsili olabilir. Ma'mâfih bu raddede resimde ve heykeltraşta olduğu gibi doğrudan doğruya tam bir taklîd-i mutasavver değildir. Herhangi bir taklîd ve temsîlde mûsikîsına mutlaka enfes olmak mecbûriyyetindendir ve mûsikînasların bu gibi taklîd-i temsili eserlerini anlamak için de onun kullandığı enfes-i vesâiti araştırmak, onun şahsiyyet ve husûsiyyetinin çerçevesinden bakmak lâzımdır. Nasıl bir tablo veya bir heykel, kabîl-i rû'yet olan bir takım hatlar ve renklerle meselâ; bir insana çehresini aslinin tama-miyle aynı olarak taklîd ve temsîl edebilirse, mûsikîde de, bil'akis resim ve heykeltraş gibi temsili san'atlar için, gayrı kabîl-i temsîl olan başka bir şeyin, "rûhun" tercümânı olmak kâbîliyyeti mevcut-tur ki, bu vâsitâ-i tercüme de, ses ve nağmeden ibarettir. Ya'ni mûsikîde esas olan unsur ve malzeme "ses"dir.

O halde sesin mâhiyet ve evsâfini tedkîk edelim.

Vukû'unu kuvve-i samiamızla idrâk ettiğimiz her hâdice-i hekîme "ses"tir.

Ses, bir cism-i mutasavvitin ihtizâzından husûle gelerek hava veya sâir elastikî ci-simler vâsitasıyla kulağımıza intikal eder. Sem'imiz üzerindeki te'sîrleri i'tibareyle sesleri başlıca "savt-ı mûsikî" ile "gürültü, gamgame" arasındaki fark şeklinde işitiriz. Samiamızda savt-ı mûsikî hissi, cism-i mutasavvitin ancak muntazam ve devr-i periodigue ihtizâzâtından husûle gelir.

Gayri muntazam ve gayri devri ihtizâzlar ise samiada "gürültü" hissi tevlid eder. Mesela; rüzgarın uğultu ve fisiltisi, dalgaların çırıntıları, bir arabanın tekerleklerinin yuvar-lanışı ve ilâh. gibi sesler gürültüdür. Savt-ı mûsikî nev'inden olan sesler ise, ale-l umûm âlât-ı mûsikîyyeden çıkan seslerdir. Sesi, ale-l itlâk böylece iki nev'ye ayırdıktan sonra, burada bizce matlûb ve makbûl olan, sesi, ya'ni savt-ı mûsikîyi nazar-ı dikkate alalım ve onuda yine samiamızdaki muh-telîf te'sîrlere göre savt-ı mûsikînin şu üç sengini teffîk edebiliriz.

1. Şiddet
2. İrtifa'
3. Tinnet

Sesin şiddetî: Onun işitilebilmek kâbiliyyetinin azlığı veya çokluğu, ya'ni sadece hızılılığı, yavaşlığıdır ki; savt-ı mûsikîyi husûle getirir.

Ihtizâzâtın "vüs'ati" ile mebsûten mütenâsibtir. Sesin irtifa'sı: Onun , uzv-u sem'imiz üzerindeki kaba veya nazik te'sîrine itlâk olunur. Ya'ni, bu da kısaca sesin inceliği kalınlığıdır ki ve buda ihtizâzâtın "sür'ati" ile mebsûten mütenâsibtir.

Sesin tünneti: İse, hepsi birden aynı sesi çikaran muhtelif-ül cis̄ mûsîkî  lât-
larının, meselâ; bir keman, bir flüt, bir klarinet ve bir de insan sesinin birbirine nazaran mevcût olan
farkına denilir ki; bu fark ihtizâzin vüs'at ve sür'atının aynı olmasına rağmen, her alat-ı mûsîkînin
ma'mûl olduğu tahta , bakır, nikel ve sâire gibi maddelelere göre "şekli" nin başka türlü olmasından
münbaistir. Bu muhtelif şekildeki ihtizâzlar, savt-ı mûsîkînin "tünnet" dediğimiz farkını tevlîd eder.
Bu babdaki tafsîflat nazariyat-ı mûsîkîden bahis bir kitaptan ziyâde, akustik sahasına ait olduğu için
terk ederek yalnız söylece muhtasiran  zâh ile iktifa' edeceğiz. Şimdi, şark olsun garb olsun her nev'i
mûsîkîde, unsûr'u esâsiyenin, yukarıda akustik nokta-i nazardan evsâfini gösterdiğimiz savt-ı mûsî-
kî olduğunu bir daha tekrar edelim. Bu evsât-ı mûsîkîyye, mûsîkî lisanının kelimeleleri mesâbesinde-
dir. Bu kelimeleler mûsîkîşinaş, âsâr-ı san'atını vucûda getirir ve âsâr, tipki lisan-ı tekellüm gibi ya-
zar. Mûsîkî eserlerini yazmak için, çok eski zamanlarda  cad edilmiş olan muhtelif kavimlerin
notaları vardır. Mesela; Çinlilerin, Hintlilerin ve Yunanlıların oldukça mütekemmil notaları olduğu
gibi, biz Türklerin de Avrupa'da onuncu asrin nihâyeti ile onbirinci asrin ibtidâlarında  cadını
mûteakib inkişaf etmiş ve bugünkü mükemmel şeklini bulmuştur.

Bu notada sesler, beş müvâzi çizilden mürekkeb ve "porte" denilen satırın
çizgileri ve çizgi aralığı yazılır.

Notaların porte üzerindeki mevkîleri, delâlet ettikleri seslerin irtifa'larını vâz-ı
cümle aşağıdan yukarı, pestten tize doğru yükselen sesleri, bil'akis yukarıdan aşağıya tizden pese
doğru inen sesleri gösterirler.

Bizim mûsikîmizde ve Avrupa mûsikîsinde yedi tane aslı ses vardır ki; Frenkçe ve Türkçe isimleriyle şöyledir.

Do	Re	Mi	Fa	Sol	La	Si
Çargâh	Yegâh	Aşîran	Acem	Râst	Dûgâh	Segâh

Bu sesler kalından inceye inceden kalına, bir merdivenin basamakları gibi birbirini ta'kîb ettiği için, bunların teşkil ettiği sıraya "skala"* yâhud "gam" derler. Bu merdiveni teşkil eden yedi sesi herhangi birisinden başlayarak sıra ile terennüm ve icrâ edersek, yedincisinden sonra gelecek olan sekizinci notanın, birinciye gâyet meşâbe olduğunu görürüz. Onun için bu sekizinci ses dahî, mebde-i ittihâz ettiğimiz notanın isimini veririz. Meselâ "do"dan başlamışsak;

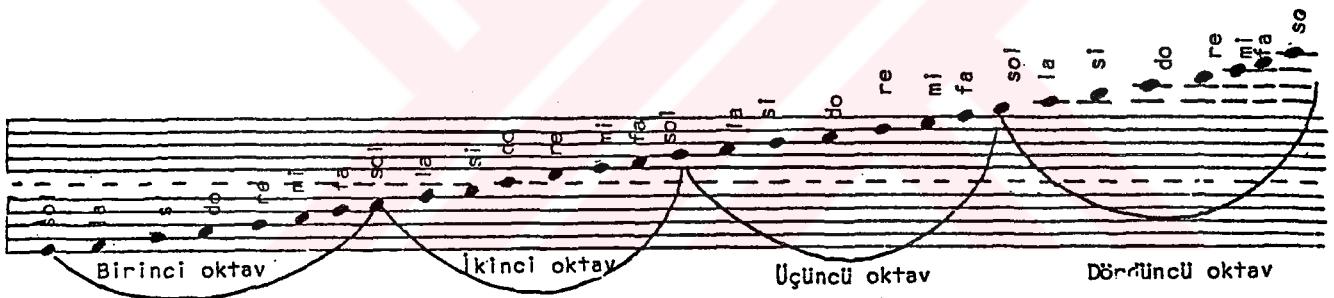
1	2	3	4	5	6	7	8
Do	Re	Mi	Fa	Sol	La	Si	Do

sûretinde sekizincisi yine "do" olur. Kezâ, meselâ fa'dan başlamışsak;

1	2	3	4	5	6	7	8
Fa	Sol	La	Si	Do	Re	Mi	Fa

olur ve bunu ta'kîben diğerleri yine tekerrür eder. Sekiz sesten müteşakkîl olan böyle bir sıraya "oktav" derler.** Garb mûsikîsinde, müsta'mel olan en ince ve en kalın sesler yedi oktav içinde muhtevîdir ki; bu yedi oktav ba'zen âlât-ı mûsikîyyede, meselâ, piyanoda tamamıyla mevcûttur.

Bizim mûsikîmizde, müsta'mel olan sesler ise, ancak dört oktav teşkil ederler. Bu dört oktavın ihtiyâz ettiği sesler, birbirine mutavassit bir hat ile merbût iki porte içinde şu sûretle yazılır:

Garb âsâr-ı mûsikîsinin notaları yazılrken, luzûmuna göre, ba'zen bu iki portenin ikisi de müsta'meldir. Ba'zen de yalnız bir tanesi kullanılır ve iki porteyi birbirinden tefrik için, birinci portenin baş tarafına sol yâhud keman anahtarları denilen şu işaret ve ikinci portenin baş tarafına fa yâhud baso anahtarları denilen şu işaret konur.

Ma'mâfih bizim mûsikîmizde; tanbûr, santur, nay gibi şu sol sesini veya buna yakın bir nisbettte, daha az pest olan sesleri çıkaran, âlât-ı mûsikîyyemizin mevcûd olmasına rağmen, münhâsiran sol anahtarıyla yazılan ve mutavassit ve en ince sesslere mahsûs olan ikinci porte kullanılmaktadır. Tanbûrî ve nayzenler, âlât-ı mûsikîyyelerinin yapılışı icâbı olarak sol anahtarıyla yazılmış olan nisbettte, daha yüksek notaları bir oktav pest çalarlar.

*Scala, İtalyanca merdiven demektir.

**"oktav" kelimesi eski Yunanca'dan ma'hûz ve "sekizli" demek olan bir kelimedir. Türkçe'ye vaktiyle "zül-küll" diye tercüme edilmişse de, esâsen beynelmîle bir mâhiyeti olan "oktav" kelimesi elbette buna müreccehtir.

Meselâ; sol anahtarıyla

şeklinde yazılmış notalar sanki fa anahtarıyla

suretinde yazılmış gibi çalınır. Esâsen garb müsikîsi gibi çok sesli ve armonili olmayan müsikîmiz için böyle muhtelif anahtarlar ve porteler istî'mâli luzûmu yoktur. Sol ve fa anahtalarından ma'dâ, garb müsikîsinde müsta'mel ve muhtelif irtifâ'daki insan seslerine mahsûs, üç türlü

(do) anahtarı vardır. Bunların bulunduğu çizgi sol anahtarıyla şa-

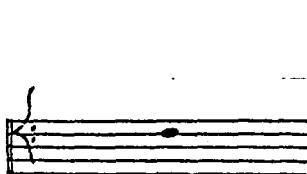

şekilde ve fa

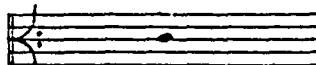
anahtarıyla

şekilde yazılan (do) notası itibâr edilir.

Do

Do

Alto Anahtarı

Do

Tenor Anahtarı

(Kâlîncâ sesli mugannîyelere ve (Yüksek sesli mugannîlere
ba'zı âlât-ı müsikîyyeye mahsûs) ve ba'zı âlât-ı müsikîyye
(Üçüncü çizgi "do" notasıdır) yeye mahsûs)
(Dördüncü çizgi "do" notasıdır)

Dediğimiz gibi, sol anahtalarından ve birinci porteden ma'dâ, bundan bu anahtarlar izim müsikîmiz için bîluzûmdur ve kullanılmamaktadır. Şimdi, müsikîmizde kullanılan aslı sesleme cümlesini, sol anahtarıyla bir arada ve Türkçe isimleriyle beraber yazalım:

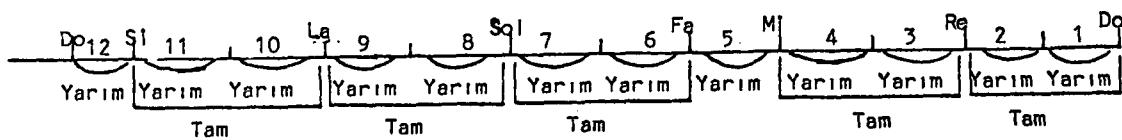
Görülüyorki, bu seslerin hepsi Türkçe ayrı bir isme mâliktit ki, ilk nazarda enmek müşkülâtının bulunacağı mülâhazası vârid olursa da, söylenilen bir sesin derece-i irâ'ını gâyet vuzûhle gösterebilmesi itibâriyle fâidelidir. Bu muhtelif irtifâ'da notalar Frenkçe, yedi ne isimleriyle siyâkan do re mi fa sol la si tesmiyye edildikleri zamân, muhtelif irtifâ'da birkaç ne do re mi ilâh. notaları hatırlaya gelebilir. Fakat Çargâh, Tîz Çargâh, Yegâh, Nevâ, Râst, Gerdânîye uretindeki alaturka tarz-ı tesmiyyeleriyle bu ibhâma mahal kalmaz ve ismi söylenilen nota, derâ-i irtifâ'ının bütün vuzûhüyle zihnimizde tebâdûr eder.

Ondan ma'dâ, bu isimler Avrupa müsikîsi ile hiç alâkadar olmadan dahî kendi ikîmizin muhtevî olduğu esvâtîn aralarındaki nisbete nazaran mevzû' ve mevcûd olduğundan, ların iyice öğrenilmesi şarttır.

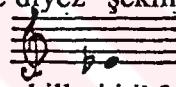
FER'Î SESLER

Kuvve-i sâmianın kâbiliyyeti ihtisâsına en ziyâde mâruz bulunan seslere aslî tabîî yâhud tam sesler denildiğini.....

ve bunların do, re, mi, fa ilâh. silsile-i esvâtından ibâret olduğunu gördük. Ancak, makâmâtın tenevvü'ü için esvât-ı tabîyye kâfi olmadığından, bunların aralarında mevcûd olan diğer ba'zı sesler de bulunmuştur. Garb müsikisinde bu fer'i sesler mi ile fa ve si ile do notalarının arası müstesnâ olmak üzere, kalan diğer do ile re, re ile mi, fa ile sol, sol ile la, la ile si, notalarının tam ortasında olmak üzere beş tanedir:

Ya'ni, görüldüğü vechile, yarımlarla beraber oktav dahilinde oniki derece, oniki kısım yâhud oniki ses vardır. Fakat buna mukâbil, Türk müsikisi bir oktav dahilinde 24 dereceyi ihtiyâ eder. * Bu da, garblıların bir tam sesi iki müsâvî kısma tefrik ile iktifâ' ettikleri halde, bizim üç kısma tefrik edebilmemizden münbaistir. Bu suretle, bir oktav dâhilinde malik olduğumuz gâyet mütenevvî fâsilâli seslerle teşekkül eden, bir çok makâmlarımız vardır.

Fer'i sesleri yazmak için porte dahilinde ayrı bir yer yoktur. Bunların kendilerine mücâvir bulunan aslı perdeye nazaran tesmîye olunurlar, yalnız hangi aslı perdeye nazaran tesmîye olunuyorsa, o perdeyi bir yarımla nisbetinde tizlestiren, şu # diyez işaretî, yâhud bil'akis yarımla nisbetinde pestleştirerek, şu bemol b işareti ilâve edilir. Meselâ "re" ve "mi" tam sesleri arasında bulunan yarımla "re" perdesini söyle "re diyez" şeklinde yâhud "mi" perdesini, bir bemol işaretîyle yarımla nisbetinde pestleştirerek yazarız. Ya'ni "re diyez" ve "mi bemol" notaları isimleri ve portedeki mevkî' ve şekilleri itibâriyle başka bulunurlarsa da, sâmiâmîzdaki te'sîrleri itibâriyle birbirinin aynıdırırlar.

Bir müsikî eserinde, diyez veya bemol işaretlerinden bir tanesiyle irtifâ'ı değiştirilmiş olan bir notayı tekrar hâl-i tabîyyesine ircâ' etmek içâb ederse o zaman da şu bekâr işaretî kullanılır. Bundan ma'dâ bir notayı iki yarımla nisbetinde tizlestirmek ve pestleştirmek için, çifte diyez ve çifte bemol işaretleri veya böylece tağyîr edilmiş notaları hâl-i tabîyyesine ircâ' için çifte bekâr işaretî de vardır. Tabîî kolayca anlaşılır ki; (24) dereceye taksîm edilmiş olan Türk sisteminin ihtiyâ etiği sesleri yazmak için bu iki türlü işaretleri kâfi değildir. Buna rağmen, Avrupa notasının memlekette intişârını müteâkîb gâyet yanlış olarak bütün âsâr-ı müsikîyemiz, bu işaretlerle iktifâ' edilerek yazılmakta ve güzelliklerinin...

*En eski "teori" lere nazaran daha muahhir olan Türk müsikisinin....

husûsiyetlerinin kîsm-ı âzamîsi, garb mûsîkîsinde kullanılmayan bu gâyet dakik seslerle münderc bulunan mûsîkîmiz, tağyîr edilmekteydi. Âhiren dâr-ül elhan'da teşekkül eden bir hey'et-i âlimenin, gâyet meşkûr himmet ve muvaffakiyyetleri meyânında, Türk mûsîkîsi sisteminin muhtevî bulunduğu seslerin hepsini, kemâl-i sîhhâtle yazabilmemiz imkânını te'min eden işâretler vuzû' olunmuş, garb mûsîkîsinde yalnız yarıml sesleri gösteren \flat , \sharp işaretleri, âtideki şekillerde ta'dîl ve teksîr edilmiştir.

1. \flat işaretî, evvelinde bulunduğu notayı (irhâ) bu'dî denilen bir nisbetté, gâyet az hafifçe yükseltir.

2. \sharp işaretî, evvelinde bulunduğu notayı (bakîyye) bu'dî denilen bir nisbetté, ya'nî takrîben bir yarıml sesin nisbetinde yükseltir.

3. $\flat\sharp$ işaretî evvelinde bulunduğu notayı (küçük mücenneb) bu'dî denilen bir nisbetté, bakîyye bu'dînden biraz daha fazlaca yükseltir.

4. $\sharp\flat$ işaretî, evvelinde bulunduğu notayı (büyük mücenneb) bu'dî denilen bir nisbetté, en fazla ve müteâkip perdeye en yakın bir nisbetté yükseltir.

Bunlara mümâsil olarak $\flat\sharp\flat\sharp$ şekillerindeki dört nevî bemol işaretleri de evvelinde bulundukları notayı, a'liyûl derecât ya gâyet az veyâ mutavassit yâhud daha çok ve en çok bir takım nisbetler dahilinde çalınırlar.

Bu dört türlü diyez ve bemol işaretlerinin iânesiyle mûsîkîmizde bir okta dâhilinde bulunan 24 sesi şöyle yazarız.

Bu Yegâh–Nevâ okta'ını ta'kîb eden Nevâ–Tîz Nevâ okta'ında da, aynı nisbet dâhilinde aynı sesler tekrar eder.

Evvêce öğretilen; Yegâh, Hüseyînî Aşîran, Acem Aşîran, Rast, Dûgâh, ve ilâh. esvât-ı tabîyye isimlerine....

inzimâmen; Hisâr, Hisârek, Irak, Şûrî, Zengûle, ve ilâh. esvât-ı ferîyenin isimleri de iyice öğrenilmelidir. Çünkü bu esvâtın başka türlü bir sûret-i tesmiyyeleri yoktur. Bu i'tibarla ferî seslerin isimlerinin öğrenilmesi daha fazla ehemmiyetle lâzımdır. Yegâh, Râst, Dûgâh ve sâire gibi tabii sesler mukâbilinde, bir dereceye kadar re, sol, la, diyebilirsek de, meselâ; Mâhur perdesi için fa diyez, Nîm Segâh perdesi için si bemol yâhud Hisârek perdesi için mi bemol veyâ re diyez diyemeyiz.

MÜSIKİMİZDE VEZN-İ İKÂ'

Herhangibir hareketle işgâl edilen "zamân"ının, muayyen bir şekil ve nizâm dahilinde, bir takım aksama ayrılması (vezin -rhytme) dir.

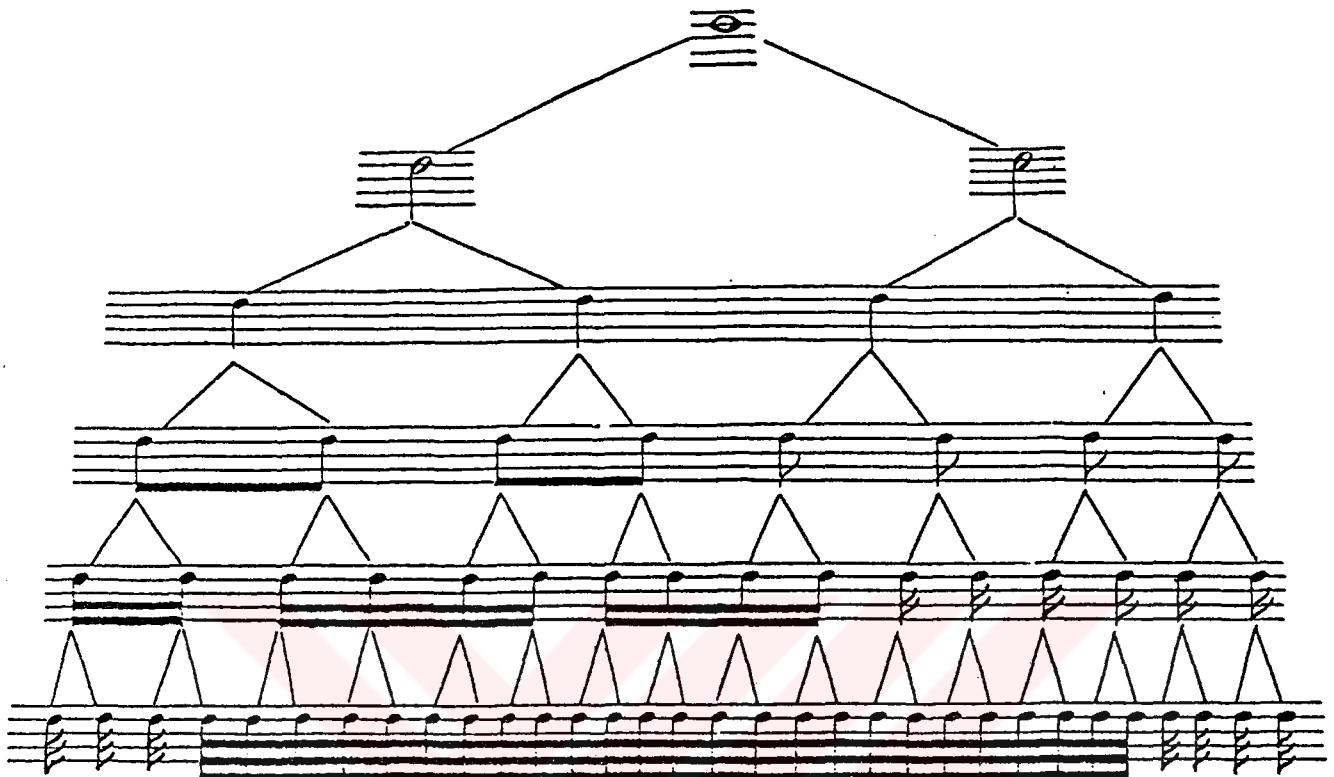
Esâsen insanların tabiatlarında, yaratılışlarında mevcûd olan ve hayatımızın bir çok safhasında gayri şûûrî olarak tezâhür eden ritm, bûnne-i mûsikîyyenin başlıca ana hattından bir tanesidir. Ba'zen müstesnâlarından sarf-ı nazar edilince, vezinsiz, (yâhud vezin) mûsikî makâmında kullanılan ta'bîr-i mahsûsiyle "îkâ" siz bir mûsikî kâbil-i tasvîr değildir. O halde; bir cümle-i mûsikîyyeye îkâ'lı bir hareket vermek, ya'nî onu mevzûn yapmak için, evvelâ, o cümlenin işgal ettiği zamânı muayen ve müsâvî kısımlara ayırmak lâzımdır. Bunda da vâhid-i kıyas-ı zamân, bir saat rakkasesinin bir sağa bir sola gitmesinden ibâret hareket-i raksiyyesi, yâhud kalbimizin "tik tak" diye içtiğimiz darbâti, yâhud nefes alıp verme, şerîk ve zehîr gibi bir hareketten ibârettir ki; böyle bir hareketi meselâ, elimizi ve ayağımızı yere bir defa vurup kaldırırmak sûretiyle de icrâ edebiliriz. İşte buna bir "darb" denilir. Mûsikî nagmelerinin imtidâdi, bu darblarla ölçülür ve birkaç darbin heyet-i mecmasıyla teşkil ve dâima devir ve tekrar eden mevcevî hareket de vezni tevlîd eder.

Vâhid kıyâs-ı i'tibâr edilen bir darb ya'nî tempo hesabıyla derece-i imtidâlarını ta'yîn ettiğimiz nota eşgâli şunlardır:

Bir nisf-ı râbiâ İmtidâdında	Bir râbiâ darb İmtidâdında	Yarım darb İmtidâdında	Bir darb İmtidâdında	İki darb İmtidâdında	Dört darb İmtidâdında
yâhud					
Bir otuzkârılık	Bir onaltılık	Bir sekizlik	Bir dörtlük	İki dörtlük	Dört dörtlük
$\frac{1}{32}$	$\frac{1}{16}$	$\frac{1}{8}$	$\frac{1}{4}$	$\frac{2}{4}$	$\frac{4}{4}$

tarzında kesirlerle....

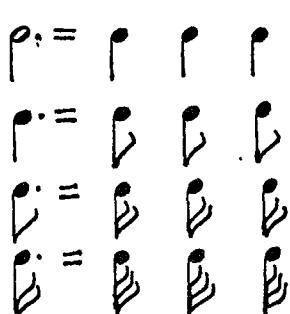
gösterildiği gibi pek ma'rûf olan âtîdeki şema ile daha iyi anlaşılabilir.

Bunlardan ma'dâ, bir de altmışdörtlük, ya'nî bir dört dörtlük notanın altmışdörtte biri kadar şu gâyet serî nota varsa da, mûsikîmizde gayri müstâ'mel gibidir. Porte dahilinde写字楼, o notaların kuyruklarının aşağı ve yukarı olmasında ehemmiyyet yoktur. Çengelli notalar, yukarıdaki şemada görüldüğü gibi birkaç yanyana geldikleri zamân, ihtisâren çengel yerine hepsi birden uskî çizgilerle birleştirilebilirler.

Noktalı notalar: Yukarıdaki şekillerden herhangi bir notanın önüne bir nokta konulursa, o notanın derece-i imtidâdiyla kendisinin yarımi misli daha zamm edilmiş olur.

$\text{O} \cdot = \text{o} + \text{o}$ yâhud $\text{o} \cdot = \text{o} \text{ } \text{o} \text{ } \text{o}$ olur ve bu vechile, önünde bir nokta bulunan bir iki dörtlük notanın imtidâdi, kendisinin yarısı kadar ya'nî bir dörtlük kadar artar, ya'nî üç dörtlük olur:

digerleri de aynı sûretle

üç sekizlik

üç onaltılık

üç otuzikilik ve ilâh... eşgâli alırlar

Süküt işaretleri: Bir şiiri muvaffakiyyetle inşâd etmek sırlarından bir tanesi, nasıl münâsib yerlerinde az veya çok duraklar yapmak san'atiyla müsikîde noktalar, noktalı virgüler mesâbesinde olan sukût, durak, işaretleri vardır ki, her notanın kıymetine göre ayrı bir şekilde onların muadilleri sunlardır:

İmtidâd-ı esvâtın ve veznin tatbikîne mudarâ olmak üzere, ma'rûf meşhûr asâr-ı müsikîmizden âtîdeki misali derc ediyoruz. Amûdî çizgilerle mahdûd olan kısımlar arasında mecmua, dört dörtlük ya'nî bu eserde, vezin dört darbdan müteşakkîl bir hareket-i mevceviyyenin devri tekrarıdır ki, anahtardan sonraki C harfiyle gösterilmiştir.

Mûsîkîmizde gâyet geniş hareket-i mevceviyyeleri olan büyük îkâ'lar, bir de hareket-i mevceviyyeleri kısa ve kavranması kolay olan küçük îkâ'lar vardır.

Pışrev, kâr, beste gibi nisbeti geniş işgâl-i hâiz âsâr-mûsîkîyye, darb-i feth, zencîr, sakîl, hafif, muhammes, devr-i kebîr, çenber, fahte ve ilâh gibi ileride tafsîlât ile göreceğimiz büyük vezinlerle bestelenirler. Semâîler, şarkilar, aranâgmeleri, muhtelif raks havaları gibi küçük eşgallerdeki âsâr-i mûsîkîyye ise, muhabbet-i mahsûsunda izahatını vereceğimiz küçük îkâ'larla bestelenirler. Bu küçük îkâ'ların başlıcaları şunlardır:

Nîm düşük, soyân, düşük, ağır düşük, aksak, ağır aksak semâî, Türk aksağı, yürük semâî, sengin semâî, devr-i hindi, katakofti, curcuna, mandira.

Garb mûsîkîsında veznin hareket-i mevceviyyesinin derece-i sur'atini göstermek için, notanın baş tarafına ilâve edilen largo=gâyet ağır, adagio=ağır, andante=mu'tedîl, allegro=çabuk, presto=çok çabuk gibi İtalyanca kelimeler vardır. Bu gibi kelimeler, ekseriyyetle bizim mûsîkîmizde lazımsızdır. Çünkü esâsen yukarıda isimlerini söylediğimiz îkâ'larımızın her birinin muayyen bir hareketi ve sur'at-i derecesi mevcuttur.

Yalnız, ba'zi tezyîn işaretleri vardır ki, en mühim ve mûsîkîmiz için lazımlı olanları şunlardır:

Puvandorg: ● Bu işaret, bir notanın yâhud bir durak işaretinin üzerine konulur ve notanın zevke göre istenildiği kadar, usûlün haricinde olarak durulabileceğini gösterir.

p harfi İtalyanca yavaş demek olan "piano" kelimesine işaretir ki gâyet yavaş tatlı bir sesle alınacak veyâ okunacak nağmelerin altına ilâve edilir.

pp pianissimo, ya'nî fevkâlâde yavaş sesle demektir. f harfi, yine, İtalyanca kuvvetli demek olan "forte" kelimesine işaretir. Anlaşılacağı vechile kuvvetli ve canlı bir sesle terennüm edilecek nağmelerin altına ilâve edilir. ff fortissimo, ya'nî, iki misli hızlı kuvvetli demektir.

Crescendo — evvelâ hafif iken gittikçe kuvvetlenecek nağmelerin altına ilâve edilir.

Diminuendo, yâhud decrescendo — bil'akis kuvvetli iken gitikçe hafifleyecek nağmelerin altına vuzu' edilir.

Notaların üzerine, şu şekilde

mevzû' olan kavisler, o notanın birbirlerine

merbût olarak icrâ edileceğini bil'akis notaların başlarının üzerlerine konulacak şu şekilde

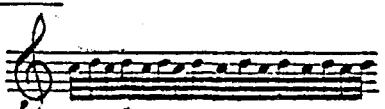

noktalar o notaların birbirinden ayrı, kesik kesik terennüm edileceğini gösterir.

Çarpma şu şekilde kuyruğu bir hattı mât ile münkatı bir küçük notadır ki, vezin ve usûlü bozmadan çalınan bir eserin herhangi bir notasının bir tam veya yarım ses ya alt yâhud üst tarafında bulunur.

Tril, tr ise meselâ: hal-i sâlisinde iken bir iki dörtlükten

ibâret bulunan bir notanın, kendisine mücâvir olan nota ile beraber, şu

şekilde icrâsı demektir. Eğer bir cümle-i mûsîkîyye tekrar edilecekse su işaret tekraren başlayacağı yere, bir de tekrar edilecek cümleye geçmeden evvel, terennüm edilen diğer cümlenin sonuna konulur.

ÂHENG, AKORD

Âlât-ı mûsîkîyye tellerinin, yekdiğerine müsâvi derece-i nazarda bulundurulmak sûretyile tanzîmine âheng nâmi verilir. Akord diyapozon denilen âlet vâsitasıyla icrâ edilir. Diyapozon şu:

Şekilde bir âletten ibaret olup, çıkarttuğu savt, sazlar için vâhid kiyas-ı sadâ olan (la,Dûgâh) perdesidir ki akord edilecek âlât-ı mûsîkîyyede (la) perdesi bu savt ile tevhîd edilir.

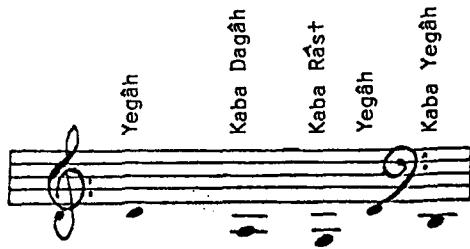
Diyapozon la'sı ba'zen küçük bir düdük vâsitasıyla da istihâsâl olunur.

Diyapozon sadâsının, âlât-ı mûsîkîyyede la itibâriyle istihâsâl edilen âheng, sâmiaya en ziyâde hoş ve revnakdâr gelir ise de ud ve kanun gibi mûsîkîmize sonradan ithâl olunan sazların o akordu tevâtür kabul etmemesi, ve muhtelif vesâitte hânende sadâlarına göre, bir âhengi müsâit te'sîsine luzûm görülmesi, âlât-ı mûsîkîyyemizde diyapozon sadâsının (do, Çargâh) perdesiyle tevhîdini istilzâm etmiş ve bu Çargâh akordu öteden beri bir âheng-i sâbit olmak üzere kabul edilmiştir. Nây ve girift gibi , nefh ile çalınan âlât- mûsîkîyyenin âhengleri sâbit olduğundan, bunlarda akordun tebdîli, sazin tebdîli ile mümkün olur. Binâenâleyh nây ve girift, tonlarına göre muhtelif akordlarda bulunurlar. Bu ihtilâfa nazaran bunlarda diyapozon (la) sı (re) ve (do) ve (si) sadâlarıyla tevâfuk olduğu gibi nâm....

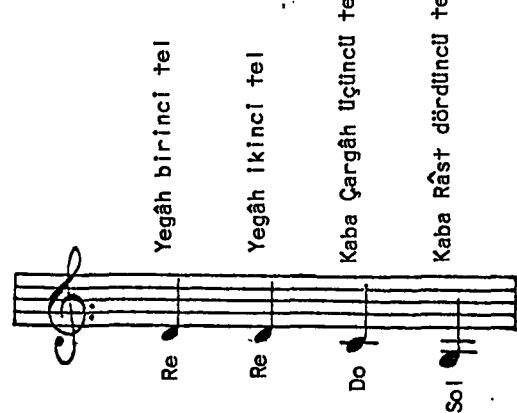
diyapozon sadâsına âheng edilmiş (mansûr) nâyalar da vardır.

Bazı telli sazların âhengleriyle, beher telin muhtevi olduğu tabîî perdeler, ber-vech-i âtîdir:

Orijinal tanbûr akordu:

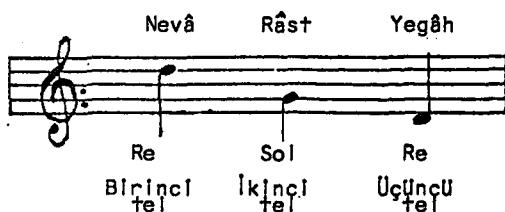

Muadil tanbûr akordu *

Tanbûr, Yegâh perdesinden tîz Nevâ'ya takrifben otuzaltı tabîî ve gayri tabîî sadâlara muhtevî olup, kâffesi birinci Yegâh telleri üzerinde istihşâl ollunur. Diğer teller bu birinci telin sadâsını kuvvetlendirmek içindir. Esvât-ı mezkûrenin mevkîî, perdeler vâsıtasiyla muayyenidir. Bu perdeler mandolin ve gitarda olduğu gibi sap üzerine tesbît edilmiş olmayıp, iki tarafa hareket edecek sûrette yağlandıından ve sapın tûli dahî müsait bulunduğuandan, tanbûra her istenilen perde ilâve edilebilir. Bu cihetle tanbûr, perdesiz sazlara mahsûs vesâiti hâizdir.

Kemençe akordu:

* Ba'zi tanbûriler, Türk skalasının muhtevî olduğu bütün perdeleri tanbûrlarına bağlamaz ve luzûma göre müteharrik olan perdelerin yerlerini değiştirmek sûretille eksiklerini telâfi ederler ki, terennümu teshîl için bûtâr hareket-i ihtiyâr zarûridir.

Kemençe tellerinin beherindeki tabîî sadâlar;

Keman akordu:(2)

Keman tellerinin muhtevî olduğu tabî sadâlar:

Ud akordu:

2. Kemanın asıl alafranga akordunda santral, ya'ni birinci tel (mi)dir.

Ud tellerinin her birindeki tabîî sadâlar:

Altinci teller	Besinci teller	Dorduncu Teller	Ucuncu Teller	Ikinci teller	Birinci teller
Kaba Dûgâh	Kaba Segâh	Kaba Çargâh			
Re Tîz Nevâ	Do Tîz Çargâh	Si Tîz Segâh	Yegâh		
Do Tîz Çargâh	Si Tîz Segâh	La Muhayyer	Hüseyinî Aşîran	Acem Râst	
Si Tîz Segâh	La Muhayyer	Sol Gerdâniye	Do Çargâh	Dûgâh	
La Muhayyer	Sol Gerdâniye	Fa Acem	Si Segâh	Segâh	
Sol Gerdâniye	Fa Acem	Mi Hüseyinî	La Dûgâh	Çargâh	Nevâ Hüseyinî
		Re Nevâ	Sol Râst		Acem
		Do Çargâh	Fa Acem Aşîran		Gerdâniye
		Si Segâh	Mi Hüseyinî Aşîran		Muhayyer
		La Dûgâh	Re Yegâh		Tîz Segâh
		Sol Râst	Do Kaba Çargâh		Tîz Çargâh
			Si Kaba Segâh		Re Kaba Yegâh
			La Kaba Dûgâh		
			Sol Kaba Râst		
			Fa Kaba Acem Aşîran		
			Mi Kaba Hüseyinî Aşîran		
			Re Kaba Yegâh		

Kanun akordu

Kanun şekl-i misline göre yekdiğerinden birer sadâ fâsiâ ile kısalmış ve beheri üçer telden ibâret bulunan 24 tabîî perdeyi muhtevî olup gayri tabîî sesler tellerin altındaki mandalalar vâsitasıyla istihsâl olunur. Kanunun en kısa teli Tîz Hüseyinî, en uzun teli dahî Kaba Çargâh'tır.

Binâenaleyh söylece:

Üç oktav, ya'ni üç sesle esvât-ı tabîîyye teşkîl etmek üzere akord olunur.

İKÂLARIN TATBÎKİ

Nîm Düyek: Nîm Düyek iki dörtlük derece-i imtidâda mâlik olup, notada 2/4 aded-i kesrisi ile gösterilir. Nîm Düyek'in nota imtidâlarıyla nisbet-i bervech-i âtîdir.

Bîr	I	kî
DÜm	te	kâ (*)

Nîm Düyek usûlü, alaturka müsikîde ancak ba'zı raks havalarına mahsûstur.

* İkâlarin münkîsim olduğu temporal, Türk müsikisinde düm, tek, tekâ, teke, tâ, hek, gibi hecelerle icrâ edilir. Garb müsikisinde ise bir-iki-üç-dört diye saymak suretiyle gösterilir.

Nîm Duyek usûlünün tatbîki:

DU m te kâ dÜ m te kâ dÜ m te kâ
dÜ m te kâ dÜ m te kâ dÜ m te kâ
dÜ m te kâ dÜ m te kâ dÜ m te kâ

Düyük: Bu usûl dört dörtlük derece-i imtidâda müsâvî olup, notada ya 4/4
veyâhud C işaretiley gösterilir. Düyük usûlünün nota tempolarıyla nisbeti şöyledir:

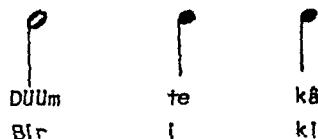
Tatbîki:

Bugün hiç bakmadın /Rast şarkısı

Musical score for three voices (Soprano, Alto, Bass) in common time, key of C major. The vocal parts are labeled 'düm' or 'dÜüm' and 'teek' or 'teek tek'. The score includes lyrics and corresponding musical notes.

Nîm Düyek ve Düyek usülleri, ağır vuruldukları takdîrde Sofyân ve ağır düyek nâmını alırlar. Nîm Düyek sür'ati aslıyesinde 2/4'lük olduğu halde, Sofyân usûlüne münkalip olunca 4/4'lük olarak Nîm Düyek'in bir misli ağırlaşmış olur ise de, düm tek tempoları itibâriyle diğer dört dörtlük olan Düyek usûlünden farklı bulunur.

Sofyân usûlünün notalar ile nisbeti şöyledir:

Tatbîki:

Karlı dağı aştim geldim/Rast şarkısı

Dü m te kâ dü m te kâ dü m te kâ dü m te kâ
dü m te kâ dü m te kâ dü m te kâ dü m te kâ
dü m te kâ dü m te kâ dü m te kâ

Düyük usûlü dahî, sür'at-i aslîyyesinde dört dörtlük olduğu halde, Ağır Düyük usûlune münkalip olunca bir misli ağırlaşmış olarak söylece, 8/4'lük derece-i imtidâda muâdil olur:

Tatbîki:

Gel ey tavr-ı melek/Sûznâk şarkısı

dü m te k fek dü m te k dü m te k tek dü m te k
dü m te k tek dü m te k dü m te k tek dü m te k

**3/4 6/8 6/4
USÜLLERİ**

3/4 yâhud Vals usûlü üç dörtlük derece-i imtidâda muâdildir. Nota tampolariyla nisbeti, bervech-i âtîdir.

Bir İki Üç
DÜm Tek Tek

Türk müsikisinde üç dörtlük usûlü nadir ise de, bunun aksamından olan (6/8 Yürük Semâî) ve (6/4 Sengin Semâî) usûlleriyle pek çok âsâr-ı müsikîye bulunmaktadır.

Yürük Semâî notada 6/8 adediyle gösterilir: Derece-i imtidâdca altı sekizliğe muâdildir. Nota imtidâdlarıyla nisbeti, su vechîledir:

Tatbîki:

Vah me'yüs visâlindir gönül/Karcığâr şarkısı

A musical score for 'Düm Tek Tek' featuring two staves. The top staff is in G major, common time, with lyrics: 'düm tek tek düm tek', 'düm tek tek', 'düm te k', 'düm tek tek düm te k', 'düm tek tek', 'düm te k'. The bottom staff is also in G major, common time, with lyrics: 'düm tek tek düm tek', 'düm tek tek düm tek', 'düm tek tek', 'düm te k', 'düm tek tek', 'düm te k'.

Sengin Semâî usûlü, altı sekizliğin bir misli ağır olmak üzere notada altı dörtlük ile yazılır ve altı aded dörtlük derece-i imtidâdi muhtevî bulunur:

Nota imtidâdlarıyla nisbeti bervech-i âtidir:

Tatbîki:

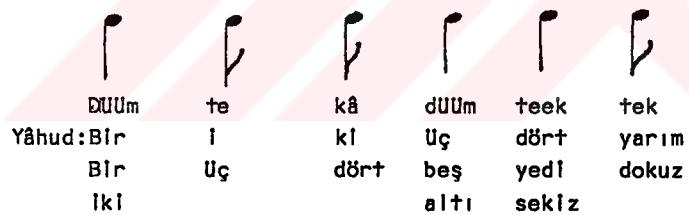
Şevkînle hayâlinle /

dÜm tek tek dÜ m te k dÜm, tek tek dÜ m te k

dÜ m tek tek dÜm te k dÜm, tek te k dÜ m te k

AKSAK USÜLLER

Aksak yâhud Evfer usûlleri, notada 9/8 aded ile yazılır. Dokuz sekizlik imtidâda muâdil olan tempolarının notada imtidâdlarıyla nisbeti şu vechîledir:

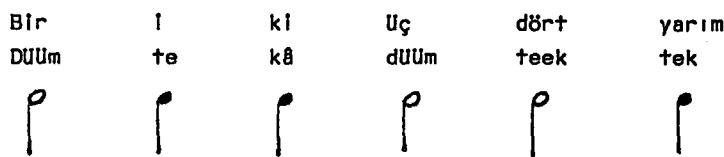
Tatbîki:

Hiç eşin yok nevcivansın/Sûznâk şarkısı

dÜm te kâ dÜ m tek dÜ m te kâ dÜ m tek, tek dÜ m tek, kâ dÜ m te k tek

dÜm te kâ dÜ m te k tek dÜ m te kâ dÜ m tek, tek

Ağır Aksak veya Ağır Evfer, 9/4'lük imtidâda muâdil ve Aksak'ın bir misli daha ağırıdır. Notada 9/4 adediyle yazılır. Nota imtidâdlarıyla nisbeti bervech-i âtîdir:

Tatbîki:

dümtekâ dum te k tek dü m te kâ dü m te k tek

dü m te kâ dum te k tek dü m te kâ dü m te k tek

Orta Aksak: Bu usûl dahî dokuz dörtlükle yazıldığı halde, asıl Ağır Aksak'tan biraz daha serî olduğu için notada Orta Aksak şarkıların mebdeine yürekçe kaydı ilâve edilmelidir.

Yürük, orta ve ağır Aksaklarla Aksak Semâî usûlleri birinin diğerî çifte hattı-âmûdî ile iki kışma tefrîk edilmekte ise de yalnız büyük usûllerle misra'ları nihâyetlendiren çifte çizginin mevzuâtından başka yerde isti'mâli, mugayyir fâide olduğu gibi, küçük bir usûlün kesimine tefrîken yazılması da; diyez, bemol, bekar işaretlerinin te'sîrini intâc etmiş olur.

Türk Aksağı: Notada 5/8'lük aded ile yazılarak, beş sekizlik derece-i imtidâda muâdil tempoları muhtevî bulunur. Nota imtidâdlarıyla nisbeti şöyledir:

Tatbîki:

düm tek tek dü m tek tek dü m te k tek dü m tek tek

dü m tek tek dü m te k tek dü m te k tek düm te k tek

Aksak Semâî: Notada beş dörtlük aded ile yazılır; imtidâdi beş dörtlük tempoya muâdildir.

Nota imtidâdları şu vechîledir:

Bir DÜUm	i te	kî kâ	üç dÜUm	dört teek	yarım tek

düm te kâ dü m tek tek düm te kâ dü m tek tek

düm te kâ dü m tek tek düm te kâ dü m tek tek

düm te kâ dü m tek tek düm te kâ dü m tek tek

düm te kâ dü m tek tek düm te kâ dü m tek tek

DEVR-İ HİNDİ, KATAKOFTİ, CURCUNA USÜLLERİ

Devr-i Hindî notada 7/4 aded ile yazılır, derece-i imtidâdca yedi dörtlüğü muh-tevîdir. Nota imtidâdlarıyla nisbeti şöyledir:

Bir DÜm	iki tek	üç tek	dört dÜUm	beş teek

Tatbîki:

düm tek te k dü m tek düm tek tek dü m te k
dü m tek tek . dü m te k düm te k te k dü m te k

Devr-i Hindî nâdîren yedi sekizlik ile de yazılır. Meselâ:

dümtektek düm tek düm tek tek düm tek dümtektek düm tek düm tek tek düm tek

düm tek tek düm tek dümtektek düm tek dümtektek düm tek düm tek tek dü m te k

Katakofî: 8/8 aded ile yazılır ve sekiz sekizlik tempoya muâdil imtidâdda bulunur. Nota imtidâdlarıyla mukayesesini söyleyiniz.

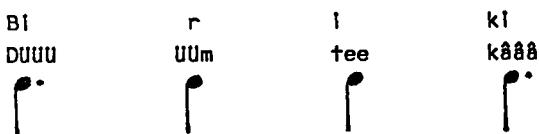
Bir	İki	Üç
DUUUm	Teek	Teeek

dü m dü m te k dü m dü m te k dü m dü m tek

Cercuna: Esâsen ba'zi Anadolu raks havalarına mahsus olan bu usûl, notada henüz kat'î bir adet kabul edilmemişinden, Yürük Semâî'nin 6/8'lik adedîyle yazılagelmekte bulunmaktadır. Halbuki müteahhîrin bestekârından; Hacı Arif, Rîfat, Şevkî Beylerin müsikîmizde yeni bir çığır küşâd eden bunca âsâr-ı bergüzîdeleri miyânında, Cercuna usûlüyle bestelenmiş pek çok şarkılar bulunduğuundan ve Yürük Semâî adedi ise, cümlenin de taht etrafında olduğu üzere Cercuna'nın âheng-i tevârîniyle asla tevâfuk olmadıgından bu usûl için bir adet ittihâzî elzemdir.

Bu adet ise 10/8'likten başka bir şey olamaz ve îkâ-i Cûrcuna'nın sür'at-i hakîkiyesi ile tevâfuk olmak üzere bir de on sekizliğin nîşî olan 10/16'lık var ise de bunun adedi usûl miyânında teşkîl edeceği garabet ve nota sahifesini onaltılık hutût ile karalaması mahzûruna binâen, notanın baş tarafına (yürük) işaretinin ilhâkiyla 10/8 adedinin istî'mâli müreccehtir.

Bu halde, Cûrcuna usûlü nota imtidâdlarıyla şu nisbeti gösterir:

The image displays four staves of musical notation in 10/8 time. Each staff has lyrics 'dü m te kâ' written underneath it. The notation consists of eighth notes and sixteenth notes, with various rests and dynamic markings. The staves are separated by horizontal lines, and the lyrics are aligned under the notes.

FÂSILALAR

Sesler hem irtifa'ları hem de portedeki mevkîlerine göre bir takım fâsilalara münkisimdir. Fâsilaların ba'zısı müteâkîbe ba'zısı da mütebâide olur.

Fâsila-i müteâkîbe, meselâ; (do) ile (re) yi (re) ile (mi)yi ve (mi) ile (fa) yi ilââhirihi tefrik edenlerdir. Fâsila-i mütebâide ise iki ve daha ziyâde müteâkîbeden teşekkür eder. Meselâ; aralarında (mi, fa, sol) den ibâret üç fâsila-i mütebâide ile ayrılmışlardır. Fâsilaların ber-vech-i âtî isimleri vardır:

The image displays eight horizontal musical staves, each consisting of five lines and four spaces. The staves are arranged vertically. Below each staff, the names of the eight fāsihlâ are written in a two-line font. The notes are represented by short vertical strokes on the lines or spaces, indicating pitch and rhythm. The first seven staves show a consistent pattern of eighth-note pulses, while the eighth staff shows a more complex rhythmic pattern with sixteenth-note figures.

Fâsihanın, böyle sekiz perde dâhilinde bulunanlarına basît denilir; oktavı tecâvüz edenler ise, mürekkeb namını alır. Meselâ; Dûgâh ile bir oktavlık fâsihâ-i basîte teşkîl eden Muhayyer'e nisbetle; Râst, Irak, Hüseyinî Aşîran, Yegâh perdeleri, dokuzuncu, onuncu, onbirinci, onikinci ve yine Muhayyer ile bir oktavlık fâsihâ husûle getiren Dûgâh'a nisbetle; Tîz Segâh, Tîz Çargâh, Tîz Nevâ perdeleri dokuzuncu, onuncu, onbirinci, fâsihâ-i mürekkebede bulunurlar.

Makâmat esâsen, sekiz perdeden ibâret bir zü'lî küll ile tekvîn ettikten sonra, miyânda tîz tarafındaki ve kararda pes tarafındaki fâsihâ-i mürekkebeli bir kaç sadâ ile dahî ittisâ eyler.

FASLIN AKSAMİ

Mûsikî faslı muhtelif parçalara münkisim olup en mühimleri taksîm, pîşrev, nakış beste, şarkı, semâî ve saz semâîsidir. Taksîm, bir zemîn, bir miyân, bir de karârdan ibâret olarak, makâmın seyrini gösterir ve sîrf san'atkâr-ı mûsikîyyenin irticâlen icrâ edeceği nağmelerden ibâret bulunur ki, usûl kaydından âzâdedir. Taksîm, hânende tarafından iki beyitle, kit'a, beş veya yedi beyitle gazel halinde icrâ edilir.

Pîşrev, taksîmden sonra faslin en evvel çalınan parçasıdır ki, notada dört dörtlük usûl ile yazılır. Pîşrev imtidâdca yekdiğerine müsâvî dört haneden ibâret olup, bu hanelerin son kısmını teslîm denilen nağmeler teşkil eder. Teslîmler, her hane nihâyetinde tekrâr ederler.

Nakış ve beste, işgâl-i nâzımdan kit'a ya râbîta olunur havalardır. Nakışta kit'anın beher misra'ı ayrı ayrı nağmeyi muhtevîdir. Bestede ise, kit'anın birinci ve ikinci misra'ları zemîn, üçüncü misra'ı miyan ve dördüncüsü dahî zemîn nağmeleri ve terennümyle mütekerrirdir. Nakış semâîsi ile beste semâîsi dahî bu kâideye göre tertîb olunur ise de, onlar gibi usûlât-ı cesîmeye merbût olmayıp, sengîn veya aksak semâî usûlleriyle bestelenirler.

Şarkı; murabbâ, muhammes, müseddes gibi nazımlar ile tertîb olunur. Murabbâ dört misra' olmakla birinci ve üçüncü misra'lar zemîn ve miyan nâmiyla başka başka nağmelerden teşekkürül ve ikinci, dördüncü misra'lar ise, nakarat halinde tekerrür ederler.

Muhammes güfteli şarkılarda, birinci misra' zemîn, üçüncü ve dördüncüleri miyan nağmelerini muhtevî olup, ikinci ile beşinci misra'lar, nakarat halinde tekrar olunurlar.

Müseddes güfteli şarkılarda ise; ilk dört misra' murabbâ şarkısı gibi tertîb olunduktan sonra, son beyitin birinci misra'ı değişme nâmi ile usûle ait bir tahvîl göstererek, ikinci misra' nakaratın aynı olarak bitekerrür şarkısı nihâyet bulur. Şarkıda; dört, ya beş yâhud altı misra' bir benddir. Bend-i sâniyi teşkil eden diğer murabbâ yâhud muhammes veyâhud müseddes ile o da lâicap aynı nağmelerden tekrâr edilebilir.

Şarkılar usûlât-ı cesîmeden ma'da her türlü usûl ile bestelenirler ve her bendden sonra, aranâğmesi yâhud koda nâmiyla yalnız sazların icrâ ettiği, küçük bir parçaya muhtevî buluurlar.

Saz semâîsi; pîşrev gibi güftesiz bir mûsikî parçasıdır ki, fasıl'a bununla nihâyet verilir. Pîşrev'de olduğu gibi, saz semâîsi dahî, teslîm denilen ve her hâne nihâyetinde tekerrür eden aksâmî muhtevîdir. Ancak, semâînin usûlü, 5/4 beş dörtlük aksak semâî olduğu gibi dördüncü hânesi dahî 6/8 altı sekizlik, yürük semâî usûlüyle tahavvül eder.

MAKÂMÂT

Makâm mefhûmu, bizde şimdîye kadar umûmiyetle yalnız anlaşılmış yâhud anlaşılmış olsa bile anlaşlamamış bir ukdedir. Bizim mûsikîmizle meşgûl olan Avrupalı âlimler ise, bizim makâmlarımızı mâhiyet-i ilmiyyeleri îtibâriyle bizden çok iyi bilirler ve bu bâbda yine bizim eski nazariyecilerimiz ve onların nazariyeleri üzerinde mühim tedkîkleri vardır. Bu suretle müsbettir ki, makâmâtımızın ibtidâi tarz teşekkülü, bugünkü Avrupa mûsikî sisteminde ve bütün (armoni) de temsîl olan (kenet) esasları üzerine vuku' bulmuştur.

Bu bâbdaki tafsîlâtı, daha ziyâde amelî bir maksatta hizmet etmesini istihdâf ettiğimiz bu kitabımızın hudûdu hâricinde addettiğimiz için daha husûsi tetkîkata bırakıyorum. (*)

Bizim makâmlarımız "gam" ıskala şeklinde gösterilemez. Çünkü, hepsi ayrı renk ve karakterleri hâiz olan birer "gül"dür. Gam şeklinde gösterildikleri zamân, birbirinden farklı olmayan, aynı fâsilaları arz eden birçok makâmlarımız vardır ki, bunlarlarındaki makâm mefhûmu ile birbirlerinden şîve ve ifâde, levn ve te'sîr îtibâri ile çok farklıdır.

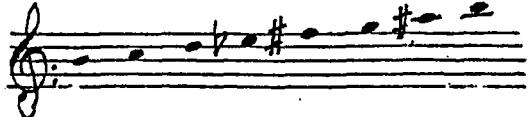
Bu gibi makâmlar şunlardır:

Uşşâk, Beyâtî, Hüseynî, Muhayyer, Bûselik, Kârcığâr, Beyâtî Arabân, Tahîr ki hepsi âtîdeki gam ile gösterilebilirler.

Ferahnâk, Evc, Irak

Yâhud Segâh, Müstear, Hüzzam

(*) Arap ve Acem mûsikî teorisi ve makâmlar hakkındaki mükemmel ve müdevvin ma'lûmât, Avrupa'lı âlimlerin birçok eserlerinde mevcuttur.

Râst, Mâhur, Sûznâk, Sûzidilârâ:

Bunlardan ma'da, (Şedaraban, Sûzidîl, Evcârâ, Hicâzkâr, Şehnâz, Nihâvend, Ferahfezâ, Sultâniyegâh, Tâhir Bûselik) yâhud (Evç, Irak, Segâh, Müsteâr, Hüzzâm) gibi karâr perdeleri ayrı fakat müteşekkil oldukları fâsila ve bu'dları itibâriyle birbirinin ba'zen pek gayrimahsûs koma farklarıyla, hemen hemen aynı makâmlar vardır ki, en bariz farkları hepsinin kendisine mahsûs şîve ve te'sîridir.

Bu husûsiyetler ise, ta'rîf ile değil, belki her makâmdan bestelenmiş âsârı işitmek tedkîk etmek gibi mesâî ile anlaşılabileceği için, makâmı ya karârgâhlarına göre tasnîf ederek, şîve ve edâsını hülâseten ta'rîf ve o makâmdan bir pîşrevin ilk hanesi ile makâmın karakterini tedkîk imkânının hâsil olmasını te'mîne çalışacağız.

TASNÎF-İ MAKÂMÂT

Yegâh'ta karar eden makâmlar

Yegâh makâmi, isminin de delâleti vechîle, Yegâh perdesinde karar eder. Üçüncü fâsılada fa diyez nîm sadâsını muhtevî olduğundan sernâmesinde fa diyez işaretî bulunur.

Yegâh makâmının zemîni; (Çârgâh, Nevâ)'dan başlayarak Hicâz perdeside dahil olduğu halde (Dügâh-Muhayyer) oktavında, miyâni; (Nevâ-Tîz Nevâ) arasında karârı dahî Hüseyînî, Yegâh perdelerinde icrâ olunur. (1)

1) Bir mûsîkî parçası; zemîn, miyâni, karâr nâmıyla üç kısma münkisimdir. Zemîn; parçanın mebdei, miyâni; tîz, karâr dahî intihâ nağmeleridir. este, semâî ve şarkılarda zemîn; birinci, ikinci, miyâni; üçüncü, karâr; dördüncü musra'lardan ibâret olduğu gibi, pîşrev ve saz semâîlerinde dahî bîncı ve ikinci hâneler zemîn, üçüncü hâne miyâni, dördüncü hâne dahî karâr nağmelerini muhtevî bulunur. Üçüncü hânesi karâr, dördüncü hânesi miyâni halinde tanzîm edilmiş pîşrevler de vardır. Çünkü, pîşrevde karâr vazifesini, esâsen teslim denilen mütekerrür kısım ifâ etmeyeceğinden, son iki hânenin takdim ve te'hîrinde ba's yoktur. Karâr, evvelâ zemînden, sâniyen miyândan sonra iki defa icrâ olunur. Bestelerde; terennüm, arkılarda nakarat dediğimiz şeşil, işte bu mütekerrür karârlarıdır. Karâr ba'zen terennüm ve nakaratta olduğu gibi aynen ba'zi kere dahî (ya'nî tak-imlerde) makâmın şîvesine göre müsâvî, fakat fâsila itibâriyle farklı olarak tekerrür eder.
alnız zemîn ve karârdan ibâret miyansız şarkılar da vardır ki, bunlara zemîn ü zamân (zemîn ü zâmin olsa gerek) denilir.

Yegâh Pîşrevi
Osman Beyin

Muhammes ikâ'ında

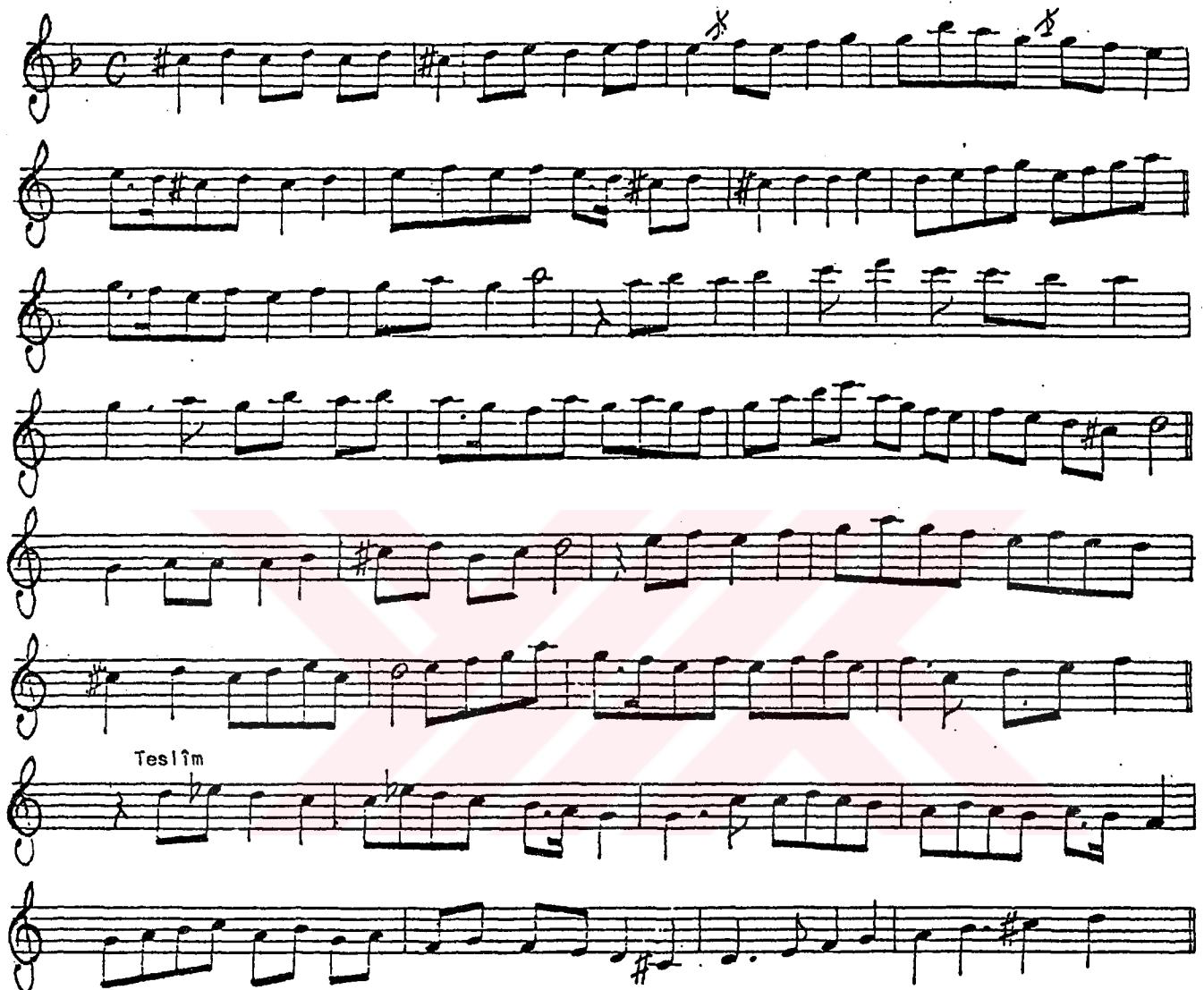
Teslîm

1

Ferahfezâ makâmi.— Yegâh perdesinde karâr eder. Altıncı fâsilada si bemol nim sadâsını muhtevî olduğundan, anahtarında si bemol işaretî bulunur.

Ferahfezânın zemini; Hicâz, Nevâ, Hüseynî perdeleriyle başlayarak Kürdî nîm sadâsı da dahil olduğu halde (Dûgâh-Muhayyer) üzerinde, miyanı; Sünbûle perdesiyle (Nevâ-Tiz Nevâ) oktavında, karârı dahî, Acem Aşîrân makâmını okşarcasına (Acem-Yegâh) perdelerinde icrâ edilir.

Muhammes İkâ'ında Zeki Mehmed Ağanın Ferahfezâ Pîşrevi

HÜSEYNÎ AŞÎRÂNDÂ KARÂR EDEN MAKÂMÂT

Nühüft makâmının karargâhi, Hüseyinî Aşîrân perdesidir. İkinci fâsilada fa diyez nîm sadâsını muhtevî olmakla, anahtarında fa diyez işaretî bulunur.

Medhalinin Hicâz Nevâ perdelerini muhtevî olmasından ibaret fark istisnâ edildiği halde, Nühüft makâmı zemîn ve miyan îtibâriyle Yegâh makâmının aynıdır. Ancak karâr nağmeleri, pîşrevin tesliminden de anlaşılacağı vechîle, Hüseyinî Aşîrân şîvesindedir.

Nühüft Pışrevi

Devr-i Kebîr îkâ'ında

Osman Beyin

Teslîm

Sûzidîl makâmi, Hüseyînî Aşîrân karârgâhındadır. Üçüncü fâsilada sol diyez ve ikinci fâsilada re diyez nîm sadâlarını muhtevî olduğundan, sernâmesinde sol ve re diyez işaretleri bulunur. Sûzidîl makâmının beşinci fâsiladaki Segâh perdesi dahî tam Segâh olmayıp, bundan biraz daha tiz olan (Bûselik) komasıdır. Bûselik; Segâh'a karîb ve Çârgâh'a baid olmak üzere bu iki perde arasında vâk'a olub, notada Segâh tabîî gibi yazılır.

Sûzidîl'in zemîni; Hisâr, Hüseyînî ile başlayarak Tîz Çârgâh, Zengûle arasındaki perdelerde, miyani; Hüseyînî-Tîz Hüseyînî oktavında, karârî dahî Hisâr perdesinin Nevâ'ya, ya'nî halâbîyye ircâ'ıyla, Hüseyînî-Hüseyînî Aşîrân oktavındaki perdelerde icrâ edilir. (1)

1) Makâmın zemîn ve karâr gibi aksâmlı için, irâe ettiğimiz perdelerin müteakkîb ve mütebâid fâsilalarla ve muhtelif derecât-ı imtidâd ile terennümü zîmdür. Fâsilalar, hep müteakkîb ve derece-i imtidâd dahî bir cinsten olur ise, makâmâtın nağmesi değil gam ve iskalası terennüm edilmiş olur. (asila ve makâm bahislerine müratafa)

Sûzidîl Pîşrevi

Devr-i Kebîr İkâ'ında

ACEM AŞIRÂN'DA KARÂR EDENLER

Şevkefzâ.— Şevkefzâ, Acem Aşîrân perdesinde karâr eder. Dördüncü fâsilasında si bemol ve altıncı fâsilasında re bemol nîm sadâları bulunur ise de, sernâmeye işaret edilen, yalnız re bemol savt-ı müttefiridir. Si bemol ise, makâmin Segâh tabîî ve Zengûle ile karâr etmesi hasebiyle, notanın derûnunda gösterilir.

Şevkefzâ'nın zemîni; Acem, Gerdâniye perdelerinden başlayarak, Şehnâz nîm sadâsı dahil olduğu halde Tîz Çargâh-Kürdî arasındaki perdelerde, miyanı; Sabâ gibi (Muhayyer-Dügâh) yâhud Ferahfezâ gibi (Nevâ-Tîz Nevâ) oktavlarında, karârı dahî Acem-Yegâh arasındaki perdeler üzerinde icrâ olunur. Şevkefzâ'nın karâra pek yakın nağmelerinde, Dügâh yerine la bemol perdesi kullanılır.

Şevkefzâ Pîşrevi

Muhammes İkâ'ında

The musical score consists of six staves of music notation. The first five staves are in common time (indicated by a 'C') and the last staff is in 2/4 time (indicated by a '2'). The notation uses vertical stems with horizontal dashes, typical of early printed music. The first four staves begin with a treble clef (G-clef), while the fifth and sixth staves begin with a bass clef (F-clef). The music includes various note values such as eighth and sixteenth notes. The word 'Teslîm' is written above the fifth staff.

Acem Aşîrân.— Acem Aşîrân makâmının Hüseyenî, Gerdâniye, Acem perdelerinde
şlayan zemîni; (Tîz Çargâh-Segâh) arasındaki perdelerde, miyan Şevkefzâ'da olduğu gibi Sabâ
linde, veyâhud Ferahfezâ'nın (Nevâ-Tîz Nevâ) oktavında, karârı dahî (Acem-Yegâh) perdeleri
arasında icrâ olunur.

Acem Aşîran makâmı, karârgâhının ismiyle müsemmâdir. Dördüncü fâsilada si
bemol nîm sadâsını muhtevî olduğundan, anahtarında si bemol işaretî bulunur.

Acem Aşîrân Pîşrevi

Muhammes İkâ'ında

IRAK PERDESİNDE KARÂR EDENLER

Bestenîgâr.— Bestenîgâr makâmı, altıncı fâsılada re bemol ile karârgâhı olan fa diyez nîm sadâlarını muhtevî (bulunur) ise de miyânlarında tabîî olduğundan, sernâmeye yalnız re bemol işaretî vuzia olunarak, fa diyez nota derûnunda gösterilir. Bestenîgâr makâmının şîvesi 'câbinca, ba'zen re bemol biraz daha tîflezerek, Uzzâl denilen komaya münkalîb olur. Uzzâl, Hicâz ile Nevâ arasında ve bu ikincisine daha yakın bir mevkîdedir.

Bestenîgâr'in zemîni; Segâh, Çârgâh'tan başlar ve Gerdâniye ile karârgâhı arasındaki perdelerde icrâ olunur. Miyani; ba'zen tabîî ba'zen bemollü Nevâ ile Muhayyer-Dûgâh oktavında, karârı dahî Hüseyinî-Yegâh arasındadır.

Bestenîgâr Pîşrevi Devr-i Kebîr îkâ'ında

Ferahnâk.— Ferahnâk makâmı, karârgâhi olan fa diyez ve beşinci fâsilada do diyez nîm sadâlarını muhtevî olmakla, sernâmesinde fa diyez ve do diyez işaretleri bulunur.

Ferahnâk makâmının zemîni; Nevâ, Hüseyînî, Evc perdeleriyle başlayarak (Tîz Çârgâh-Dügâh) arasındaki perdelerde, miyâni; (Nevâ-Tîz Nevâ) oktavında, karârı dahî (Muhayyer-Yegâh) perdeleri arasında terennüm olunur.

Ferahnâk Pîşrevi Zincir îkâ'ında

Evc.— Evc makâminin zemîn, miyân ve karârı, Ferahnâk seyrinde ise de, Evc'de Çârgâh, Ferahnâk'da Hicâz perdelerinin ziyâde kullanılması, bu iki makâm arasında hayli fark bulundur.

Binâenaleyh, Evc makâmı sernâmesine de diyez işaretî konulmayıp, yalnız karâr-gâhı olan fa diyez işaretî vuzia olunur.

Evc Pişrevi

Devr-i Kebîr İkâ'ında

(Evcârâ)

Evcârâ makâmi, karârgâhı olan fa diyez perdesi ile üçüncü fâsilada la diyez, beşinci fâsilada do diyez ve yedinci fâsilada mi diyez nîm sadâlarını muhtevi ise de, tîz taraktaki fihrist-i elhân'da la naturel ya'ni Muhayyer perdesinin istî'mali agleb olmakla, sernâmeye yalnız (fa) (mi) (do) diyezleri işaret olunur.

Evcârâ'nın zemîni; Nevâ, Acem, Evc perdeleri ile başlayıp, Tîz Hicâz ile Segâh arasındaki perdelerde, miyâni; Hicâz-Tîz Hicâz oktavında, karârı dahî muhayyer ile Yegâh arasında icrâ olunur.

Evcârâ Pîşrevi

Muhammes İkâ'ında

RÂST PERDESİNDE KARÂR EDEN MAKÂMÂT

Râst.— Râst makâmı, yedinci fâsılada fa diyez nîm sadâsını muhtevî olmakla, ser-nâmesinde fa diyez işaretî bulunur. Râst'ın zemîni; Irak, Râst perdelerinden başlamak üzere, Gerdâniye-Yegâh arasında miyâni; Nevâ-Tîz Nevâ oktavında icrâ olunur. Karâr dahî; Nevâ'dan ibtidâr etmekten ibâret bir farkla, zemînin aynıdır. Ses veya alât-ı mûsikîyye müsâid ise, Râst miyâni Tîz Gerdâniye'ye kadar tevâtür edebilir.

Râst Pîşrevi Sakîl îkâ'ında

Mâhur.— Mâhur makâmı, Râst perdesinde karâr eder. Yedinci fâsilasında Mâhur denilen koma bulunur ki, Evc ile Gerdâniye arasında ve birincisine daha yakın mevkîdedir. Mâhur makâmı notada ekseriya fa diyez işaretiyile yazılır ise de, Râst'tan teffîkine başlıca medâr olmak üzere, fa diyez perdesinin koma halinde icrâsı elzemdir. Ya'ni, (#) işaretî ile gösterilmesi icâbeder. Mâhur makâmında Segâh perdesinin de ba'zen (Bûselik)e tahvîl-i icrâsı daha ziyâde muvâffak tab'i selîm olur.

Mâhur'un zemîn ve miyânı; medhalde Mâhur ve Gerdâniye perdeleri ile Tîz Çargâh-Nevâ arasında karârı dahî; Muhayyer-Hüseyînî Aşîrân fâsilasında icrâ olunur.

Mâhur Pîşrevi

Muhammes İkâ'ında

Sûznâk.- Sûznâk, Râst perdesinde karâr eder. Altıncı fâsîlada mi bemol ve yedinci fâsîlada fa diyez nîm sadâlarını muhtevî olmakla, anahtarında mi bemol ve fa diyez işaretleri bulunur.

Sûznâk makâmının zemîni; Çârgâh, Nevâ perdeleriyle başlayıp Çârgâh-Tîz Çârgâh sadâları arasında, miyâni; ba'zen Sünbüle ve Hisârek perdeleriyle ba'zen de makâmın esvât-ı mükevvinesinden olan mi bemol ve fa diyez ile Nevâ-Tîz Nevâ oktavında, karârı dahî; Gerdâniye Râst fâsilasında icrâ olunur.

Sûznâk Pîşrevi. Devr-i Kebîr îkâ'ında

Hicâzkâr.— Hicâzkâr makâmının karârgâhı Râst perdesidir. İlkinci fâsilada la bemol, altıncı fâsilada mi bemol ve yedinci fâsilada fa diyez nîm sadâları bulunur. Ancak, sernâmeye işaret edilen esvât-ı müttefire, yalnız fa diyezle mi bemol olup, makâmın tîzlerinde la naturel Muhayyer perdesinin istî'mâli agleb olmakla la bemol nota derûnunda irâe edilir.

Hicâzkâr'ın zemîni; Evc, Şehnâz, Gerdâniye perdeleri ile başlayıp, Tîz Nevâ, Çârgâh arasındaki seslerde, miyâni; Tîz Çârgâh, Çârgâh ve eğer sadâ ve alât-ı mûsikîyye müsâit ise Gerdâniye-Tîz Gerdâniye oktavlarında, karârı dahî; Evc yerine Acem perdesi ikâmesiyle, Gerdâniye Yegâh fâsilasında icrâ edilir.

Hicâzkâr Pîşrevi Devr-i Kebîr İkâ'ında

Kurdîli Hicâzkâr

Kurdîli Hicâzkâr makâmı, Râst karârgâhındadır. İlkinci fâsilada la bemol, üçüncü fâsilada si bemol, altıncı fâsilada dahî mi bemol nîm sadalarını muhtevî olmakla, anahtarına la bemol, si bemol, mi bemol esvât-ı müttefîresi işâret olunur. La bemol sâvt-ı müttefîresinin sernâme-ye işâret edilmeyip, nota derûnunda gösterilmesi de câizdir. Evc ve Irak yerine Acem ve Acem Aşîrân ve Segâh ile Tîz Segâh yerine Kürdî ve Sünbüle perdeleri icrâ edilme şartıyla, Hicâzkâr makâmının zemîn, miyan ve karârı Kürdîli Hicâzkâr'a kâbil-i tatbîkdir. Şu kadar ki, Kürdîli Hicâzkârin miyâna âid olan ve Nevâ karârında, Hüseyînî şîvesinden ibâret bulunan tenevvüâtında Hisâr, mi bemol yerine (Hisârek) perdesinin isti'mâli şarttır. Hisârek koması; Hisâr ile Hüseyînî arasında ve birincisine daha yakın mevkîdedir.

Kurdîli Hicâzkâr Pîşrevi Dûyek İkâ'ında

Nihâvend.— Nihâvend makâmı, Râst perdesinde karâr eder. Üçüncü fâsilasında si bemol ve altıncı fâsilasında mi bemol nîm sadâları bulunmakla, anahtarında mi bemol ve si bemol işaret-i tağyîriyyesi bulunur.

Nihâvend'in zemîni; Çârgâh Nevâ perdeleri ile bi ibtidâr Gerdâniye Râst oktavında, miyânı; Evc perdesi ve Nevâ karârı ile Hicâz veyâhud Hisârek koması ve yine Nevâ karârı ile Sabâ makâmları gibi Nevâ-Tîz Nevâ fâsilasında, karârı dahî; Gerdâniye Yegâh arasında icrâ olunur.

Nihâvend Pîşrevi

Devr-i Kebîr İkâ'ında

Neveser.— Neveser makâmı, Râst perdesinde karâr eder. Üçüncü, dördüncü, altıncı ve yedinci fâsilalarında si bemol do diyez ve mi bemol fa diyez nîm sadâları bulunur ise de, notada, Nihâvend gibi yalnız si bemol ve mi bemol ile yazılır.

Neveser'in Hicâz, Nevâ, Hisâr perdelerinden başlayan zemîni ile miyân ve karârı Nihâvend seyrindedir. Ancak Nihâvend'de do naturel ve fa naturel perdelerinin istî'mâliagleb olmasına mukâbil, Neveser'de do diyez ve fa diyez nîm sadâları ziyâde kullanılır.

Neveser Pîşrevi

Muhammes İkâ'ında

Four staves of musical notation for Neveser Pîşrevi and Muhammes İkâ'ında. The notation is in common time, with various clefs (G, F, C) and key signatures. The third staff includes the instruction "Teslîm".

DÜGÂH PERDESİNDE KARÂR EDENLER

Hicâz.— Hicâz makâmı, Dûgâh'ta karâr eder. İkiinci fâsilasında si bemol, üçüncü fâsilasında do diyez nîm sadâları bulunmakla, sernâmesine si bemol do diyez işaret olunur.

Hicâz makâmının zemîni; medhalde Râst, Dûgâh perdeleriyle (Dûgâh-Muhayyer) miyâni; Evc perdesiyle Nevâ-Tîz Nevâ oktavlarında karârı dahî; Muhayyer-Yegâh perdeleri arasında icrâ edilir.

Hicâz Pîşrevi

Fahte İkâ'ında

Five staves of musical notation for Hicâz Pîşrevi and Fahte İkâ'ında. The notation is in common time, with various clefs (G, F, C) and key signatures. The fifth staff ends with an 'X' mark.

Uşşâk, Beyâtî, Hüseyinî makâmları Dûgâh karârgâhındadır. Esvat-1 tabîiyeden müteşekkil olduklarından, sernâmeleri tağyîr işaretini muhtevî değildir. Ancak bu makâmların menşei olan fihrist-ül elhânın ikinci fâsilasındaki Segâh perdesi, Segâh tabî olmayıp, bununla Kürdi perdesi arasındaki vâka ve birincisine karîb olan, nîm Segâh komasındadır ki, notada Segâh tabî gibi yazılabilir. Uşşak makâmının zemîni; medhalde Râst, Dûgâh perdeleriyle Gerdâniye, Râst ve yâhud Gerdâniye Yegâh fâsilasında miyâni; Evc perdesi ile Nevâ Tîz Nevâ oktavında karâri dahî; Muhayyer ile Râst perdeleri arasındadır.

Uşşâk Pîşrevi

Muhammes İkâ'ında

Beyâti.— Beyâti makâmı; Nevâ, Hüseyinî perdeleri ile başlar; zemîni; Muhayyer-Dügâh, miyânı; Nevâ-Tîz Nevâ fâsilalarında, karârı dahî; Tîz Çârgâh ile Dügâh arasındadır.

Beyâti Pîşrevi

Darb-ı Fetih İkâ'ında

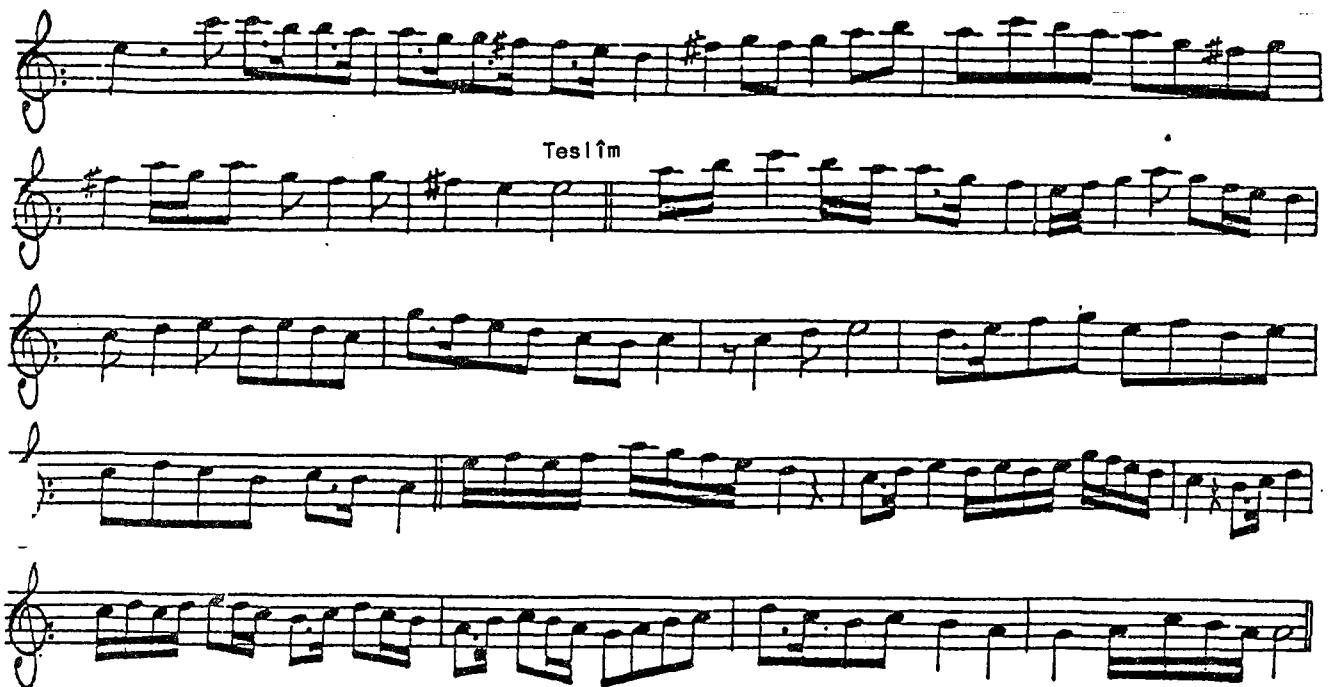
Hüseyinî.— Hüseyinî makâmı, Nevâ Hüseyinî perdeleriyle başlar, zemîni; Muhayyer - Dügâh, miyânı; Nevâ-Tîz Nevâ fâsilalarında karârı dahî; Tîz Çârgâh ile Dügâh arasındadır.

Hüseyî Pîşrevi Hafîf İkâ'ında

Muhayyer.— Muhayyer makâmı, Dûgâh perdesinde karâr eder. Esvât-1 tabîiyeden müteşekkil olmakla, sernâmesinde tağyir işaretî bulunmaz. Muhayyer makâmı, Ger- daniye Muhay yer perdeleri ile başlar; zemîn ve miyânî Evc perdesiyle Nevâ Tîz Nevâ fâsilasında arârı dahî; Acem savt-1 tabîiyyesiyle Tîz Çârgâh-Dûgâh perdeleri arasında icrâ edilir.

Muhayyer Pîşrevi

Muhammes İkâ'ında

Kârcığâr.— Kârcığâr makâmi, Dûgâh karârgâhındadır. Beşinci fâsilada mi bemol ve altıncı fâsilada fa diyez nîm sadâlarını muhtevî olmakla, sernâmesinde mi bemol ve fa diyez işaretleri bulunur.

Kârcığâr makâmının mebdeî, Çârgâh Nevâ perdeleridir. Zemîn ile karâri; Muhayyer Râst, miyâni; Nevâ-Tîz Nevâ perdeleri arasında icrâ edilir.

Kârcığâr Pışrevi

Muhammes İkâ'ında

Sabâ.— Sabâ makâmı, Dûgâh karârgâhındadır. Dördüncü fâsilasında re bemol nîm sadâsı bulunmakla, sernâmesine mezkûr sadâ işaret edilir. Bu re bemol notada şu (b) işaretîyle gösterildiği Uzzâl ile Nevâ'ya daha karîb diğer bir ses arasında tahavvül eder.

Sabâ makâmının mebdeî; Dûgâh, Segâh, Çârgâh perdeleridir. Zemîni; Muhayyer-Dûgâh arasında, miyâni; Muhayyer perdesinden başlayıp Şehnâz nîm sadâsıyla, Tîz Çârgâh-Çârgâh fâsilasında, karârı dahî; Gerdaniye-Râst arasındadır.

Sabâ Pîşrevi

Devr-i Kebîr îkâ'ında

Isfahân.— Isfahân makâmı, Dûgâh karârgâhındadır. Esvât-ı Tabîiiyyeden mütekevvîn olmakla, sernâmesinde tağyîr işaretî bulunmaz. Mebdeî; Segâh, Hicâz, Nevâ perdeleridir. Zemîni; Hicâz perdesiyle Gerdaniye-Dûgâh arasında, miyâni; Evc, Ferahnâk, Yegâh miyanları gibi Nevâ-Tîz Nevâ oktavında, karârı dahî; Çârgâh savt-ı tabîiiyyesiyle Muhayyer-Râst fâsilasındadır.

İsfahân Pîşrevi

Fahte ikâ'ında

Bûselik.— Bûselik makâmı, Dûgâh'ta kârар eder. Esvât-ı tabîiiyeden müteşekkil olmakla, sernâmesinde tağyir işâreti bulunmaz. Fakat ikinci fâsilasındaki Segâh perdesi, Segâh tabîi olmayıp, bununla Çârgâh arasında vâka birinciye karîb olan (Bûselik) perdesidir. Savt-ı mezkûr, notada, Segâh tabîi gibi yazılır.

Bûselik makâmının mebdeî; karârgâhı olan Dûgâh ve Bûselik perdeleridir. Zemîni; Dûgâh ve Gerdâniye, miyani; Nevâ-Tîz Nevâ karârı dahî; Muhayyer ile Zengûle perdesi arasında icrâ olunur.

Bûselik Pîşrevi

Muhammes ikâ'ında

SEGÂH PERDESİNDE KARÂR EDEN MÂKÂMÂT

Segâh.- Segâh makâmı, esvât-ı tabîiyyeden mütekevvin olduğundan, sernâme-sinde tağyîr işaretî bulunmaz.

Segâh makâmı; Segâh, Kürdî, Râst perdeleriyle başlar, zemîni; Gerdâniye ile Râst arasında, miyâni; Gerdâniye-Segâh yâhud Tîz Segâh-Nevâ fâsilalarında, karârı dahî; pek az tîzlestirilmiş ya'ni koma haline getirilmiş Acem perdesiyle ve Hisâr'ın sadâsiyla, yine Gerdâniye-Râst fâsilasında icrâ olunur.

Segâh Pîşrevi Muhammes İkâ'ında

Teslîm

Hüzzâm.— Hüzzâm makâmı, Segâh perdesinde karâr eder. Dördüncü fâsilasında mi bemol ve beşinci fâsilasında fa diyez nîm sadâları bulunmakla, sernâmesinde fa diyez ve mi bemol esvât-ı müttefîresi işaret edilir. Hüzzâm makâmı Segâh, Çârgâh, Nevâ perdeleriyle başlar; zemîn ve karâri, fakat karârda, Kürdî nîm sadâsı bulunmak üzere, Gerdâniye-Râst arasında, miyânı ya Tîz Segâh-Segâh ve yâhud Nevâ-Tîz Nevâ fâsilalarındadır.

Hüzzâm Pîşrevi Fahte îkâ'ında

A musical score for Hüzzâm Pîşrevi in Fahte ikâ'ında, featuring eight staves of musical notation. The notation is written on a single staff system, with each staff representing a different voice or instrument. The music consists of eighth-note patterns, with some notes being longer than others. The score is divided into measures by vertical bar lines. The first two staves begin with a treble clef, while the remaining six staves begin with a bass clef. The key signature changes between staves, indicating different modes or sections of the piece. The tempo is indicated by a 'C' (common time) at the beginning of the score.

Müsteâr.— Esvât-ı tabîiyyeden müteşekkil olmakla, sernâmesinde tağyir işâreti bulunmayan Müsteâr makâmı dahî, biaynihî Segâh makâmı karârgâh ve seyrindedir. Farkları, Segâh makâmında Çargâh savt-ı tabîiyyesine agleb olmasına mukâbil Müsteâr'da bil'akis do diyez Hicâz perdesinin ziyâde kullanılmakta olmasından ibârettir. Segâh'ta, Hicâz perdesi, zemîn nağmelerinde, Müsteâr'da da, Çârgâh perdesi karâr nağmelerinde, fakat nâdiren kullanılırlar.

Do diyez sadâsının agleb olarak isti'mâli, Müsteâr'in esvât-ı tabîiyyeden mütekevvîn makâmât miyânında, ta'dâdını mâni değildir.

Müsteâr Pişrevi

Devr-i Kebîr ikâ'ında

MÜTEFERRÎ MAKÂMLAR

NÎKRÎZ

Hicâz, Nevâ perdeleriyle başlar; zemînde Hicâz, karârda Râst makâmlarından müteşekkildir. Nikriz, Râst makâmından müteferrî olmakla, notada Râst sernâmesiyle yazılır.

PENCGÂH

Râst, Hicâz, Nevâ perdeleriyle ibtidâr eder, zemîni; Nevâ, Muhayyer fâsilasındaki esvât-ı tabîiyye üzerinde, karârı dahî; Hicâz, Segâh, Kürdî perdeleriyle Râst'ta icrâ olunur. Pencgâh, Râst makâmı fürû'undan olmakla, notada makâm-ı mezkûr gibi yazılır.

BÜZÜRG

Medhâl ve zemîninde; Hüseynî, karârında; Râst nağmelerinden terekküb eder. Büzürg, Râst makâmının fürû'u olmakla, notada aynı işâret-i tağyîriyyeyi muhtevîdir.

PESENDÎDE

Râst makâmı karârgâh ve uslûbundadır. Ancak, Pesendîde makâmında, Çârgâh ve Segâh esvât-ı tabîiyyesi yerine, Hicâz ve Kürdî nîm sadâalarının istî'mâli aglebdir. Notada, Râst sernâmesiyle yazılır.

ZÂVIL

Notada, Mâhur sernâmesiyle yazılan bu makâm dahî, medhal ve zemînde Mâhur ve karârda, Nikriz uslûbunu muhtevîdir.

GÜLİZÂR

Dügâh'ta karâr eder; medhal ve zemîni Muhayyer ve karâr ve intihâsı Hüseynî nağmelerinden müteşekkildir. Notada, Hüseynî makâmı gibi yazılır.

GERDÂNÎYE

Hüseynî makâmının; Evc, Gerdâniye perdelerinden ibtidâ eder bir nev'i diğeridir.

DÜGÂH

DÜĞÂH
Medhal ve zemîni Sabâ makâmı tarzında olup, yalnız intihâda Kürdî, Zengûle ve cem Aşîrân perdeleriyle bir tahavvül gösterdikten sonra, Dûgâh'ta karâr eder. Notada, Sabâ akâmı gibi yazılır.

SABÂ ZEMZEME

Sabâ makâmı intihâsının, Segâh yerine Kürdî nîm sadâsiyla icrâsından ibâret olup, notada, Beyâtî gibi yazılır.

ACEM KÜRDİ

Acem Aşırân medhal ve zemîninde ve Beyâtî karârındadır. Notada, Beyâtî makâ-
ni gibi yazılır.

BEYÂTİ ARABAN

Düğâh karârgâhındadır. Notada, Kârcığâr gibi yazılır. Medhal ve zemînde, Muhayyer ve karâr ve intihâda Kârcığâr makamlarından müteşekkildir.

NEVÂ

Esvât-ı tabîyye ile Nevâ-Tîz Nevâ fâsilasında seyreyledikten sonra, Isfahân uslûbuyla Dügâh mukarrîye avdet eder. Notada, Isfahân makâmı sernâmesini muhtevîdir.

TÂHIR

Karârgâh ve şîvece, Muhayyer makâmına benzer, farkları; Tâhir makâmı zemîninde Nevâ, Çârgâh, Segâh, Gerdâniye, Evc, Hüseyînî, Nevâ perdeleriyle icrâ edilen bir nağmeden bârettir.

HÜMÂYÛN

Dügâh perdesinde karâr eder. Notada, Hicâz makâmı gibi yazılır. Medhal ve emînde Isfahân ve karâr ve intihâda Hicâz nağmelerinden müteşekkildir.

SEHNÂZ

Şehnâz, Muhayyer perdelerinden başlayıp, Hicâz, Kürdî Zengûle nâm sadâlarıyla
Dügâh'ta karâr eder. Şehnâz, Hicâzkâr makâmının şu vechîle:

The image shows two musical staves. The first staff, labeled "Sehnâz makâmı", begins with a D note and consists of six notes: D, B-flat, A-sharp, G, F-sharp, and E. The second staff, labeled "Hicazkâr makâmı", begins with a D note and consists of seven notes: D, C-sharp, B-flat, A, G, F-sharp, and E.

Bir tam fâsila ile şeddi demektir. Şehnâz makâmı notada Hicâz sernâmesiyle

HİSÂR

Hisâr makâmı, Dûgâh karârgâhındadır. Hisâr; Hüseyinî perdeleriyle ibtidâ ederek zemînde Şehnâz, karârda Zengûle nâm sadâlarıyla, Dûgâh-Muhayyer zü'l küll üzerinde icrâ olunur. Hisâr, Neveser makâmının şöyle:

The image shows two staves of musical notation. The left staff is labeled "Hisâr makâmı" and the right staff is labeled "Neveser makâmı". Both staves are in common time (indicated by a 'C') and use a treble clef. The notation consists of vertical stems with small horizontal dashes indicating pitch and rhythm.

Bir tam fâsila ile şeddi demektir. Hisâr, Sûzidîl makâmının zemîninden ibâret olmakla, notada, makâm-ı mezkûr gibi yazılır. Dûgâh perdesinde karâr eden makâmâtın ekserfine esnâ-yı karârda Bûselik makâmı intihâ nağmesi olan şu:

bir cümlenin ilâvesiyle bir takım makâm-ı mürekkebe teşkîl edilir:

Sabâ Bûselik, Nevâ Bûselik, Hisâr Bûselik, Acem Bûselik, Gerdâniye Bûselik, Tâhir Bûselik, Muhayyer Bûselik, Şehnâz Bûselik.

MUHAYYER KÜRDÎ

Muhayyer makâmı intihâsında, Segâh yerine Kürdî kullanılmasından ibâret olup, şöyle ki:

The image shows two staves of musical notation. The left staff is labeled "Muhayyer Kürdî makâmı" and the right staff is labeled "Kürdî Hicâzkâr makâmı". Both staves are in common time with a treble clef. The notation consists of vertical stems with small horizontal dashes.

Kürdîli Hicâzkâr'ın bir tam fâsila ile şeddi demek olur. Muhayyer Kürdî makâmı, notada, Muhayyer gibi yazılır.

BESTE ISFAHÂN

Medhal ve zemîni Isfahân, karârı dahî, Bestenîgâr uslûbundadır. Notada, fa diyez işaretî ile yazılır.

DİLKEŞ HÂVERÂN

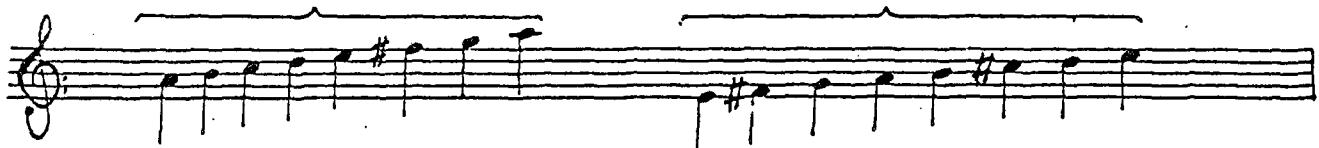
Medhal ve zemîni Hüseyinî, karârı dahî, Evc makâmlarından terekküb eder. Notada, fa diyez semâmesiyle yazılır.

HÜSEYNİ AŞİRÂN

Nevâ, Hüseyinî perdelerinden ibtidâr eyler ve Hüseyinî Aşırân zü'll küll üzerinde icrâ olunur bir makâmdir. Bu halde, Hüseyinî Aşırân Muhayyer makâmının, şöylece dört perde fâsila ile tenzîlinden hâsil olmuş olur:

Muhayyer makâmi

Hüseyinî Aşırân makâmi

Hüseyinî Aşırân, notada, esvât-ı tabîiyyeden müteşekkil makâmât gibi yazılır.

BÜSELİK AŞİRÂN

Dügâh, Bûselik perdelerinden başlar ve Hüseyinî Aşırân-Hüseyinî zü'll küll üzerinde icrâ olunur. Bu halde, Bûselik Aşırân, Hüseyinî makâmının, şöylece dört perde fâsila ile tenzîlinden hâsil olmuş olur:

Hüseyinî makâmi

Bûselik Aşırân makâmi

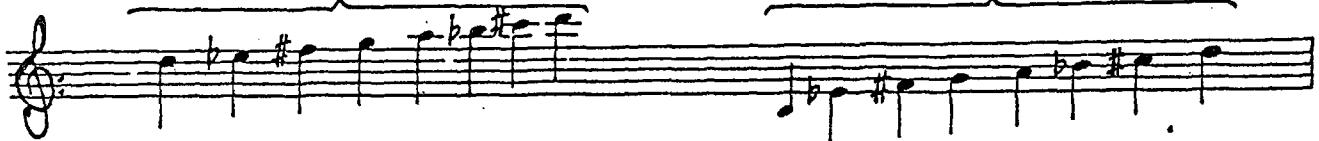
Bûselik Aşırân, notada, esvât-ı tabîiyyeden müteşekkil makâmât gibi yazılır.

ŞEDARABÂN

Hicâz, Kürdî, Irak, pest Hisâr nîm sadâlarıyla, Nevâ-Yegâh zü'll küll üzerinde icrâ edilir bir makâmdir ki, aynı esvât-ı gayri tabîiyye ile Nevâ-Tîz Nevâ zü'll küll üzerinde icrâ edilen Arabân makâmının, sekiz perde fâsila ile seddi demektir.

Araban makâmi

Şedaraban makâmi

BÜYÜK İKÂ'LAR

Tevâzün îtibâriyle Sofyân İkâ'sının aynı olan evzân-ı cesîme, dörtlük veya sekizlik tempolarдан yüzlercesini muhtevî olmak ve hesapça meselâ 176/4'lük 88/4'lük gibi aded ile azılamiyacakları tabîi bulunmakla, notada, Sofyân İkâ'sını adediyle yazılır. Büyük İkâ'ların müteşekkil olduğu darların, nota imtidâlarıyla münâsebeti bervech-i âtîdir:

DARB-I FETH

Kırkdört Sofyân usûle muâdildir.

DÜm o	tek o	tek o	dÜm o	tek o	tek o
Te o	kâ o	dÜm o	tek o	tek o	dÜm o
Tek o	dÜm o	tek o	dÜm o	te o	kâ o
DÜm o	tek o	dÜm o	te o	kâ o	te o
DÜm o	te o	kâ o	te o	kâ o	dÜm o
Tek o	dÜm o	dÜm o	dÜm o	te o	kâ o
Kâ o	dÜm o	te o	kâ o	dÜm o	dÜm o
DÜm o	tek o	dÜm o	dÜm o	tek o	
Te o	kâ o	dÜm o	tek o		tek o
DÜm o	tek o	tek o	dÜm o		tek o
DÜm o	dÜm o	tâ o	hek	te o	kâ o
		te o	kâ o		

Beyâtî pîşrevinin her hanesi, ma'teslîm, bir Darb-ı Feth usûlünü muhtevîdir.

SAKİL

Yirmidört Sofyân usûlüne muâdil imtidâddadır.

Benli Hasan Ağanın Râst Pîşrevi birinci hanesi, ma'teslîm, bir Sakîl usûlünü muh-tevîdir.

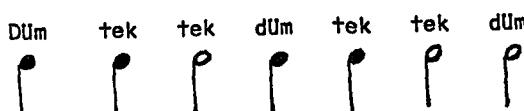

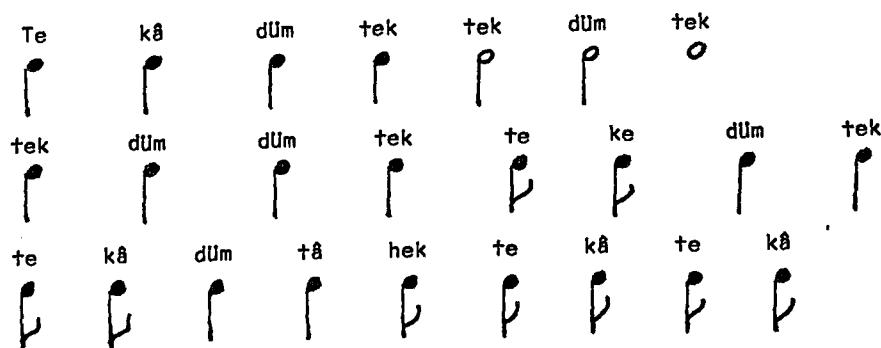
ZENCİR

Zencîr usûlü; Çifte Duyek, Fahte, Çember, Devr-i Kebîr, Berefşân usûlâtından müteşekkil ve otuz Sofyân usûlüne muâdildir. Ferahnâk Pîşrevinin her hanesi, ma'teslîm, bir zencîr usûlünü muhtevîdir.

HAFİF

Sekiz Sofyân usûlüne muâdil imtidâddadır.

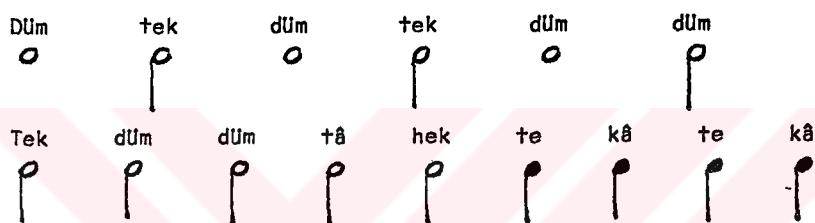

Hüseyinî Pîşrevi, Hafîf usûlündedir.

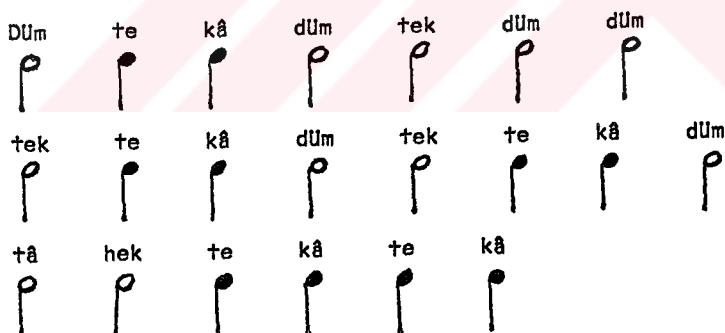
BEREFŞÂN

Sekiz Sofyân usûlüne muâdil imtidâddadır.

MUHAMMES

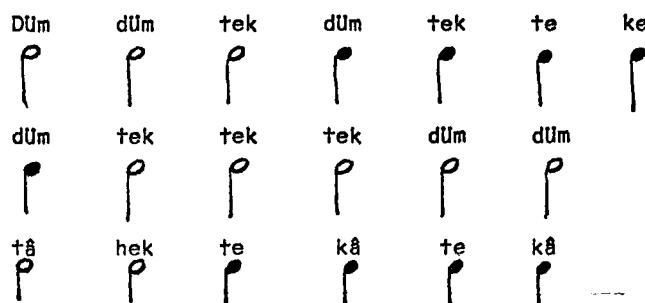
Sekiz Sofyân usûlüne muâdil imtidâddadır.

Osman Beyin Uşşâk Pîşrevinin her hanesi, ma'teslîm, dört Muhammes usûlünü muhtevîdir.

DEVR-İ KEBİR

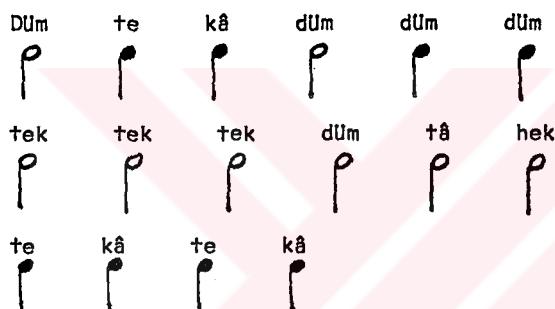
Yedi Sofyân usûlüne muâdil imtidâddadır.

Osman Beyin Hicâz Pîşrevi haneleri, ma'teslîm, dörder Devr-i Kebîr usûlünü muhtevîdir.

ÇENBER

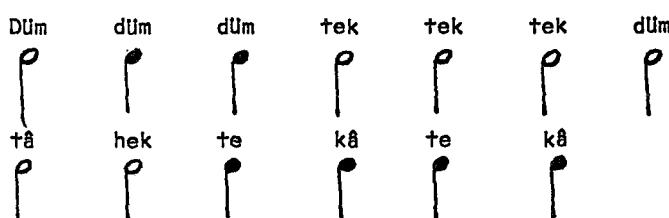
Altı Sofyân usûlüne muâdil imtidâddadır.

Eski Sabâ Pîşrevi, Çenber usûlündedir.

FÂHTE

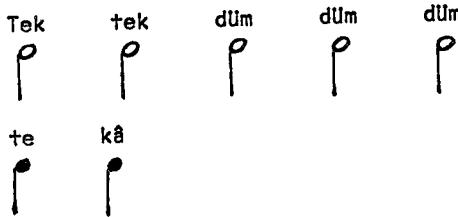
Beş Sofyân usûlüne muâdil imtidâddadır.

Sâlim Beyin Hicâz Pîşrevinin her hanesi, ma'teslîm, altı Fahte usûlünü muh-tevîdir.

ÇİFTE DÜYEK

Dört Sofyân usûlüne muâdil imtidâddadır.

HÂTİME VE HÜLÂSA

Hâtîme, Rehber-i Mûsîkîde münderc mübahsin, bervech-i âtî birer hülâsesiyle, muhtelif usûl ve makâmada on onbeş şarkıyı muhtevîdir.

1.

Mûsîkîde başlıca sesler, tîz ve pest cihetlere doğru ilânihâye ta'kîb eden ve notada re mi fa sol la si do nâmlarıyla yâd olunan yedi tabîî perdeden ibârettir. Bu perdelerin her biri diğer mukâbiliyle, sekiz perdelik fâsila teşkil edip bu sûretle husûle gelen makâma karârgâh olurlar.

Esvât-ı tabîiyye arasında birer de yarım sadâ vardır ki, makâmâti tenevvü ve teksîr ile hadla zemîne iblâğ ederler.

Sadânın nağme haline gelmesi, med ve kasr, terfî ve tenzîl ile olur. Nota denilen şekiller, sadânın med ve kasr, yine porte ise, terfî ve tenezzüle delâlet ederler.. Notaların en uzun vâhid kiyâs-ı îtibâr olunan ve dört saniye kadar imtidâd eden birlik'tir. İkililik, dörtlük, sekizlik, onaltılık, otuzikilik notalar dahî, yekdiğerinin nisfî derecesinde küçülürler.

Notaların bu nevî iki ile kâbil-i taksîm olanlarıdır. Birde üç ile kâbil-i taksîm olan notalar vardır ki, evelkilerin kuvvetine yarım misli zâm ve önlerine birer nokta ilâvesiyle hâsil olurlar.

Bu şekillere nota denildiği gibi, nağmât-ı mûsîkîyyeyi zabit ve tahrîre mahsûs olan yazıya, nota itlâk olunur. Porte, terfî ve tenezzül edecek esvât için, beş çizgi ile dört aralıktan ibâret kademeleri hâvîdir. Portenin üst tarafına çıkacak ve alt tarafına inecek sadâlar için, ilâve çizgileri kullanılır.

Sûznâk Şarkı Ağır Düyek İkâ'ında

Ağır Düyek usûlü, Düyek'in bir misli daha ağırı olduğu için notada sekiz dörtlük aded ile yazılır ve sekiz dörtlük imtidâdına muâdil nağmeleri muhtevî bulunur. Bu halde:

Darblarından birincisine dörtlük, ikincisine ikilik, üçüncüsüne yine dörtlük, dördüncüsü ile beşincisine birer ikilik imtidâdında nağme isâbet etmiş olur.

Anahtar, muhtelif hidet ve takallütte alât-ı mûsîkîyye ve insan sadâlarının por-
teye siğacak sürette mevkîini ta'yîn eder işâretlerdir. Meselâ; keman, Kaba Râst'tan Tîz Gerdâniye'ye
ye kadar üç silsile-i esvâti, ya'nî tîz sesleri muhtevî olduğundan, bu âletle çalmak üzere yazılacak
bir notanın, portenin Kaba Râst'a kadar tenezzül ve Tîz Gerdâniyeye kadar tevâtür edecek sadâları
ihâte edebilmesi için, altıncı çizginin sol îtibâriyle yazılması lâzım gelir.

Türk Mûsîkîsi, nevî mahdûd olan alet ile, armonisiz icrâ edildiğinden yalnız sol
anahtarıyla yazılır. Sol anahtarı, makâm ve usûlü ta'yîn eden diğer işaretlerle beraber notanın birinci
satırı başına vuzia olunur.

Hicâzkâr Şarkı Ağır Aksak îkâ'ında

Pen be ilk le im tî zâ c et

mi ş te ni n

sî meyâ kâ fo ra be n ze r

ge r de nî n saz

Saz payî Miyân b bensî yehpi r lanta za n ne +

di m teni n

gör medime m sâ ll ni câ

Kârар payî Aranağmesi se ni n

Aranağme medhalli

Güftesi

Penbelikle imtizâc etmiş tenin
Sîme yâ kâfûra benzer gerdenin
Ben siyah pırılanta zannettim benin
Nakarat
Görmedim emsâlini cânâ senin

Ağır Aksak ikâ'i, Aksak'ın bir misli daha ağırı olmakla, notada, 9/4'lük aded ile
yazılır ve dokuz dörtlük imtidâdına muâdil tempoları muhtevî bulunur. O halde:

Darplarından birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncüye birer ikilik ve nihâyettekinin
temposuna bir dörtlük imtidâdında nağme isâbet etmiş olur.

Orta Aksak usûlü dahî, dokuz dörtlük yazılır ise de, Ağır Aksak'tan biraz daha ser'îdir. Bu sür'at farkını göstermek için, notada, Orta Aksak şarkıların mebdeine (yürükce) kaydının ilâvesi lâzımdır.

Uşşâk Şarkı Usûlü Orta Aksak ikâ'ında

Ağır ve Orta Aksak şarkılarında güfte, usûlün (tekâ) temposundan başladığından, birinci usûlu dâima nâtamamdır. Bu usûlü tamam eden şey ise, şarkının aranâğmesi nihâyetinde, diğer şarkıya medhal olmak üzere çalınan karâr nağmesindeki fâsiladır. Yekdiğerini telâfi eden bu noksan ile, fâsila, bâlâdaki misallerde (yedi) rakamıyla gösterilmiştir.

3.

Yedi aded esvât-ı tabîiyye arasında, beş de nîm aded vardır ki, esvât-ı tabîiyye-nin ya diyez ile yarım ses tîzleşmesinden veyâhud bemol ile o nisbettte pestleşmesinden hâsil olurlar. Diyez ile bemolün hizmeti, yalnız esvât-ı tabîiyyenin yarım ses tağyîrinden ibâret olmayıp, bunlar yazılacak mûsîkî parçasının hangi makâma ait olduğunu da gösterirler.

Cünkü, makâmı teşkîl eden zü'lî küll içinde bir veyâ birkaç nîm sadâ mevcûd ise, esvât-ı müttefîre mezkûr diyez bemol ile notanın baş tarafına işaret edilir ve bunların delâletiyle nîm sesler ayrıca tağyîr işaretine hâcet kalmaksızın müttefîr olarak terennüm edilir. Esvât-ı mükevvîne-i makâma dahil olan bu yarım sesler, nota derûnunda, ba'zen de ârizî olarak, ya'nî anahtara işaret edileksizsin dahî gösterilebilirse de, bu küllefet beyhûdedir.

Makâmı husûle getiren zü'lî küll, esvât-ı tabîiyyeden müterekkîb ise, anahtarında tağyîr işaretini bulunmaz.

Bekar, esvât-ı müttefîreyi hâl-i tabîiyyeye ircâ için kullanılır bir işaretettir. Gerek diyez, bemol ve gerek...

Bekar işâretleri, bir usûl dâhilindeki nağmelerde aynı perdeye âid olmak üzere tekrâr eder ise, işaret tekrâr edilmeyerek yalnız birinci sâvt-ı müttefir veyâhud tabîyye konulur ve bu işaret, usûl imtidâd ettiği müddetçe diğerlerine de şâmil olur.

Aksak usûlü, notada, dokuz sekizlik aded ile yazılır ve dokuz sekizlik imtidâdına muâdil nağmeleri muhtevî bulunur. O halde:

Darplarından; birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncüye bir dörtlük ve sondaki (tek)e dahî, bir sekizlik imtidâdında nağme isâbet etmiş olur.

Aksak usûlündeki şarkıların ba'zisinde, dokuz dörtlükte olduğu gibi, güfte usûlün ekâ)sından ve diğer ba'zlarında da son (tek tek) darplarından başladığından, bunlarda birinci usûl nâtamamdır.

Bu usûlde, şarkıların bir kısmında dahî, güfte, usûlün ibtidâsına başlar ki, bunda usûl noksan değildir.

Misâller:

Hüseyinî Şarkı Aksak

Bir ya na eğ dîr fe sîn e y ne v cl
vâ na ma na ma n hal ka hal ka kâ kû lûn o
Saz payî 1 2 Saz payî
Miyân su n a ya n
pa ra la yîp läht i cl ñ ger de n ñ
ka na ma na ma n å te şî å ş kin la da yan si n
he r za ma na ma na ma n
Aranağmesî

Güftesi

Bir yana eğdir fesin ey nevcivân
Halka halka kâkülün olsun âyân
Paralayıp lâht-i ciğerden âşikân
Nakarat
Ateş-i aşkinla da yansın her zamân

Kârcığâr Şarkı Usûlü Yürük Aksak

Pi na rin ba şin da gÜl ler a gi l di lâ le
mî dîr sün bÜ l mÜ dür gÜl mÜ dü r ka re göz lüm gÜl mÜ
dür Aranağmesi

Güftesi

Pınarın başında güller açıldı
Lâle midir sünbül müdür gül müdür
Nakarat
Kara gözlüm gül müdür

Sûznâk Şarkı Usûlü Aksak

Hîç e şî n yok ne v cî va n sîn. bu na nâ sî
ca n daya n si n bu na nasi

Mîyan

-ca n da ya n si - n gü ze l si n pek
mû me ya n sin bu na na sil ca n daya - n

Aranağmesî

si n

4.

Usûl; düm, tek, kâ tempolarından müteşekkil, muntazam ve mütekerrür bir takım imtidâdlardır ki, müsikî esvât ve nağmâtının tevâzünü bununla mümkün olur. Bir vapur çarhinin, dört nala giden bir hayvan hatevâtının, bir saat rîk'asının, sür'at-ı muntazama ve mükerrereresine dikkat olunursa, müsikîde usûlü vucûda getiren ba'zı imtidâcların, tabâiat-ı eşyâda dahî mevcûd olduğu anlaşılır. Kuvvetlice sadâ çıkan bir duvar saatı rîk'asının, (tik tak) sûretindeki hareket-i dâimi ve mükerreresi, 2 ve 4 tempodan hâsil olan Nîm Düyek ve Düyek usûllerinin imtidâdına müsâvî olduğundan, bu tik taklar ile bir polka yâhud bir pîşrev çalınabilir.

Taksîmden ma'dâ, elhânın kâffesi usûle merbuttur. Usûlün müntehâsı, notada, amûdî çizgi ile de muhtevî olduğu derecât-ı imtidâd dahî, aded-i mahsûsyla gösterilir. Bu aded, bir kesr halinde olup, mahreci usûlün ihtiyâ ettiği imtidâcların hangi nev'îden olduğunu, sûreti ise bu imtidâdlardan usûl dâhilinde kaç aded bulunduğu irâe eder.

Usûl terkîb eden (düm tek tekâ) tempolarının imtidâd ve sûret-i tekerrürü muhtelif olmakla, usûlde muhteliftir. Bunlar, hem ism-i aslîleriyle hem de notada ism-i adedleriyle yâd olunurlar.

Notada, sadânın mevkîini ta'yîn eden anahtar ve makâmın muhtevî olduğu esvât-ı müttefîre işaretleriyle usûl adedinin heyet-i mecmuâsına armatür denilir.

Hicâz Şarkı Usûlü Sengîn Semâî

Şevkînle ha yâ lîn le o u r ne ş e be dî

The musical score consists of six staves of music. The lyrics are written below the notes. The first staff starts with 'dâr' and 'saz payı'. The second staff starts with 'bu' and 'n ca gâ mi m var'. The third staff starts with 'Mîyan' and 'â fet mi'. The fourth staff starts with 'yar' and 'saz payı'. The fifth staff starts with 'se' and 'n ne sîne'. The sixth staff starts with 'Aranağmesi'. The music includes various note heads, rests, and dynamic markings like 'f' (fortissimo) and 'p' (pianissimo). Measure numbers 1, 2, and 3 are indicated above the staves.

Güftesi

Şu kanlı hayâlinle olur neş'e bedîdâr
 Günlerce fakat ağladığım bunca gâmîm var
 Âfet mi nesin ah nesin sen nesin ey yâr
 Nakarat
 Her derdi unuttum da senin derdine düştüm

Sengîn Semâî usûlû, Yürük Semâî'nin bir misli daha ağır olmakla, notada, 6/4'lük ded ile yazılır ve altı dörtlük derece-i imtidâdına muâdil nağmeleri muhtevî bulunur. Bu halde:

Darplarından; birinci, ikinci, üçüncü, dördüncüye bir dörtlük ve son (tek) temposuna dahî, bir ikilik imtidâdında nağme isâbet etmiş olur.

5.

Nağmenin usûl ve tevâzinine halel gelmeksiz vuk'u olan kesintilerine (es) denilir. Eslerin her biri, notaların beheriyle müsâvi imtidâdda bulunur. Ya'ni, nota sadânın ve es dahî tevkîfin derece-i imtidâdına delâlet ederler.

O halde es, mensûb olduğu notanın veyâhud düm tek tekâ tempolarından birinin, sadâ ile değil, vakfe ile imtidâdi demek olur.

Râst Şarkı Usûlü Düyek

Güftesi

Bugün hiç bakmadın ey mân yüzüme
Harâm oldu bu şeb uyku gözüme
Gelirsin bir gün elbet sözüme
Nakarat
Harâm oldu bu şeb uyku gözüme

Düyük usûlü, notada, 4/4 adedi veyâhud
imtidâdına muâdil nağmeyi muhtevî bulunur. Bu halde:

C işareti ile yazılır ve dört dörtlük

Tempolarından birincisine sekizlik, ikincisine dörtlük, üçüncüsüne yine sekizlik
ve son iki darba dahî, birer dörtlük imtidâdında nağme isâbet etmiş olur.

6.

Muhtelif mûsikî parçalarının, bir tertîb-i mahsûs ile icrâsına fasıl denilir. Fasıl'ın
başlıca aksâmi, vech-i âtî üzere icrâ edilir. (1) Pîşrev (2) bir veya iki beste veya nakış, (3) muhtelif
usûlde on oniki şarkı, (4) bir veya iki beste ve nakış semââsi, (5) pîşrev semââsi, pîşrevden evvel ve
şarkı aralarında birkaç taksim.

Bunlardan ma'da, ağırlama vesâire gibi muhtelif usûllerde raks havalarıyla, mâni,
koşma, dâstân, dîvân kabilinden olan şeyleerde şarkiyât miyânâna
edilmekte ise de
şark mûsikîsinin birer nefâseti olan ve azîm-i şuarâ-i sâlifeden, en latîf kitâlarıyla
müzeyyen bulunan beste, nakış ve semââf gibi âsârin, pîşrev ve saz semââsi de dâhil olduğu halde
ayrıca bir fasıl hâlinde icrâsı, muvâfık tertîb-i kadîm ve daha doğrusu zevk-i selîm olur.

Râst Şarkı Usûlü Sofyân

Kar li da
na duş düm gel
di
m be n
gön
lü mü al
dir
dim

gi aş
m ben yâ re ka vuş dum
ge l

m aşk o
du

Güftesi

Karlı dağı aştim geldim
Aşk oduna düştüm geldim
Ben yâre kavuştum geldim
Ben gönlümü aldirdim
Nakarat

Gül benzimi soldurdum
Nazlıca yârdan ayrıldım
Dağlara düştüm geldim

Sofyân usûlü dahî, Dûyek gibi dört dörtlük imtidâdına muâdil olmakla 4/4'lük aded ile yazılır ise de, sûreti darbindaki farka nazaran muhtevî olduğu;

DÜm
P

tekâ
P

Tempolarının her birine, birer ikilik imtidâdında nağme isâbet eder.

7.

Mûsîkî, bir kere usûl ve makâm ile yucût bulduktan sonra zeylini icâbeder, çünkü, lisân-ı elhân-ı rûhun her türlü ihtizâzatına tercümân eden şey tezyîndir.

Sadânin icâbına göre teşdîd ve tâhfîfîne merbût veya münkati bulunmasına delâlet eden fûrûk ile çarpmâ ve triller başlıca işâret-i tezyîneden olmak üzere notada kullanılabılır ise de, şark müsikîsinde bunları da hâz tabîî ve mütenevvî icrâ etmek için bir bestenin gerek semâen, gerek notadan hifzedilmiş bulunması lâzımdır.

Bir şarkının usûlündeki imtidâda halel getirmeksizin daha zengin bir hale ifrâğı için yapılacak nağmeler tezyîn edilecek perdenin yarım ve tam sadâ ile değil, bir koma nisbetinde fâsila ile ve sür'atli tîz tarafına dokunmaktan ibaret olan ve perdesiz yaylı sazlarla, nây ve sadâ-i insanda tatbîk edilebilen triller, koma vesâir dakik fâsilalar notada gösterilemeyeceği için, bu kabilden olan tezyînât her san'atkârin hissine, zevk-i selîmine maharetine göre icrâ edilir.

Ferahnâk Şarkı Usûlü

Güftesi

Hoş yaratmış bâri ezel
Sâran-ı dîl gâyet güzel
Methinde çok şarkî gazel
Nakarat
Sâran-ı dîl gâyet güzel

Triyole, üç perdeden ibâret bir nağmedir ki, imtidâd-ı hakîkiyyesinden biraz daha sür'atlı, ya'nî, aynı kıymette iki perde imtidâdında icrâ olunur. Triyole halindeki perdeleler, işaret-i mahsûsiyyesiyle yekdiğerine merbût ve (3) rakamını muhtevî bulunurlar. Âtideki misalde, triyoleli nağmeler mevcuttur.

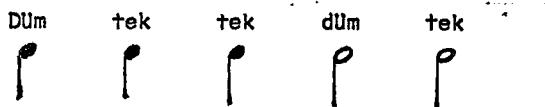
İsfahân Şarkı

Usûlü Devr-i Hindî

The musical score consists of six staves of music notation. The first five staves are in common time (indicated by a 'C') and the last staff is in 7/4 time (indicated by a '7/4'). The notation includes various note heads, stems, and rhythmic patterns. Some notes have circled numbers above them, such as '1', '2', and '3', which likely correspond to the 'Düm', 'tek', and 'Düm' labels shown below. The music is divided into measures by vertical bar lines.

Devr-i Hindî notada 7/4'lük ile yazılırlar ve yedi aded dörtlük imtidâdına muâdil ağmeye muhtevî bulunur.

Bu:

Tempolarından üç evvelkilere birer dörtlük ve son ikisine dahî, birer ikilik imtidâdında nağme isâbet etmiş olur.

Muhtelif âlât-ı mûsikîyyeyi, yekdiğerine müsâvi tevâtürde bulundurmaya âheng denilir. Âlât-ı mûsikîyyede, Râst'tan Hüseyin'ye kadar her tam perdenin diyapozon Dûgâh'ı ile tevhîdinden muhtelif âhengler husûle gelmekte ise de, âhengin ta'dîd ve ihtilâfında tellerin elastikiyyet hasebiyle bir müddet matlûb olan ihtizâzi muhafaza edememeleri, burguların kesret-i istî'mâlden aşınımı vesâire gibi muhâzir mevcûd olduğundan, şimdilerde diyapozon Dûgâh'ını âlât-ı mûsikîyyede, yalnız Çârgâh perdesiyle tevhîdinden ibâret âheng-i müsâit ve mutavassit istî'mâl edilmekte bulunmuştur.

Nihâvend Şarkı

Usûlü Türk Aksağı

Bir b0 y1 ve fâ be k le ri ken
s0 yi çe me n den
a l di m bo yu mu n 8 l cü su nu
se r vü se me de n
den Mlyân a za ri he zâ r e t
se de vaz ge ç sede be n
den karâr Aranâğmesi

Güftesi

Bir bû-yi vefâ bekler iken sû-yi çemenden
Aldım boyumun ölçüsünü serv-i semenden
Âzâr-ı hezâr etsede vazgeçse benden
Nakarat
Geçmez yine şeyda gönül o gonca-i dehenden

Türk Aksağı, notada, 5/8'lik aded ile yazılır ve beş sekizlik imtidâdına muâdil nağmeyi muhtevî bulunur. O halde;

Darplarından, birinci ve ikinciye birer dörtlük ve son tempoya da bir sekizlik imtidâdında nağme isâbet etmiş olur.

10.

Bir makâmın esâsını tekvîn eden sekiz sadâ arasındaki fâsilalar iki türlüdür: Birinci, meselâ; re ile mi, mi ile fa, fa ile sol, sol ile la gibi yekdiğerini ta'kîb eden perdeeler arasındaki müteâkîb, ikincisi; meselâ re ile fa, mi ile la, fa ile do, sol ile mi gibi yekdiğerine bâid bulunan münbâid fâsilalardır. Fâsilanın, böyle birden sekize kadar olanlarına basît denilir. Dokuzuncu, onuncu ve ilâahirihî fâsilalar ise, mürekkeb nâmını alır. Âtîdeki misalde, münbâid ve mürekkeb fâsilalar diğerlerinden tefrik edilmişdir.

Kürdili Hicâzkâr Usûlü Kataköftî

Mah mû r bâ kî şî n â şî ka & bl î
10 + fa be de l dir saz payî vâ l lâ
hî gü ze l gö z le rî bl lâ hî gü ze l
dîr saz payî dîr saz payî bl r ke re
Miyân

Güftesi

Mahmûr bakışı âşığa bin lûtfa bedeldir
 Vallâhi güzel gözleri billâhi güzeldir
 Bir kere nigâh etmesi aksâ-yı emeldir

Nakarat

Vallâhi güzel gözleri billâhi güzeldir

Katakofti, notada, 8/8 aded ile yazılır ve sekiz sekizlik imtidâdına muâdil nağmeyi muhtevî bulunur.

Bu halde,

Tempolarından birinciyle, üçüncüye noktalı ve ikinciye dahî, noktasız birer dörtlük imtidâdında nağme isâbet etmiş olur.

11.

Usûller, derecât-ı imtidâd ile med ve kasr esvât-ı tanzîm eylediği gibi, makâmlar dahî birer karâr perdesiyle sadânın hareket-i terfiye ve tenzîliyesini tâhdîd ederler. Makâmâtın esâsi, fihrist-i elhân nâmıyla, sekiz perdelik fâsilâ-yı müteâkîbe-yi basiteden teşekkül etmiş iskalalarıdır. Bu iskalaların, makâm haline gelmek için tîz ve pest taraflarındaki mürekkep fâsilalarla tavsi'i ve hâvî olduğu basît fâsilaların dahî, hem müteâkîb hem de mütebâid olması lâzımdır.

Kârcığâr Şarkı Usûlü Yürük Semâî

Yürük Semâî usûlü, Sengin Semâî'nin bir misli daha serî olmak üzere, notada, 6/8 aded ile yazılır ve altı sekizlik imtidâdına muâdil bir nağmeyi muhtevî bulunur. O halde:

Tempolarından; birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncüye birer sekizlik ve son teke dahî, bir dörtlük imtidâdında nağme isâbet etmiş olur.

12.

Bir besteyi, âid olduğu makâmin esvât-ı mükevvinesini tebdîl ile gerek pest ve gerek tîz taraflardaki karârgâhların birinde terennüm etmek san'atına şed denilir.

Şed, âlât-ı mûsîkîyyede akord değiştirilmeksiz hanende sadâsiyla tevâfuk edilebilecek bir âheng bulmak ve taksîm ederken, bir makâmdan diğerine geçmek için, ekseriyâ sâzendeler tarafından icrâ olunur.

Sed yollarının en ziyâde kullanılanları, karârgâh-ı aslîye nisbetle gerek tîz gerek pest cihetlerden, dördüncü veyâ beşinci fâsila karârgâhlarında icrâ olunanlardır.

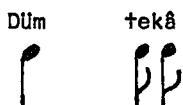
Âtîdeki Yegâh şarkısı, karârgâh-ı aslîyesi olan Yegâh perdesine nisbetle dördüncü tîz fâsilâda ve Râst karârında yazılmıştır.

Yegâh Şarkı Usûlü Nîm Dûyek

Nîm Dûyek, notada, 2/4 aded ile yazılır ve iki dörtlük imtidâda muâdil nağmeyi muhtevî bulunur.

O halde:

Tempolarından beherine, birer dörtlük imtidâdında nağme isâbet etmiş olur.

Bestenîgâr Şarkı Usûlü Cûrcuna

Is te dl n de gö n tu mü

ve r di m sa na saz payı

her ne mü m kù ka n se sa ya na zi ke

saz payı Y di me fe dâ saz payı

Miyân t din ne le r

saz payı ah ne le r e

so n *ra ba na

saz payı Arañağme

Kutmânizâde Şamlı İskender

İstanbul, Beyazıt'ta sâbik mâlieye karşısında numara 18 telefon: İstanbul 1836

Âsâr-ı muhtelîfîn fiyatını ber-vech-i zîr cetvelden iktibas ediniz.

<u>Para kurus</u>	<u>Cins</u>	<u>Para kurus</u>	<u>Cins</u>
170	Müzeyyin Ciltli Nuhbet-ül Elhân pîşrev ve sazsemâî mecmuaşı	150	Usûl-ü Tâlim-i Alaturka
150	Yumuşak kaplı Nuhbet-ül Elhân pîşrev ve sazsemâî mecmuaşı	100	Abdülkâdir Beyin
30	1 numaradan 40 numaraya kadar ve beher faslin sahifesi 40-50 olmak üzere muhtelîf makâmattan fasillar	10	Keman-ı Muallimi Alaturka, Eyübü Kemâni
5	Perâkende pîşrev ve sazsemâîleri	15	Mustafa Beyin
75	Müçellid mentehâbat mecmuaşı	15	Türk Mûsîkî Nazariyâti (beher forma) Rauf Yekta
220	Müntehâbat şarkı ve kanto ve sâaire	50	Beyin 1-5
40	Muallim İsmail Hakkı Beyin Külliyyâti beher cûz'ü numara 1-4	20	Esâtiz-i Elhân 1-3 (beher forma) Rauf Yekta Beyin
30	Bestekâr şehîr Bîmen Efendinin külliyyâti, beher cûz'ü numara 1-15		Ud dersleri Fahri Beyin
20	Bestekâr şehîr Leyla Hanım Efendinin Külliyyâti, beher cûz'ü numara 1-2	100	16 parçadan mürekkepve muhtelîf makâmattan Zeybek oyun havaları Muallim İsmail Hakkı Beyin
40	Kanûnî şehîr merhum Nâzîm Beyin Külliyyâti		Solfej, usûlât, makâmât ve
25	Operet-Çare saz	100	ilâveli nota dersleri, Muallim İsmail Hakkı Beyin
20	Fasl-ı Lale ve Bahar, beheri		Rehber-i Mûsîkî, Tanbûrı
25	Ferit Beyin on sazsemâî mecmuaşı		Cemîl Bey Merhûmun "İ-kinci tab'i"
40	Tanbûrı Refîk Beyin Külliyyâti	50	Tanbûrı Cemîl Bey merhûmun külliyyâti
25	Leblebici Horhor opereti "Keman için"		
40	Leblebici Horhor Opereti "Piyano için"		
75	İlaveli Ud Muallimi, Ali Salâhî Beyin		

Dar-ül Elhân'ın bilcümle neşriyâti mağazamızda mevcuttur.
 Bestekâr şehîr Bîmen Efendinin bir numaradan on numaraya kadar mecmua halinde 320 sahifeli ve müzeyyin ciltli (Külliyyât-ı Âsâr) fiyatı 100 kuruştur.
 Fasillar ile mecmua ve külliyyâtlardan gayri her notadan bir defasında yüz kuruşa kadar mübâyaîta bulunan muhterem müşterilerimize bir hizmet-i müttehîre olmak üzere yüzde yirmibeş tenzilat icra olunur.

Hakk-ı te'lîfi mahfûzdur. Mes'ud Cemîl mühr veya imzasını taşımayan nüshalar sahtedir.

KISALTILAR

a.g.e: Adı geçen eserler

Bkz: Bakınız

c: Cilt

Gebib: Geniş bilgi için bakınız

s: Sayfa

YORUM

Tanbûrî Cemîl Beyin yazmış olduğu "Rehber-i Mûsîkî" isimli kitabın incelenmesi sonucu ortaya çıkan aksaklıkları ve üstün yönleri gözönüne sermek için aşağıdakî gibi bir sınıflama ile yorumu oluşturma yönüne gidilmiştir.

Yorumda, kitabın;

- A. Biçimsel incelenmesi
- B. İçerik incelenmesi yapılmıştır.

A. Biçimsel inceleme

- Kitabın genel perspektifi
 - Kitabın yazımında matbaa tarafından yapılan hatalar, imlâ hataları, cümle düşüklükleri
 - Bilgilerin veriliş sırası
 - Verilen eserlere ilişkin hatalar, olarak

B. İçerik olarak inceleme

- Bileşilerin doğru ya da yanlışlıklarını, gerekli veya gereksizlikleri, genel müzik kurallarıyla karşılaştırılması
- Eksik bilgiler, olarak ifade edilebilecek alt başlıklara çözüm getirebilmek amacıyla yapılmıştır.

A. BİCİM

Rehber-i Mûsîkî'nin ikinci baskısı 27 cm. boyunda ve 18 cm. eninde, el yazısıyla yazılmış ve daha sonra çoğaltılmış, 79 sayfa metin, 2 sayfa ön, 1 sayfa arka kapak olmak üzere 82 sayfadan oluşmuş bir fiziksel görünümdedir. Kitap; Kutmanizâde Şâmlı İskender tarafından İstanbul'da Evkaf matbaasında, ilk baskısı 1321(1904) (1), ikinci baskısı, 1341(1924) de yapılmıştır.

Eserde, okunduktan sonra kesinlikle göze çarpan ilk yanlış, hiçbir şekilde noktalama işaretlerine uyulmamış olmasıdır. Burada iki şey akla gelmektedir. Birincisi; imlâ hataları metnini orijinalinde Tanbûrî Cemîl Beyden kaynaklanmış olabilir, ya da ikinci olarak metni yazan kişinin şahsından kaynaklanan hata olabilir. Her iki durumda da eser yazıldıktan sonra yazarı tarafından kontrol edilmeli ve ondan sonra yayınlanmalıdır. Bu eserin akıcılığını ortadan kaldırılmakta, zaman zaman da anlam kargaşasına yol açmaktadır. Biz çeviriyyazımızda bu tür imlâ hatalarını elimizden geldikçe düzeltmeye gayret ettik. Zaman zaman unutularak yazılmamış kelimeлерin yerine de yenilerini koymaya çalıştık.

Verilen eserler içerisinde makâm ve usûle ilişkin bazı bilgiler verildikten sonra, konuya ait notalar da birlikte verilmiştir. Verilen notalarda sistematik olarak hiçbir düzen görmek mümkün değildir. Şöyleden ki;

- Verilen eserler sözlü eserlerden seçilmiş olmalarına rağmen, bazlarında gelişigüzel olarak eserin adı yazılmış, bazlarında ise yazılmamıştır. (Örneğin: 74. sayfada verilen Nihâvend şarkının sözleri notaların altına yazılmış olup, 61. sayfadaki eserin sözlerinin hiç yazılmamış olması v.b)

- Bazı eserlerde besteci ve usûl, bazlarında makam ve eser ismi, bazlarında ise hiç kimlik verilmemiş olduğu, pek azında da besteci ve usûl isimleriyle eserin sözlerinin de tam olarak yazıldığı gözlenmiştir. Bu durum biçimde ait hatalardan önemli bir kısmını oluşturmaktadır.

Kitap iki sayfa başlıktan sonra, hemen birinci sayfa ile metine başlamaktadır. Daha önce, kitabın içeriğini ifade eden indekiler ya da ona eş bir başlıkla verilmiş bir bölüme gerek duyulmaktadır. Bunun olmayı okuyucunun lokal bir araştırma için kitaba başvurması durumunda aranılan konuların hangi bölümde ya da hangi sayfada bulunduğu ilk bakışta bulamaması zaman kaybına yol açacağı gibi, okuyucunun kitaptan faydalananmasının oldukça minimal düzeyde kalmasına neden olacaktır.

Kitapta, konuların sunulması da oldukça düzensiz bir biçimde hata içerisinde görülmektedir. Şöyleden ki;

- 2. sayfada verilmiş olan notaya ilişkin bilgiler gereksiz bir biçimde 61. sayfada "Hatîme ve Hülâsâ" isimli başlıkla tekrar yinelenmiştir.

- 55. sayfaya kadar usûl tanımının ve uygulanışının tanımlanmasından başka usûle ait bilgiye rastlanmamış ve hemen büyük ikalar başlığıyla konuya girilmiş daha sonra yine "Hatîme ve Hülâsâ" başlığı altında sayfa 61 ve 79 arasında küçük usûllerden bahsetmiştir.

- Usûller ifade edilirken ne büyükten küçüğe ne de küçükten büyüğe, sistematik bir öğretimi örnekleyecek biçimde sıralanmadığı gibi, usûller arasında başka konuları da vermeye çalışmıştır. Usûl konusunda araştırma yapacak bir kişinin, konuya ilişkin bir araştırma yapması halinde bilgilerin tümünü nereden bulacağı konusunda kesin bilgi edinmesi mümkün değildir. Bunun için kitabı baştan sonra incelemesi ve okuması gerekmektedir. Bu durum lokal bir araştırma yapacak olan şahsin zaman kaybetmesine yol açacaktır.

(1). Gebib; İlk baskısının 1321(1904) yılında yapıldığına ilişkin kritik, içerik başlığıyla incelenmiştir.

B. İÇERİK

İçerik ile ilk yorumumuz kitabıın ilk baskısındaki ön kapakta yer alan yazıya ilişkin olacaktır.

شهر موسيقى

مؤلفي ط . جميل

معاذفه نظریات جلیلہ سنن فی ۱۷ جمادی الآخرہ ۱۴۲۱ھ
و فی ۷ ایولی ۱۴۲۱ھ تأریخی و ۱۴۲۰ھ نظر و لور خصائص نہیانہ

طبع اول نہیدز

ڈر نسخہ ایڈٹ

مجموں موسیقی و

بـ ۱۴۲۱

مُؤلف: مرتضیٰ ماریان شیرازی ساندھر

"Rehber-i Mûsikî" nin ilk basımına ait orijinal iç kapağı

"Rehber-i Mûsîki"
Müellifi T.Cemîl

Maarif Nezaret-i Celilesinin fi 17 Cemaziyahire sene 1320 ve
17 Eylül sene 1318 tarihli ve 26/521 numaralı ruhsatnamesiyle tab olun-
muştur.

Der Saadet

Sene 1321

Birinci baskısının ön kapağının orijinal fotokopisi ve transkripsiyonu yukarıda görüldüğü gibidir. Görüldüğü gibi kitabı ilk basım tarihi 1318 değildir. Burada yayınlanmasına ilişkin izin ruhsatının alındığı tarih 1318 olarak görülmektedir. Oysa yine büyük rakamlarla yazılması da basıldığı yıl hakkında bilgi vermektedir. Bu durumda birçok kaynakta ilk baskıya ait yılın 1318 yerine 1321 olarak değiştirilmesi gerekmektedir. İkinci baskısında kitabı başına yazılan "Birinci tab'ı 1318" yazısı, ilk baskısının kapağındaki yazıyla da çelişmektedir.

Hemen birinci sayfada verilen sesin özellikleri bahsinde; şiddet, irtifa, tınet'e ek olarak süre, yani Tanbûrî Cemîl'in deyimiyle imtidâd'ında eklenmiş olması gerekmektedir. Çünkü sesin bu özelliği, müzik adına oldukça önemlidir.

Sayfa 3'de ifade ettiği aslı sesler, batıda ve bizde aynı frekansları içermemektedir. Zaten si sesine Segâh ismini vermesi de si sesinin naturel olmayıp bir koma daha pest bir ses olduğu gerektiğini ortaya koyuyor. Gerçi, Rauf Yekta bu sesi zaten Türklerle ait kabul etmiş, adeta naturel olarak yorumlamıştır. Dikleşmesi gerektiği yerde bir komalık diyez işaretinin konulmasının uygunluğunu savunmuştur. Tanbûrî Cemîl'de kitabındaki ses sistemine ilişkin bütün bilgileri Rauf Yekta Beyden almıştır. Si naturel sesine Segâh demesi, kullandığı bemol ve diyez işaretleri konunun en basit kanıtlarıdır.

Tanbûrî Cemîl, kitabın pek çok yerinde Çargâh, Dûgâh, Segâh gibi isimleri Türkçe olarak nitelemesi de kesinlikle yanlıştır. Çünkü: Dûgâh, Segâh, Çargâh birer Farsça ismidir.(2)

Yine aynı sayfada batı müziğinde kullanılan en ince en kalın ses sınırını ifade ederken kullandığı dizilerin hiçbir ne sol ne de fa anahtarını içermemektedir. Bu da unutulmuş ya da gözden kaçmış önemli eksiklerden biridir.

Sayfa 3'de Tanbûrî Cemîl Beyin ifade ettiği Türk müziğinde kullanılan sesler irdelendiğinde, birinci oktav olarak belirttiği Kaba Kaba Rasttan başlayıp, Kaba Rast'a kadar olan kısmında bulunan pek çok ses bugün hiçbir ses ve saz eserinde kullanılmamıştır. Ancak, çok tabii ki, bu durum hiçbir şekilde besteciyi bağlamaz. Gerektiğinde bu seslerde çalığının durumuna uygun olarak kullanılabilir. Kezâ, kendisi de 4. sayfada "*Türk müziğinde kullanılan aslı sesler*" cümlesiyle Kaba Rast'tan başlayan bir dizi kullanmıştır. 3. sayfada verdiği ilk oktavin kullanımamasını kendisinin de onaylaması anlamına gelmektedir. Sonuç olarak kitabında bu ilk oktavı tanıtması oldukça tezattır.

Türk müziğinde kullanılan özel isimlerin kullanılmasının gerekliliği konusundaki görüşleri tamamiyle yerinde ve kullanışlıdır. Gerçekten de notaların özel isimlerinin kullanılması, o notanın zihnimizde hemen oluşması nedeniyle oldukça faydalıdır.

(2). Bkz; "Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lügat", Ferit Devellioglu,
Ankara, 1990

5. sayfada seslerin inceltlip kalınlaştırılmışına ilişkin diyez ve bemol işaretleri verilmiştir. Bu kısımda; seslerin bir tam ses inceltilmesi için $\sharp\sharp$ ve bir tam ses kalınlaştırılması için $\flat\flat$ işaretlerinin kullanılması ve eski hallerine döndürülmesi için de $\natural\flat$ işaretinin kullanılmasının gerekliliği yazılmıştır. Burada çifte bemol işaretini günümüzde de kullanılmaktadır. Ancak; $\sharp\sharp$, $\flat\flat$ işaretleri hakkında aynı şeyleri söylemek mümkün değildir. Bu konu için araştırmalarımızı sürdürdüğümüzde, ne Rauf Yekta'nın ne Dr. Suphi Ezgi'nin ne de Hüseyin Saadettin Arel'in böyle bir çifte diyez işaretini kullanmadıklarını görmekteyiz.(3) Bu işaret günümüzde de kullanılmamaktadır. Bunun yerine \times işaretinin kullanılması gerektiği yukarıdaki yazarlar ve günümüz yazarları tarafından da belirtilmektedir. Yine çifte diyez işaretini naturelleştirmek için de iki naturel işaretinin birden kullanılması da gereksizdir.

Daha sonra, Tanbûrî Cemîl Bey 6. sayfada Türk müziğinde kullanılan 24 eşit olmayan aralığı göstermiş ve ayrıca kullanılan isimlerini de altın yazmıştır. Fakat 24 ayrı sesin rakamla gösterilmesine karşın, 19 tane isim yazılması oldukça enteresandır. Acaba, böyle bariz bir hata nasıl gözden kaçabilmiştir? Bu durum, Yegah-Neva oktavında;

olarak, Neva-Tiz Neva oktavında;

olarak göze çarpmaktadır. Neva-Tiz Neva aralığındaki yazılan ses sayısı ise 17 dir. Yegah -Neva oktavında \sharp re, \sharp mi, \sharp sol, \sharp sol, \sharp si, \sharp do, seslerine isim verilmemiş, Neva-Tiz Neva oktavında ise \sharp re, \sharp mi, \sharp sol, \sharp sol, \sharp la, \sharp si, \sharp si, \sharp do seslerine herhangi bir isim konulmamıştır. Bu durumu açıklığı kavuşturmak için, aşağıdaki fotokopiyi veriyoruz.

(3). Gebib; "Nazari ve Ameli Türk Mûsikisi", Dr. Suphi Ezgi, c.I,s19; "Türk Mûsikisi Nazariyatı Dersleri", Hüseyin Saadeddin Arel, Yayına Hazırlayan; Onur Akdoğu, s.10; "Türk Mûsikisi", Rauf Yekta, Çeviren; Orhan Nasuhioğlu, s.61

Sıra No.	Perde Bağlarının Yerleri (mm)	Pest Sekizinin 24 Perdesinin Bugünkü İsimleri	Karşılık Notalar	Sıra No.	Tız Perde Bağlarının Yerleri (mm)	Tız Sekizinin 24 Perdesinin Bugünkü İsimleri	Karşılık Notalar
1	1064,75	Yegâh	re	25	532	Neva	re
2	1009,97	Nim Pest Hisar	re #	26	504,99	Nim Hisar	re #
3	996,38	Pest Hisar	re #	27	498,19	Hisar	re #
4	958,69	Dik Pest Hisar	re #	28	479,35	Dik Hisar	gördi gevindi
5	945,78	Hüseyiniaşiran	mi	29	472,89	Hüseyin	mi
6	807,75	Acemâşiran	fa #	30	448,88	Acem	no fa #od. #p
7	885,67	Dik Acemâşiran	fa #	31	442,84	Dik Acem	blusin sv ihm
8	852,17	Arak	fa #	32	426,09	Eviç	fa #
9	840,70	Gevest	fa #	33	420,35	Mahur	fa #ode
10	808,89	Dik Gevest	fa #	34	404,45	Dik Mahur	od. #ode
11	798	Rast	sol	35	399	Gerdaniye	sol
12	757,48	Nim Zengöle	sol #	36	378,74	Nim Şehnaz	sol
13	747,29	Zengöle	sol #	37	373,65	Şehnaz	sol #ahide
14	719,02	Dik Zengöle	sol #	38	359,51	Dik Şehnaz	sol
15	709,34	Dögân	la	39	354,67	Muhayyer	la
16	673,32	Kurdî	la #	40	338,68	Sünbül	la #
17	664,26	Dik Kurdî	la #	41	332,13	Dik Sünbül	la #
18	639,13	Segâh	si	42	319,57	Tız Segâh	si sm
19	630,52	Puselik	si #	43	315,26	Tız Puselik	si #
20	600,67	Dik Puselik	si #	44	303,34	Dik Tız Puselik	si #
21	598,51	Çargâh	do	45	299,25	Tız Çargâh	do
22	563,11	Nim Hicaz	do #	46	284,06	Nim Tız Hicaz	do
23	560,47	Hicaz	do #	47	280,24	Tız Hicaz	do #
24	539,26	Dik Hicaz	do #	48	269,63	Dik Tız Hicaz	do #
25	532	Neva	re	49	266	Tız Neva	re

Rauf Yekta Beyin, "Türk Mûsikîsi" isimli kitabından pest ve tız sekizliye ait 24 perdeyi ifade eden çizelge.

Göründüğü gibi Tanbûrî Cemîl Bey verdiği bilgilerin genelini Rauf Yekta Beyin nazariyatından almıştır. Bu durumu ifade eden herhangi bir dip not ya da kaynak ismine kitapta rastlamak mümkün değildir.

Dikkati çeken bir diğer durum da verilen 24 perdeye isabet eden perdelerin bemol olarak karşılıklarının verilmemiş olmasıdır.

10. sayfada batıda kullanılan largo, adagio, andante v.b hız terimlerinin gereksizliği üzerinde durulmaktadır. Burada her ne kadar usullerin isimlerinin hız hakkında bilgi verdiği belirtilmiş olsa da yine, metronom işaretlerinin konulması, bestecinin arzu ettiği gerçek ve kesin hız hakkında bizi eksiksiz biçimde aydınlatır. Çünkü, batıda largo, andante ya da adagio gibi hız terimlerinin isabet ettiği metronom aralığı bellidir.

Yine 10. sayfada tanımını yaptığı bazı nüans işaretleri, yine yukarıda açıkladığı hız işaretleri gibi batıdan alınmadır. Bunlar da çok tabii olarak eserlerde kullanılmalı ve kullanılması önerilmelidir. Tanbûrî Cemîl eserlerinde bu tür; decrescendo, crescendo, diminuendo, forte ya da piyano gibi nüans belirteçlerini kullanmadığını da konuya alakalı olarak görüyoruz. Halbuki, bu kitabın yazarı olarak Tanbûrî Cemîl Beyin de bu tür belirteçleri kullanması gerekmektedir. Kaldı ki, eserlerde böyle işaretler, bizi, bestecinin ne düşündüğü hakkında kesin bilgilendirmesi adına oldukça önemlidir.

11. sayfada, Tanbûrî Cemîl, ud ve kanun için sonradan ithal edilen çalgılar olarak sözettmektedir. Bunun yanlışlığını söyle ifade edebiliriz;

Ud'a ilişkin ilk önemli bilgiler, Farâbi (870-950) den alınmıştır. Sonra ondan 80 yıl ötede yaşamış İbni Sina ve XIV. yy. da yaşamış Mevlana Mübarek Şah, Şükrullah (1388-1470) ve Evliya Çelebi de bu çalgıdan söz etmiş onun boyutları şekli hakkında detaylı bilgiler vermiştir. Göründüğü gibi ud çok eski çağlardan beri bize ait bir çalgıdır. Doğal olarak geçirdiği evrim sonucu birçok ülkeyi ve değişik kültürleri görmüş ve pek çok kültür onu kendi zevk ve anlayışına uygun olarak biçimlendirmiştir. Ud'un sonradan ithal edilen bir çalgı olarak nitelenmesi müzik tarihi adına oldukça önemli hatadır.(4)

12. sayfada, Tanbûrî Cemîl Bey, "Esvât-ı mezkûrenin mevkîi, perdeler vasıtasyyla muayyendir. Bu perdeler mandolin ve gitarda olduğu gibi sap üzerine tesbit edilmiş olmayıp, iki tarafa hareket edecek sürette yağlandılarından ve sapın tûli dahi müsait bulunduğuandan, tanbûr'a her istenilen perde ilave edilebilir." şeklinde bir açıklama yapmaktadır. Günümüzde sesinin sabitliği ile Türk müziği piyanosu olarak bilinen tanbûr sazinin böyle bir bilinçle kesinlikle sabit sesler taşıyamayıcağı gerçeği ile karşı karşıya kalınabilir. Çünkü; bu durum, kişilerin kendi şahsi bilgi, görüş, zevk, yetenek ve duyuşlarıyla ilişkili olduğu için herkesde ayrı sonuçlar verebilir. Bunun sonucunda herkese göre değişebilen Türk müziği ses dizgelerinin oluşması kaçınılmazdır. Bu da bizi ve müziğimizi içinden çıkmaz bir kaosa götürür. Tanbûrdaki perdelerle sürekli oynanması hatadır.

Verilen çalgılara ait akord şekilleri bugün oldukça değişik olarak kullanılmaktadır. Ud akordu Hüseyin Saadettin Arel tarafından değiştirilmiş bugünkü şekline sokulmuştur. Aşağıdan yukarıya; Gerdaniye, Neva, Dûgah, Hüseyni Aşiran, Yegah, Kaba Dûgah olarak bilinen akord, bugün; Gerdaniye, Neva, Dûgah, Hüseyni Aşiran, Kaba Buselik, Kaba Gevest olarak kullanılmaktadır. Ayrıca Arel, Tırnak Kemençenin tel sayısını 3'den 4'e çıkarmış ve Neva, Rast, Yegah olan akordunu Hüseyni, Dûgah, Yegah, Kaba Rast olarak değiştirmiştir.(5)

(4). Bkz; "Türk Mûsikisi Ansiklopedisi", Yılmaz Öztuna, c.II,s.458,c.I s.24

(5). a.g.e; c.I s.442

14. sayfa sonunda "Ika'ların tabbiki" isimli başlıkla usüller öğretilmeye başlanmıştır. Hemen "Nim Duyek" konu başlığı ile anlatıma girilmiştir. Usüllere ilişkin düm, tek, tekâ, teke, tâhek gibi vuruşların isimleri ise sadece aynı sayfada bir dip not olarak verilmiştir. Oysa Türk müziğini öğrenmeyi amaçlayan bir okuyucu bu kitapla kesinlikle usûl vuruşlarını kavrayamaz ve öğrenemez. Çünkü, bu isimler nedir, kuvvetli ya da zayıf olarak ifade ettiği kıymet nedir, nasıl vurulur? Maalesef bu sorulara yanıt bulmak imkansızdır. Bu durum kitabın bilgi eksikliklerinin bulunduğu kesin bir delilidir. Ayrıca 20. yy başlarında verilen Nim Duyek ismi yanlıştır. Çünkü 2/4 lük bu usûl Duyek usûlünün değil Sofyan usûlünün yarı kıymetindedir.(6) Buna ek olarak bu usûlün vuruluşu günümüzde de farklılık göstermektedir.

Tanbûrî Cemîl Bey, usûl konusunu anlatırken, katakofti isimli bir usûlden söz etmektedir. Bu tamamiyle yanlıştır. Bu usûlün gerçek adı Müsemmen'dir. Hacı Arif Bey tarafından bulunmuştur. Usûlün pek akişkan olmaması nedeniyle devrin azınlık Rum müzisyenleri tarafından takılmış, işe yaramaz, anlamına gelen katakofti lakabının kullanılmış olması akla gelmektedir. Bu usûl hakkında konuşulur, yazılır, bilgi aktarılırken kesinlikle Müsemmen olarak söz edilmesi gereklidir.(7)

Circuna usûlü aynen;

şeklinde ifade edilmiştir. 10/8 olarak belirtilmesi gerektiğini savunan Tanbûrî Cemîl Beyin böyle bir çizelgeyle Circuna usûlünü anlatması anlaşılır gibi değildir. Bir kere kesinlikle Circuna usûlü iki zamanlı değildir. Kendisinin de belirttiği gibi 10 zamanlıdır. Ayrıca usûlün gidişi gereği usûl vuruşları da yukarıdaki gibi olmaması gerekmektedir. Yine Circuna usûlünü Aksak semai usûlünün bir mertebe daha hızlı olarak değerlendirmek en isabetli karar olacağının kanısındayız. Bunun yanında 20. sayfada Aksak semai usûlünü anlatırken notada 5/4'lük olarak yazılması gerektiğini bildirmektedir. Oysa hemen altında verdiği Aksak semai usûlünün 10 zamanlı olduğunu görmekteyiz. Bu da kitaba ait bariz hatalardan biridir.

24. sayfada "Faslin Aksâmi" başlığıyla şöyle bir paragrafa tanık olmaktadır. "Pîşrev, taksimden sonra faslin en evvel çalınan notasıdır ki notada dört dörtlük usûl ile yazılır." Bu sözlerin kabul edilebilir yanı yoktur. Herkes tarafından da bilindiği gibi, pîşrevlerin birinci özellikleri büyük usûllerle bestelenmeleridir. Burada 4/4'lik yazılmasının nedeninin notanın kolayca çözümlenmesi amacıyla olduğunun belirtilmesi gerekmektedir. Böyle bir hatırlatma yazısına rastlanamamıştır. Bu durumda bu kitabı okuyan, Türk müziğini öğrenmek isteyen bir kişinin Peşrevler hakkında yanlış bilgi edinmesi tehlikesi bulunmaktadır. Bu durum, kitabın eğitici olarak da hatalı olduğunun bir delilidir.

Tanbûrî Cemîl, bazı makamların (Uşşak, Beyati, Hüseyini, Muhayyer, Buselik, Karcıgar, Beyati Araban, Tahir-Ferahnak, Evc, İrak- Segah, Müstear, Hüzzam) aynı aralıkları içermelerine rağmen, şive, renk, ifade ve te'sir itibariyle farklı olduklarını yazmıştır. Görüldüğü gibi hakikaten farklı olan bu makamların birkaçının birbirine çok yakın olmaları düşünülebilirse de aynı aralıkları içerdikleri kesinlikle söylemeyeceğiz. Örneğin; verdiği dizide, Buselik makamının elde edilmesi imkansızdır. Bunun gibi kritikleri çoğaltmak mümkünündür.

(6). Bkz; "Türk Müzikî Ansiklopedisi", Yılmaz Öztuna, c.II, s.126

(7). Bu usûle katakofti dendiğini ama yabancı bir ismin kullanılması gerektiğini H.Saadreddin Arel'de söylemiş ama anlamını ifade etmemiştir. Bkz; "Türk Müzikî Nazariyatı Dersleri", H.Saadreddin Arel, Yayına Hazırlayan; Onur Akdoğu, s.97

Makamları sınıflarken, önce karar perdelerine göre ayırmış, daha sonra "Müteferri' Makamlar" başlığı altında birçok makam tanımı yapmıştır. Toplam 52 makamın tanımını yapan Tanbûrî Cemîl Beyin sınıflama yaparken nasıl bir yol izlediğini anlamak mümkün değildir. Sınıflamanın içeriğine anlam verebilmek için, neden müteferri' makamları ayrı tanımladığının ifade edilmesi gerekmektedir. Ama bu konuda hiçbir bilgiye rastlamak mümkün degildir. Ayrıca, müteferri' makamların sıralanışında da belli bir sistem görülmemektedir.

Suzidil makamı anlatılırken, bu makamda kullanılan si sesinin Segah olmayıp daha tiz olan Buselik koması olduğu verilmektedir. Ancak Tanbûrî Cemîl kitabıın başında verdiği Türk müziği ses dizgesinde bu sesten söz etmemiştir. Hatta ismi dahi yazılı değildir. Oysa yaptığımız incelemeler sonucunda, bu dizgeyi tamamıyla Rauf Yekta Beyden aldığı bildigimizden, onun kitabına bakınca Buselik sesinin ismini, hatta frekansını bile görebiliyoruz. Doğrusu böyle bir eksikliği atlaması anlaşılır gibi değildir. Aynı Buselik perdesi, Mahur ve Buselik makamlarının anlatımında da geçmektedir.

Şevkefza makamının donanımı günümüzde, Tanbûrî Cemîl'in anlattığı gibi tek 5 koma si bemol ile değil, 5 koma si bemol ve 4 koma re bemol ile gösterilmektedir.

Evcara makamı donanımında fa, do, sol için 4 koma diyez işaretlerini alırken, günümüzde bunlara ek olarak 4 koma la diyez işaretü ile 1 koma si bemol işaretü de konulmaktadır.

Yine Hicazkar makamı anlatılırken, mi için 4 koma bemol, fa için 4 koma diyez işaretü konulup, 4 koma la bemol işaretinin nota içinde gösterilmesi gerektiği yazılmaktadır. Günümüzde bu değiştirme işaretlerinin tümü eser başına yazılmaktadır.

Neveser makamı donanımı günümüzde sadece si ve mi için 4 komalık bemol ile gösterilmeyip, bunlara ek olarak fa ve do için 4 koma diyez işaretleri de konulmaktadır.

Uşşak, Beyati makamlarında donanıma hiç bir ariza konulmamasının sebebinin Segah sesinin tabii ses olarak kabul edilmesinden kaynaklandığını biliyoruz. Ancak Hüseyni makamındaki fa diyezin eser içerisinde gösterilmesi oldukça gereksizdir. Kezâ, Tanbûrî Cemîl Bey vermiş olduğu örnek Hüseyni peşrevinin her ölçüsünde fa diyez işaretü gösterilmek mecburiyetinde kalınmıştır. O halde bu ses makamın temel eslerindendir. Bu nedenle de donanıma yazılması gerekmektedir.

Yine Muhayyer makamı anlatıldıktan sonra, verilen Muhayyer peşrevinde, donanıma fa diyez ve mi bemol işaretleri konulmuştur. Buradaki mi bemol işaretü tamamıyla yanlış ve gereksizdir. Yine donanıma fa diyez işaretü konduktan sonra yine eser içinde tekrar fa diyez işaretini kullanmakta bariz olarak hatalıdır. Bu tür tashihlerin gözden kaçması mümkün değildir.

Tanbûrî Cemîl Bey, Segah makamının tabii seslerden oluştuğunu "esvat-i tabiiy yeden mütekevvin" sözleriyle ifade etmektedir. Segah makamının tabii seslerden oluşmadığı, donanımına 1 komalık si ve mi ile 4 komalık fa diyez işaretlerinin konulduğu hepimiz tarafından bilinmektedir.

Nikriz makamı günümüzde Rast makamı donanımında notalanmamaktadır.

Tanbûrî Cemîl Bey, küçük usulleri kitabının başında verdikten sonra makamları, daha sonra da büyük usulleri anlatmak yoluna gitmiştir. Öğreten usullerin toplamı 23'tür.⁽⁸⁾ Bütün büyük usulleri Sofyan usûlüne bölerek açıklamıştır. Büyük usullerin vurulması ve ezberlenmesi oldukça zor olduğundan, bu tür büyük usullerle bestelenmiş olan eserlerin bir çırıpta okunup çalınabilmesi için eski notalarda Sofyan usûlüne bölümlendiği görülmektedir. Bu durum gözüne alınarak, Tanbûrî Cemîl Beyin de büyük usulleri Sofyan adediyle belirtmiş olduğu sonucuna varmak mümkündür.

(8). Bkz; Usuller dizini. s.102

Tanbûri Cemîl, Darb-ı Feth usûlünü "44 Sofyan usûlüne muadildir" biçiminde anlatmaktadır. Buradan bu usûlün 176 zamanlı olduğu sonucuna varılmaktadır. Oysa pek çok nazariyat kitaplarında (9) Darb-ı Feth usûlünün 88 zamanlı olduğu ifade edilmektedir.

Sakîl usûlünü de "24 Sofyan usûlüne muadildir" diye açıklamaktadır. Oysa Sakîl usûlu 48 zamanlıdır.(10)

Tanbûri Cemîl Bey son olarak "Hatime ve Hülasa" başlığıyla bir özet vermektedir. Verilen özet anlatılmış bilgilerin aşağı yukarı aynısıdır. Kitabın başında anlatılan konuların tekrar yeniden anlatılması gerçekten çok anlamsız görülmektedir. "Hatime ve Hülasa" bölümü 12 maddeden oluşturulmuş olmasına karşın 8. ve 9. maddelerin unutulmuş ya da gözden kaçarak yazılmamış olduğu görülmektedir.

(9). Gebib; "Türk Mûsikîsi", Rauf Yekta Bey, Çeviren; Orhan Nasuhioğlu, s.133;
"Türk Mûsikîsi Nazariyatı ve Usûlleri", İsmail Hakkı Özkan, s.567;
"Türk Mûsikîsi Ansiklopedisi", Yılmaz Öztuna, s.267; "Nazari ve Ameli Türk
Mûsikîsi", Dr. Suphi Ezgi, c.IV s.294

(10). Bkz; a.g.e

SONUÇ

Tanbûrî Cemîl Beyin "*Rehber-i Mûsîkî*" isimli kitabı günümüz yazısına çevrilip yorumlandıktan sonra aşağıdaki sonuçlara varılmıştır.

1. Kitabın birinci baskısı 1318'de (1901) değil 1318 yılında alınan izinle 1321 (1904) yılında yapılmıştır.
2. Kitapta bir çok imla hataları ve cümle düşüklükleri bulunmaktadır.
3. Yazılan eserde, kitabın içeriğini ifade edecek içindekiler veya kaynakça gibi bölümler bulunmamaktadır.
4. Kitabın işlenisi oldukça karmaşık ve belli bir düzenden uzaktır. Aranacak konunun kitabın neresinde ya da hangi bölümünde bulunacağı bilinmemektedir.
5. Kitapta 29 adet peşrev, 17 adet şarkى notası verilmiş, bunlara ilişkin besteci, usûl ve makam adları gelişigüzel ifade edilmiştir.
6. Kitapta 23 değişik usûl, gerek vuruluş gerekse zaman birimleri olarak oldukça yanlış bir biçimde anlatılmıştır.
7. Kitapta 52 değişik makam anlatılmıştır. Bu makamların anlatımı bugünkü anlatımla çok farklıdır.
8. Makam anlatımında mutlaka güçlü seslerinin ifade edilmesi gerekmektedir.
9. Türk müziğine ait verilen ses dizgesi tamamıyla Rauf Yekta Beyden alınmıştır.
10. Kitabın yazıldığı tarihte yazarın 30 yaşında olduğunu anlıyoruz. Kitabın okunması sonucu varılan sonucla Tanbûrî Cemîl Beyin Müzik Tarihi ve Nazariyatına ilişkin bilgilerinin oldukça yetersiz ve eksik olduğu anlaşılmaktadır.
11. Usullere ait bilgiler verilirken usullerin nasıl vurulacağına ilişkin hiçbir detaya rastlamak mümkün değildir.
12. Kitaptaki bariz hataların çokluğu sanki yazarı tarafından hiç kontrol edilmemiş izlenimi vermektedir.
13. Kitapta verilen bilgilerin tekrarından oluşan "*Hatime ve Hûlasa*" isimli bir bölüm bulunmaktadır. Buradaki bilgiler verilenlerin bir tekrarıdır. Ancak değişik notalar verildiği böylece eserin genişletilmeye çalışıldığı izlenimi edinilmektedir.

Müzik rehberi olarak yazılan bu kitabın gerçekten bu müziği öğrenmek isteyenlere ışık tutması gerekmektedir. Edinilen sonuçla verilen bilgilerin yanlış, eksik ve oldukça karmaşık bir biçimde sunulduğu anlaşılmaktadır.

Yine de günümüze göre hiçbir sistem, pedagojik, metodolojik, didaktik yapı içermese de, Tanbûrî Cemîl Beyin bu çalışmasını taktirle karşılıyor, kendisini şükranla anıyoruz. Nûr içinde yatsın.

ÖĞRETİM DİZİNİ

Sahife no

Müziğin genel bir tanımı	1
Sesin şiddetti	1
Sesin irtifa'sı	2
Sesin tınneti	2
Nota'nın kısa bir tarihi, porte'nin tanımı	2
Naturel sesler ve bu seslerin Türk müziğindeki özel isimleri	3
Anahtarların tanıtımı	3
Türk Müziğinde kullanılan seslerin porte üzerindeki gösterimi ...	4
Fer'i sesler	5
Türk ve Batı müziği ses sisteminin karşılaştırılması	5
Diyez, bemol,naturel işaretlerin tanımı	5
Mûsikîmizde vezn-i îkâ	7
Noktalı nota öğretimi	8
Sukût işaretleri	9
Puandorg, p,pp,f,ff, cress, decess, bağ, skaccato'lu çalma	10
Çarpma, trîl, senyo tanıtımı	11
Aheng, akord	11
Tanbûr, kemençe, ud, kanun, keman akordları ve notaların teller üzerindeki yeri	12
îkâ'ların tatbîki	14
Fâsilalar	22
Fasl'in aksâmi	24
Makâmat	25
Tasnif-i makâmat	26
Müteferi' makâmlar	52
Büyük îkâ'lar	55
Hâtîme ve hülâsiye	60
1. Nota, porte, Ağır Duyuk kavramlarının kısa bir özeti	61
2. Anahtarlar ve Türk müziği için uygun anahtar seçimi, Ağır Aksak usûlü	62
3. Diyez, bemol ve bekar işaretlerinin gereksinimi ve Aksak usûlü	65
4. Usûl kalıpları,Sengin Semâî usûlü	67
5. "Es" kavramı, Duyuk usûlü	69
6. Fasl, Sofyân usûlü	70
7. Tezyîn, Sofyân usûlü	72
8. Fâsilalar, Katakofti usûlü	75
9. Yürük Semâî usûlü	76
10. Şed, Nîm Duyuk usûlü	78

NOTA DİZİNİ

Sahife no

Acem Aşîrân Pîşrevi	32
Bestenîgâr Pîşrevi	33
Bestenîgâr Şarkı İstedin de gönlümü	79
Beyâtî Pîşrevi	44
Bûselik Pîşrevi	48
Evc Pîşrevi	34
Evcâra Pîşrevi	35
Ferahfezâ Pîşrevi	28
Ferahnâk Pîşrevi	33
Ferahnâk Şarkı Hoş yaratmış	72
Hicâz Şarkı Sevkînle hayâlinle	18
Hicâz Pîşrevi	42
Hicâz Şarkı Şu kanlı hayâlinle	68
Hicâzkâr Pîşrevi	39
Hicâzkâr Şarkı Pembelikle imtizâc etmiş ..	62
Hüseynî Pîşrevi	45
Hüseynî Şarkı Bir yana eğdir fesin	65
Hüzzâm Pîşrevi	50
Isfahân Şarkı ?	73
Isfahân Pîşrevi	48
Karcığâr Şarkı Vâh me'yus visâlındır	17
Karcigâr Pîşrevi	46
Karcığâr Şarkı Pınarın başında	66
Karcığâr Şarkı ?	77
Kürdîli Hicâzkâr Pîşrevi	40
Kürdîli Hicâzkâr Şarkı Mahmûr bakışlı.....	75
Mâhur Pîşrevi	37
Muhayyer Pîşrevi	45
Müstear Pîşrevi	51
Neveser Pîşrevi	42
Nihâvend Pîşrevi	41
Nihâvend Şarkı Bir bu-yi vefâ	74
Nühüft Pîşrevi	29
Râst Pîşrevi	36
Râst Şarkı Bugün hiç baktmadın.....	15,69
Râst Şarkı Karlı dağı aştım geldim	16,70
Sabâ Pîşrevi	47
Segâh Pîşrevi	49
Sûznâk Pîşrevi	38
Sûznâk Şarkı Gel ey tavr-ı melek	16

Sûznâk Şarkı	?	61
Sûzidîl Pîşrevi		30
Şevkefzâ Pîşrevi		31
Uşşâk Pîşrevi		43
Uşşâk Şarkı	?	63
Yegâh Pîşrevi		27
Yegâh Şarkı	?	78

MAKÂM DİZİNİ

Sahife no

Acem	53
Acem Aşîrân	31
Acem Kürdî	53
Beste Isfahân	54
Bestenîgâr	32
Beyâtî	43
Beyâtî Araban	53
Bûselik	48
Bûselik Aşîrân	55
Büzung	52
Dilkeşhâverân	54
Dûgâh	53
Evcârâ	35
Evc	34
Ferahfezâ	27
Ferahnâk	33
Gerdâniye	52
Gülizâr	52
Hicâz	42
Hicâzkâr	39
Hisâr	54
Hümâyun	53
Hüseyinî	43
Hüseyinî Aşîrân	55
Hüzzâm	50
Isfahân	47
Karcığâr	46
Kürdili Hicâzkâr	40
Mâhur	37
Muhayyer	45
Muhayyer Kürdî	54
Müstear	
Nevâ	53
Neveser	41
Nihâvend	41
Nikriz	52
Nühüft	28
Pencgâh	52
Pesendîde	52

Râst	36
Sabâ	47
Sabâ Zemzeme	53
Segâh	49
Sûzidîl	29
Sûznâk	38
Şedarabân	55
Şehnâz	53
Şevkefzâ	30
Tâhir	53
Uşşâk	43
Yegâh	26
Zâvil	52

USÜL DİZİNİ

Sahife no

Ağır Aksak	19,63
Ağır Düyek.....	16,61,15
Ağır Evfer	19
Aksak	18,65
Aksak Semâî	20
Berefşân	58
Circuna.....	21
Çember	59
Çifte Düyek.....	60
Darb-ı Feth	56
Devr-i Hindî	20,73
Devr-i Kebîr	59
Düyek.....	15,70
Evfer.....	19
Fahte.....	59
Haffîf	57
Katakofti	21,76
Muhammes.....	58
Nîm Düyek.....	14,79
Orta Aksak	19,63
Sakîl	57
Sengîn Semâî	18,68
Sofyân	16,71,15
Türk Aksağı	19,75
Vals	17
Yürük Semâî	17,77
Zencîr	57

ÖZET

Tanbûrî Cemîl Bey (1871-1916), yaşamı boyunca Türk müziği adına çeşitli etkinliklerde bulunan güzide sanatçılarımızdan biridir. Pek çok çalgı aleti, Onun elinde ayrı bir kişiliğe, ayrı bir renge bürünmüştür. Yaptığı eserler, günümüzde, çok büyük ilgi görmektedir.

Tanbûrî Cemîl'in bir başka yanı da -sadece tek bir denemeyle yetindiği- yazarlık yönüdür.

"Rehber-i Mûsîkî" isimli kitabı, 30 yaşındayken 1904 (1321) yılında yayınlandı. Daha sonra ikinci baskısı, 1924 (1341) yılında, ölümünden sekiz yıl sonra oğlu Mes'ûd Cemîl (1902-1963) tarafından yapıldı.

"Rehber-i Mûsîkî", içerik olarak; genel müzik kuralları, makamlar usûller ve bunlara ilişkin notaları içermektedir. Kitapta; 29 peşrev, 17 şarkı notası verilmiş, 53 değişik makam, 23 değişik usûl tanımı yapılmıştır. Kitap; sesin yüksekliği, tinisi, yüksekliği, notanın kısa bir tarihçesi, anahtarların tanıtımı, Türk müziğinde kullanılan sesler, arızalı sesler, Türk ve batı müziklerinin kısa bir karşılaştırılması, diyez ve bemol işaretleri, sus işaretleri, puandorg, p,f, pp, ff, cress, decess, bağ staccato, çarpma, tril, senyo kavramlarının tanıtımı, çeşitli aletlerin akord biçimleri ve içerdikleri ses sınırları, usûller ve uygulamışı, fasıl, makamlar ve sınıflanması ile anlatılanların küçük bir tekrarından oluşan "Hatime ve Hülasa" isimli bir bölümle son bulmuştur.

Tanbûrî Cemîl Bey, kitabında bahsettiği Türk müziği perdelerini Rauf Yekta Beyden (1871-1935) almıştır. İçerik olarak oldukça düzensiz bir yapıyla sunulmuş kitapta; istenilen bilgilerin bir çırıpta bulunamaması, makam ve usûl sınıflamalarının didaktik yapı ve müzik bilimi adına yanlışlıklar, sürekli eksik cümle ve imla hataları, oldukça yanlış bilgiler bulunmakta, bu haliyle oldukça yetersiz izlenimi bırakmaktadır.

Tanbûrî Cemîl'in kaleme aldığı bu kitap incelendiğinde; bestecilik ve icracılık yanında yazarlık yönünün oldukça zayıf kaldığı sonucuna varılmaktadır.

M.Hakan CEVHER

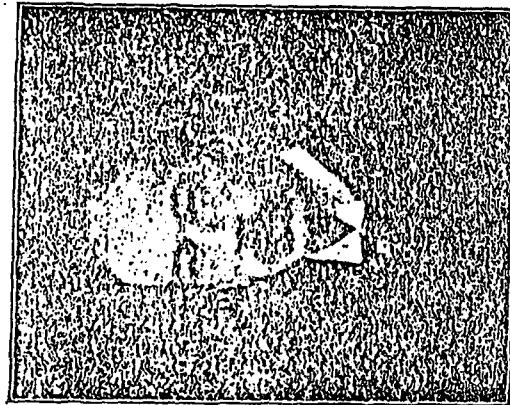
1962 yılında Samsun 'un Havza kazasında doğdu. İlk, orta, lise eğitiminini Eskişehir'de tamamladı. Daha sonra, Eskişehir Anadolu Üniversitesi Meslek Yüksek Okulu Maden Bölümü'nü birincilikle, ve Ege Üniversitesi Devlet Türk Mûsikisi Konservatuvarı Temel Bilimler Bölümünü üçüncülikle tamamladı. Aynı yıl mezun olduğu konservatuvara Araştırma görevlisi olarak atandı. Halen Yüksek Lisans Eğitimini sürdürmekte olan M. Hakan CEVHER evli ve bir kız çocuk babası olup, iyi derecede İngilizce bilmektedir.

EKLER

RAHPERI MOUSSIKI

خوان

سر جوم طبیوری میبل بلک
TAMBOURI DIEMIL BEY

قائمه و نشری : فضائی زاده شاهی اسکندر

EDITION : CHANLI ISKENDER

لندن لایبریری : ۱۳۶۱
Telephon : Stambor 1856
Stambor, Bayazi N 18

دوشنبه

معرفی

سر جوم طبیوری میبل بلک

طبیوری ۱۲۸
طبیوری ۱۴۱

میبلینزند و میبلوند هجیان در پاریسی میباشد ترکانه

طبع و ناشری

فضائی زاده شاهی اسکندر

اسکندر، پاریسی میبلوند هجیان

نشریه اسکندر

وَذُلْكَ بُوْرَادِنْدَهْ مَكْفُودْ بِرُولْتْ بَهْمُونْ سَلْكَانْ اَنْغَانْ عَدْبَيْ دَانْ مُحَمَّدْ اَسْفَهْ بِرْنَارْدِيْ بِسْكَنْ شَيْهْ دَرْزَهْ دُوكْهَهْ سَلْدَهْ بِالْكَسْ بِرْغَاهْ دَلْمَشْ بَهْتَرْ دَهْرَهْ دَغْهَاهْ بَاهْنَسْرَهْ كُوشْ بِرْلَهْ.

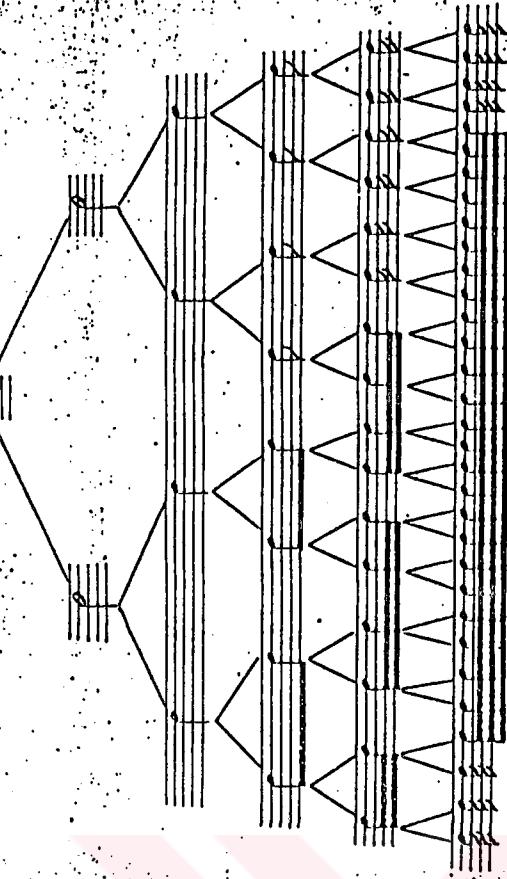
۱۳۔ — لست : سلکہ ڈنی : اونچ پیغمبر مسلمانوں کا پیغمبر اپنے بھرداروں میں نہیں، یادداشتی دارکوٹ مسٹری یا محمد کرن۔

لزنته نسبت از ده مردم عادی تر برگشته بوده، زنگب و لکل و دلخواه بوده، زنگب و لکل بالات
منتهیه و زده بزرگ بوده، نسبت از ده مردم عادی تر برگشته بوده، زنگب و لکل بالات
آنچه از پیغمبر در مورد همه پسران عالیات تعلق داشته باشد اینکه از آنها کسی نمی‌باشد
او را بینی داشته و قدره را نداشته، نام و شند و شهد و مذکور، هر چنان منتقد و نقد و مفسنی شناس می‌داند
نمک و دستی از اینها که از پیغمبر در مورد همه پسران عالیات تعلق داشته باشد، از اینها
نمک و دستی از اینها که از پیغمبر در مورد همه پسران عالیات تعلق داشته باشد، از اینها
پس از اینها از اینها می‌دانند که اینها از پیغمبر در مورد همه پسران عالیات تعلق داشته باشند
اینها از اینها می‌دانند که اینها از پیغمبر در مورد همه پسران عالیات تعلق داشته باشند

وَمُؤْسِكٌ تَلِبٌ مُهَاجِرٌ يَدِيَ وَرَصَدِيَ بُزُورٌ مَلِلٌ أَهْلُ بَانْجِيَّا يَغْرُورٌ نَامٌ سَلَهٌ دَنْتَلْيَفِ

بام مسیحیان رهنمایی از ده سالگی شروع کرد و در آن زمان را با خود بگیرید و در
مقدمه شرکت و نظریه برپا کرد اینکه پسران و زنان شرمند باشند :

سیاست و زندگانی — ایقاع

۱۷۰
۱۶۹
۱۶۸
۱۶۷
۱۶۶
۱۶۵
۱۶۴
۱۶۳

٦
٥
٤
٣
٢
١

سی و نهمین سال
سازمان اسناد و کتابخانه ملی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمِنْهُمْ مَنْ يَرْجُو حِلَالًا وَمِنْهُمْ مَنْ يَرْجُو حِلَالًا

لار و زن بخوبی و سرگشی می‌باشد که از این‌جا شروع شد و در آن‌جا پایان یافته

نافی نمایند و مدارک افسوس و پسندیده را در خود نداشته باشند. پرسش درباره این اتفاقات برازیلیان را می‌گیرد که این اتفاقات را بازیگران افسوس نمایند و مدارک افسوس و پسندیده را در خود نداشته باشند.

پا خود روزه می بینی منزه و خود منده نیز نگیرد. بنفع از پرستی خانه ندارد. رکاب

ساز، تازه تیز و پر از میوه و بسته بسته باشد.

زندگانی خود را در میان این افراد پنجه نداشته باشد.

رسانی‌سازه و زندگانی — اینفایع

د معاذل بر و میخوشه بگرد و طارمه روز بگرد

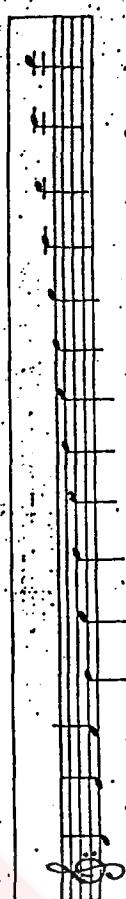
هدنفند هم زندگانی نداشت . شاهزاده را در کوه ساری بکلی سرمه می خورد و در هر

وَمِنْهُمْ مَنْ يَرْجُو دُنْيَاً وَمَنْ يَرْجُو جَنَّةً

بیمه نهادی ماز روز آنسته بود که نمایندگی از پیش برادر دید و این در
امور پر از نسخ اخراج و از این سلسله نوشته ها است [۴]

१०५
१०६
१०७
१०८
१०९
११०

This image shows a vertical strip of paper with several horizontal lines. A prominent vertical line runs through the center of the strip. There are also some faint, illegible markings on either side of the strip.

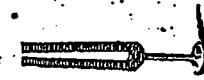
موده ز اکسکوپ مدنی ای ایندیکر که پنجه از پنجه و ران از ران پنهان شده و دارای چشمی خوب است.

۲۷

که بعده سبب نهاده باشد و عده نهاده میگذرد از زمانه
جهان کنایه اول نشانه دارد و میگذرد از زمانه
جهان کنایه اول نشانه دارد و عده نهاده میگذرد از زمانه

أَهْلُكَمْ

آن روز پیش از آغاز مبارزه ساده در پیش زدن روزهای پیش از آغاز مبارزه

پروردگاری نمایند و ملکه آنست مسنه (ده) پروردگاری نمایند و ملکه آنست مسنه (ده)

بایان داد که بعضاً نیز برای این اتفاق ممکن است که می‌تواند به مبنای آنست که سفیده را افسوس نموده باشد و این اتفاق نامناسب است.

مهدیه و مورخانه کی پرستش، نکنند و دار غال و شاهزاد را از آن خود بگیرند

وَعِنْفٍ وَرَسْنَهُ وَمُؤْتَهُ، سَلَارٌ بِرَوْدِهِ، رَاقِلَهُ سَادَهُ، نَسَبَرٌ لَرَمِهِ، دُونَجِهِ، الْمَوْسَمَيْنِ رَهَهُ

پروردگاری شد و این را می‌دانند که از این دلایلی است که این سازمان در این مدت از زمان تأسیس خود توانست مأموریت خود را بسیار مکمل کرده باشد.

نامه
میرزا

کیمی نظر بنا که به زوک طبیی مدارل :

٤٦

10

گیانه تئر پینگ کنونی اولین بینی

१०८५४

مود نسل نیکه بود که طبیعت از
پیش زده ایشان را در پیش زده
بین زده ایشان را در پیش زده

انفاس مدرنہ نظمی

نم در بستان اصول آن را زیر ساخته، آنچه بعد از آنکه هزار زن می‌باشد.

(۴۶) اینها در شش مرتبه پیش از میانه و پیش از همه ، نهاد ، نگاه ، نگه ، نمای ، همه که پیش از آنها باشند .

سوانح سونلک نوروزی **سیدر** :

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

A vertical strip of musical manuscript paper, oriented sideways, showing three staves of handwritten musical notation. The notation is in common time, featuring vertical stems with small horizontal dashes or dots indicating pitch, a style characteristic of early printed music notation. The staves are separated by short vertical bar lines.

برده - پلیسول مدت بیش از ده ساله در آنها ساکن و پسر خود را با پانزده سالگی کشید.

卷之三

بیم در بکه در بکه ام را می‌آزیزد و در بکه نشسته شنیده بدهی رفیق را می‌داند
سرمه داشته باشد که از پیش ماره می‌باشد مراز سلسله نماینده ای از این سلسله
اداره نماید و مم نهاد تپر را نمایند و میر در پروردش در پلکان اوده در بکه ام را نهاده
نمایند و بکه نمایند و بکه نمایند و بکه نمایند و بکه نمایند و بکه نمایند و بکه نمایند

5

م

نیست، : (نماینده هنر آشیانه کلته) اینست زنگی

卷之三

لِمَ مُهَاجِرٌ مُهَاجِرٌ مُهَاجِرٌ
لِمَ مُهَاجِرٌ مُهَاجِرٌ مُهَاجِرٌ
لِمَ مُهَاجِرٌ مُهَاجِرٌ مُهَاجِرٌ

سیاه و سفید

A musical score page featuring four staves of music. The staves are numbered 1 through 4 from top to bottom. Each staff contains a series of notes and rests, primarily in common time. The notation includes various musical symbols such as eighth and sixteenth notes, rests, and dynamic markings like forte and piano. The page is part of a larger document, with other pages visible at the top and bottom.

۲۱۰

۱۰۷

پنجه و دلیل اصلی اینجاست. مثلاً در پیرا نشاده سعادت‌خواه

نحوه بیانی

ପ୍ରକାଶକ

(وَالْمُتَّرِكُ لِنَفْسِهِ) (يَوْمَ الْحِسَابِ) وَمِنْ أَنْوَاعِ الْجَنَّاتِ

شیوه های دیگر :
آنچه نماینده پاک موده آثار و مسیحیه را تقدیر کرد
بود که مکان نزدیکه ایل نماینده پاک مسیحیه را در زمانه ایل
که شاهزاده نماینده پاک مسیحیه بوده باشد

لـ نـ تـ بـ

This image shows the first system of a musical score on page 10. It consists of four staves, each with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature. The music includes various note values such as eighth and sixteenth notes, along with rests. Measures 1 through 4 are shown, with measure 4 ending on a fermata over the fourth staff.

شیوه سامی اصل این شرکت پنهان از دیدار نموده و مدده این در غلبه بر پیشنهاد مذکور بود.

卷之三

3

تئیپی (سوننہ فناکار) نئیں مجاز ہیں۔

A page from a musical score featuring two systems of music. The left system has lyrics in Persian: "لَهْ نَمَاءِ دُرْدَهْ؛ بَنَهْ لَهْ نَمَاءِ دُرْدَهْ؛ دَهْ". The right system has lyrics: "لَهْ نَمَاءِ دُرْدَهْ؛ بَنَهْ لَهْ نَمَاءِ دُرْدَهْ؛ دَهْ". The music consists of two staves, each with four measures. The first measure of each staff begins with a whole note followed by a half note. The second measure contains a quarter note followed by an eighth note. The third measure contains a sixteenth note followed by a eighth note. The fourth measure contains a sixteenth note followed by a eighth note.

آفهانی مولار ره نیز مدریب بازیم . شنونشکن انداده مدارل رود ن

A musical score page featuring a single staff with four measures. The first measure contains a single eighth note. The second measure has two eighth notes. The third measure contains a single eighth note. The fourth measure has two eighth notes. The score is written in a traditional Persian musical notation system.

بنیانی و مکانیزم

آنچه نهاد و پیا زمزمه خود را باشد مارل و قندها که پریده طا ذرد. نموده بـ سرمه

بِرْدَمْ زَلْكَهْ بَلْهَهْ كَهْ كَهْ كَهْ كَهْ

三

لَيْلَةٌ مُّبَارَكَةٌ مُّبَارَكَةٌ مُّبَارَكَةٌ مُّبَارَكَةٌ

A vertical column of handwritten musical notation on five-line staff paper. The notation consists of vertical stems with small horizontal dashes above them, representing a rhythmic value of eighth notes. There are approximately 15 such stems in the column.

پیور که اور نہ مانند از آنها نداشتند از آنها سخنی نمودند و بیشتر که نهادند

این دیگر نیست و با تذکر بولن، اندونزی مدعی خواسته به نهادهای اینکه موشغه نباید و مخالفا شایسته باشد از اینکه که که مکانهای این موقله نسبت نهادنند اینکه درین بولن بناهای از پردازی نهادنی نهادنی اینکه بسیار زیاد است.

م م م م

卷之三

ل ک ل ک ل ک ل ک

دوده هنگی ، خانه هنگی ، بجهد مده اصواته المركب
دوده هنگی نزد راه پل مسند پرپر ، دوده هنگی دارم نه داد نه کنم چون بده ، نزد دستور پرپر شو به ده

بـهـ زـنـهـ بـنـهـ اـيـهـ دـرـتـ بـهـ

وَهُوَ مَنْ يَعْلَمُ بِهِ الْأَوْلَى فَلَا يَرَدِدُكُمْ إِذْ تَسْأَلُونَهُ عَمَّا تَسْأَلُونَ وَلَا يُفْسِدُ
مَا تَصْنَعُونَ وَإِذْ تَسْأَلُونَهُ عَمَّا تَسْأَلُونَ يَقُولُ لَا إِلَهَ إِلَّا إِنِّي
أَنَا الْحَسْبَارُ إِنِّي أَعْلَمُ بِمَا فِي الْأَرْضِ وَلَا يَرَدِدُكُمْ إِذْ تَسْأَلُونَهُ عَمَّا تَسْأَلُونَ

卷之三

لله : ۱۰۰ مد نه نه ۱۰۰ نه : ۱۰۰ مد نه نه ۱۰۰ نه : ۱۰۰ مد نه نه ۱۰۰

نامنیعی . ای خود را پایه و مکانیزمه کنیم و معاون شدای در برابر نهاد را در پایه نماییم

سی و نهم

卷之三

نَاهِيَ نَاهِيَ نَاهِيَ نَاهِيَ نَاهِيَ نَاهِيَ

卷之三

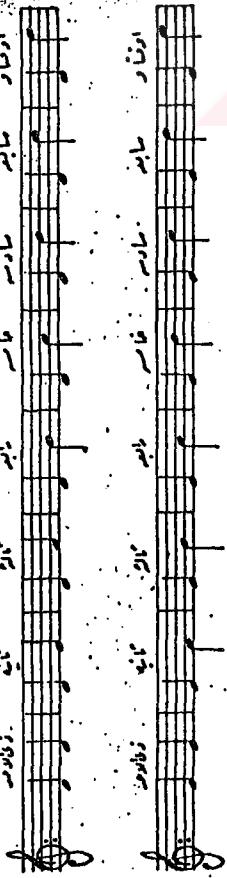
سونه ز کرده هم فاصله و نشاند . فاصله را بینی
نمایند و از پوست آنها بگذرانند . سرمه را در چشم
با آب (میخ) پی در (میخ) آبد (فا) با آن از پوست
آنها برداشته شوند و نشانند . سرمه را در چشم
با آب (میخ) پی در (میخ) آبد (فا) با آن از پوست
آنها برداشته شوند (مه - لد) مارزوی به فاصله بیناه میگیرد

فَلَمَّا كَانَ يَوْمُ الْجُنُوبِ أَتَاهُمْ مُّصِيبَةً فَقَالُوا إِنَّا مُسْتَأْذِنُونَ إِنَّا لَمْ نُؤْمِنْ بِمَا كُنَّا نَعْمَلُ
وَلَمْ نُكْرِهْ أَنفُسَنَا وَلَمْ نَرَدْ فَلَمْ يَأْتِنَا مُصِيبَةٌ إِلَّا أَتَاهُمْ مِّنْهَا مِثْلُهَا
وَلَمْ يَأْتِنَاهُمْ مِّنْ حِلٍّ إِلَّا أَتَاهُمْ مِّنْهُ مِثْلُهُ وَلَمْ يَأْتِنَاهُمْ مِّنْ حِلٍّ إِلَّا أَتَاهُمْ مِّنْهُ مِثْلُهُ

لَهُمْ لِيَوْمَ الْحِسَابِ مَا سَعَىٰ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
لَمْ يَرْجِعُوا إِلَيْنَا وَلَمْ يَكُنْ لَّهُ بِهِمْ حِلٌّ

باید بازداشت این بیکر را به پسر خود که، آنچه می‌خواسته بود

لیلی بی دن نیز پنجه را خواهات و پرستی می کنم . آنها بانده ام مثل هم بشه و دنگات آنچه در سکونتی خود را دارند .

فامدنه بپه شنوره و اندشه بروانه بسیل پنجه؛ او تا دنچار زنده بکن باشند شنوره کاه اینه او تا لجه فامدنه بسیل پنجه نشنه راست، خدا، منی و شاه، پنجه زدن ره شنوره بپه اونچه اور هرچه ازمه شکه و غمیله هارون رله فامدنه بکنده دو کاهه بشنه پنجه، پنجه چاره، پنجه نواره و دو شنوره اونچه اور هرچه فامدنه بکنده پنجه پنجه و پنجه پنجه.

شاد، یافی، مبین، غصه، بوسیله، فاصله، یافی و باده، هدایت شنیده و مکان این کوشت پذیر نیز

مکالمہ نوواں ہے شاہزاد

و زیر پشت نه سر براند و نه از پشت زمینه ایجاد کردند. (۱۱)

[*] در بیانی میخواهیم که این دستورات مخفی و آنکه در درستی از اعلانات پیرامون زنگنه

فیض

15

مکتبہ
لشکر

10

卷之三

لِيَوْمَ الْقِيَامَةِ

二

A handwritten musical score consisting of six staves, each with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature. The music is written in black ink on white paper. The first five staves are filled with dense, continuous musical notation, while the sixth staff is mostly blank, with only the beginning of a measure visible.

فَعِنْزَانَةَ مَأْمَى بَلْوَانَةَ وَزَرْدَابَهُ . إِنَّمَا فَاعِدَهُ عَبْرَلَهُ لِيُقْتَلَنَّ وَلَيُقْتَلَنَّ مَأْمَى وَلَيُقْتَلَنَّ عَبْرَلَهُ .

لکن نسخه نیز در همان طرز است که شفاهت و پایه ای را که نشانه نیز نباشد (نیزه طایله) کرده است.

سینئریا نہ خواہیں

卷之三

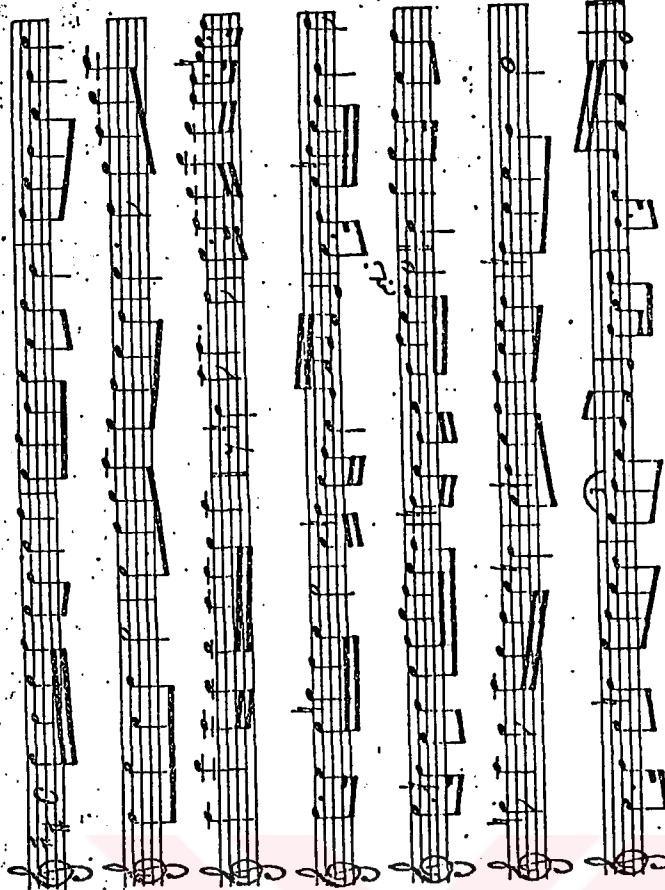
نیز نفت خاکه نیز را کاچی مینی شنیده بود و سپس : گینی نادمه خار و شنی مدنی مونی را نشاند ناشناخته

فَالْمُؤْمِنُونَ هُمُ الْأَوَّلُونَ

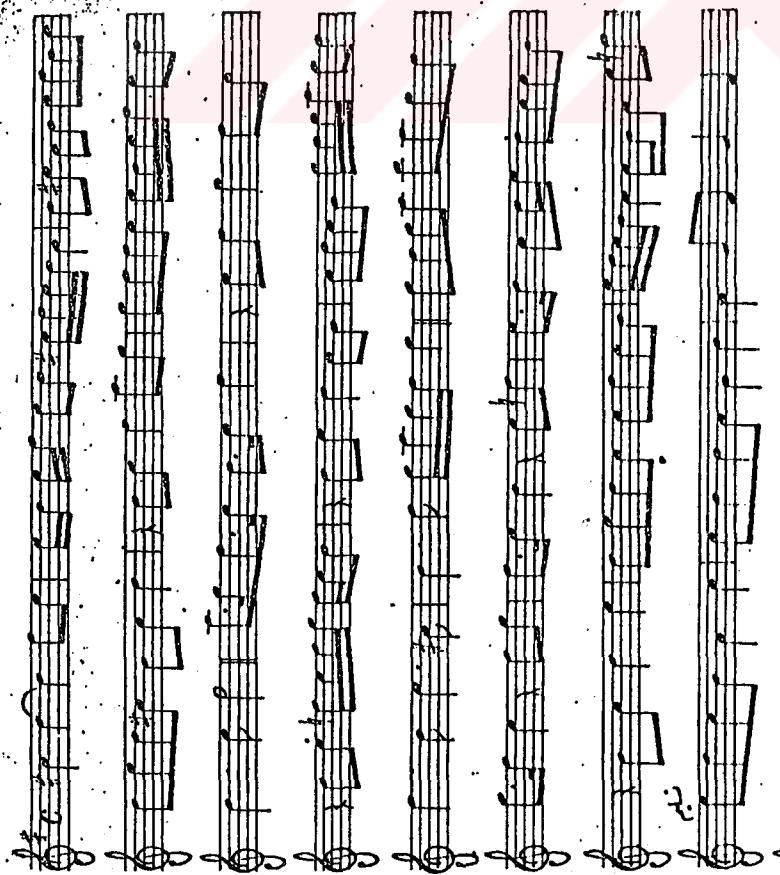
وَمُؤْمِنٍ بِهِ وَلَا يَرْجُو دُرْجَاتٍ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

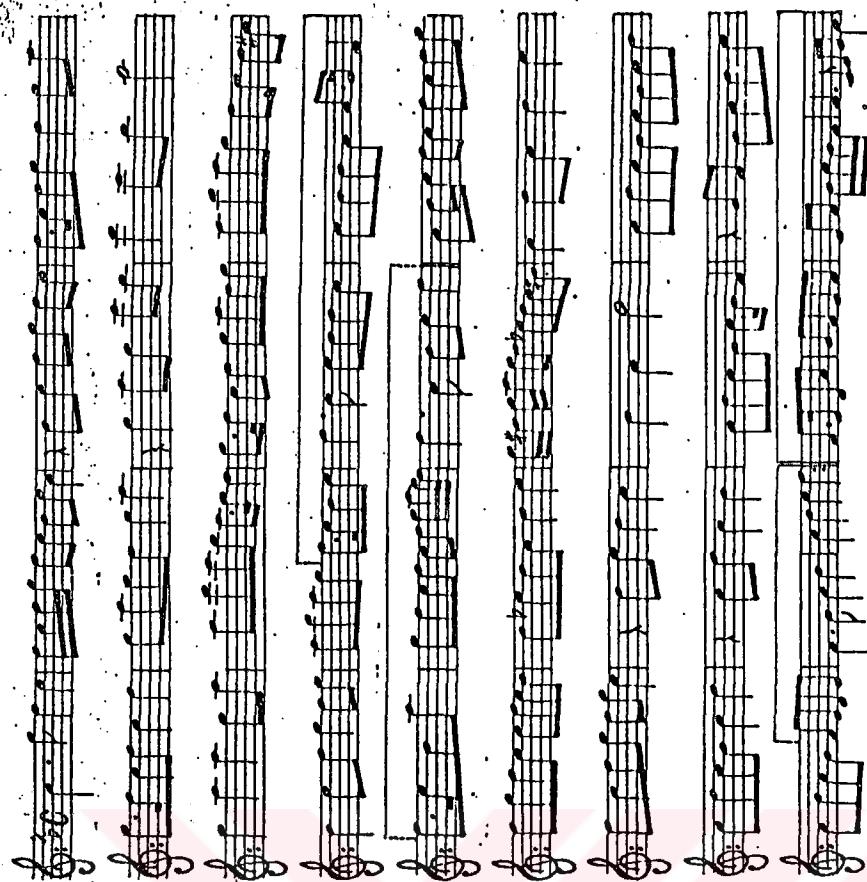
شیوه زندگانی
با شرکت

درویش افغانستان

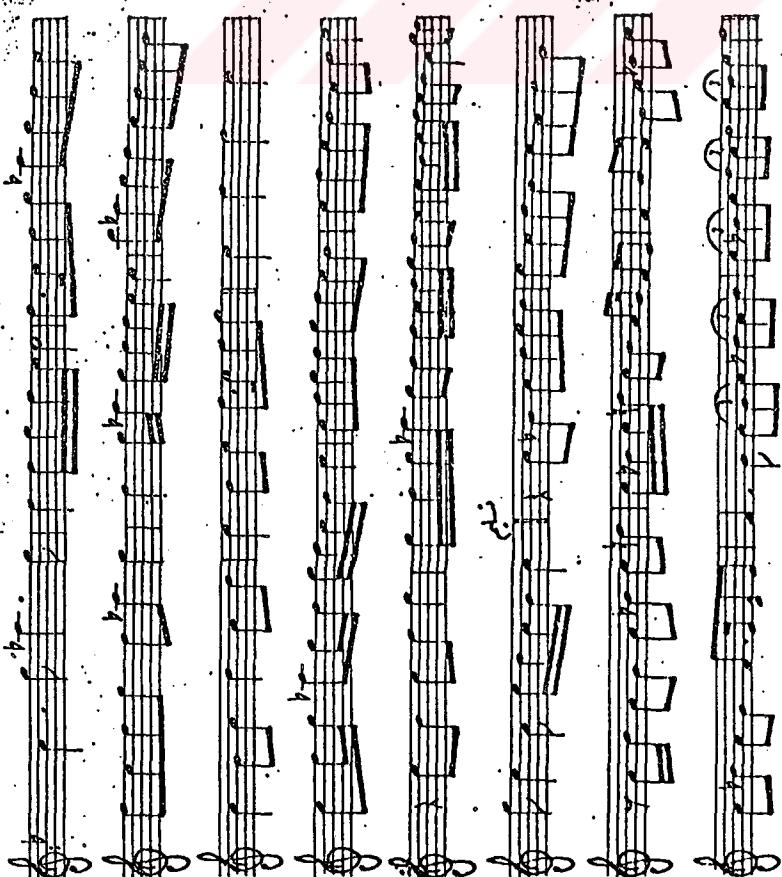

مکتبہ ایضاً مذکور ہے۔

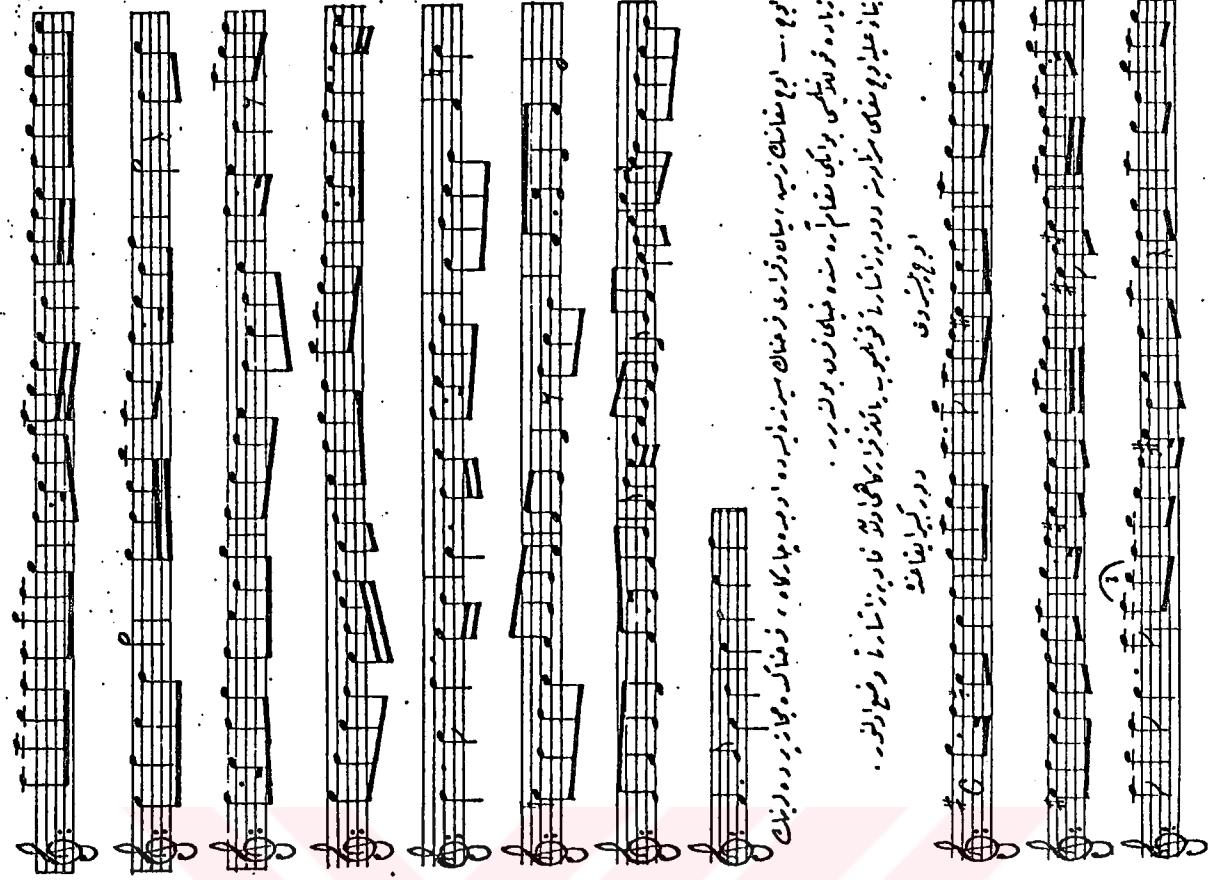

خواهیم شد — دولات از توانش، تواند دنی مسیحی به لامبرت و شوره.

بَنْ زَلَّا بِشَرْدَى دَرَكَيْدَ بِخَانَدَه

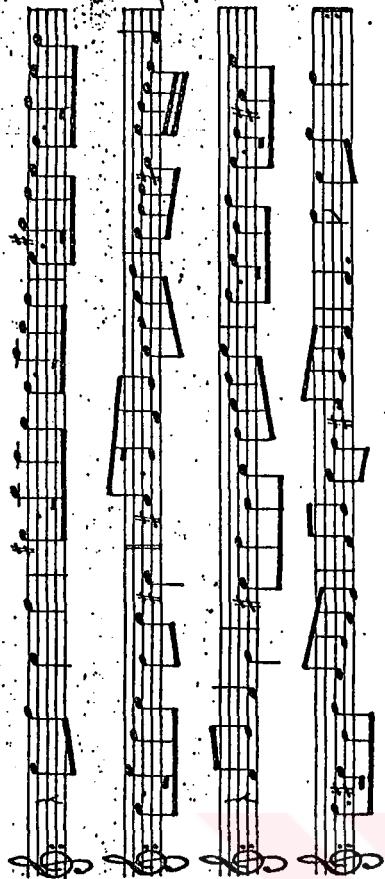
A musical score for 'Abyaneh' featuring five staves of music with corresponding lyrics in Persian and English. The lyrics describe a scene in Abyaneh, Iran, where a woman in a red dress is walking through a village, and a man in a white robe is following her.

اینجاهی زیبایی این روستا
که در کوهستان ایرانی می‌باشد
می‌تواند بسیاری از اینها را
نمایند که این روستا را زیباترین روستا
در جهان می‌نامند.

اینجاهی زیبایی این روستا
که در کوهستان ایرانی می‌باشد
می‌تواند بسیاری از اینها را
نمایند که این روستا را زیباترین روستا
در جهان می‌نامند.

فرهنگا - فرمانان منتهی زارگاهی دروده قلوب رشته خاصه ده درین فرم مذکور گفتو زندگه شنیده
خاندوز در دروده اسما مذهب بولند -
فرهنگان منتهیه زنی زمامبی او ویره لبر پاسپوره (پیزه کاهه - دنگاهه) آمه شده امداده داده
(نوا - پیزدا) ارتقا داده، نوار ده زنی (نچه - بلله) بر دروده قدره شنه زنی اولتدر.
فرمانان منزه ده
زمشک افغانستانه

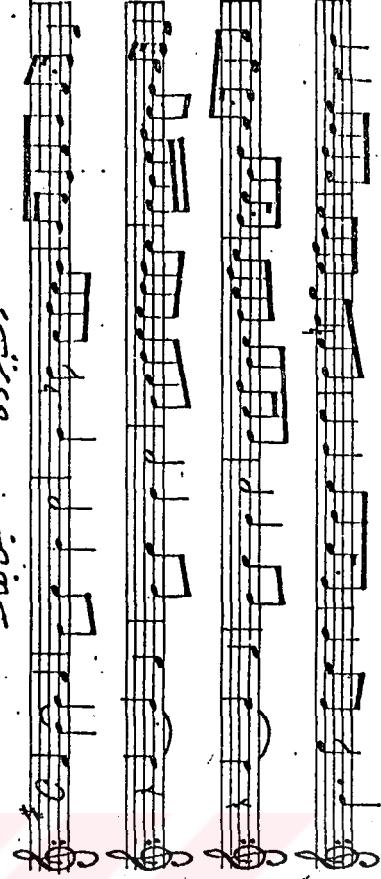

سقراط

(一九四二)

اینچه از نظرکن ، نوزارانهی و دوده خانه زیر و سر اینچی فاصله ده دوربز شنبه فاصله ده دوربز
دستگذی نامداره می بینیم که نیز نیز مداری مکو و پسره نیز فرزند و نزدیک است اما از نوزار لینین پسره نشانه
شناها غلبید و لنه مسماهی باشد (فرا) (عی) (درد) بیز زدن ایمان ایمان ایمان ایمان ایمان ایمان ایمان
اینچه از نظرکن شنبه فوایم اینچه اینچه در راه پادشاهی پیچیده ایمان ایمان ایمان ایمان ایمان ایمان ایمان
خان - ترکیخان از افتخارش ، نوزاری خوش خشیدم نهاده ایمان ایمان ایمان ایمان ایمان ایمان ایمان ایمان

از میراث
میرزا

الْمُؤْمِنُونَ

لایت .- نیز سخت شکنی پیشی نامده و فارسی شمی مذکونه میتوانند که در اینجا خود را بازگردانند و بروزه .
لاینلیشنینی ، مردم راست و درست به باشندگان زرده و کمرزنه نیز طلاق داشته ، بیان اینها .
بودا لاینلیشن . نیز رفته ، پیاره نهاده ، اینکه به عبارت برخورد زدن به میثیه . میتواند از اینکه میثیه

卷之三

卷之三

بُشْرَى

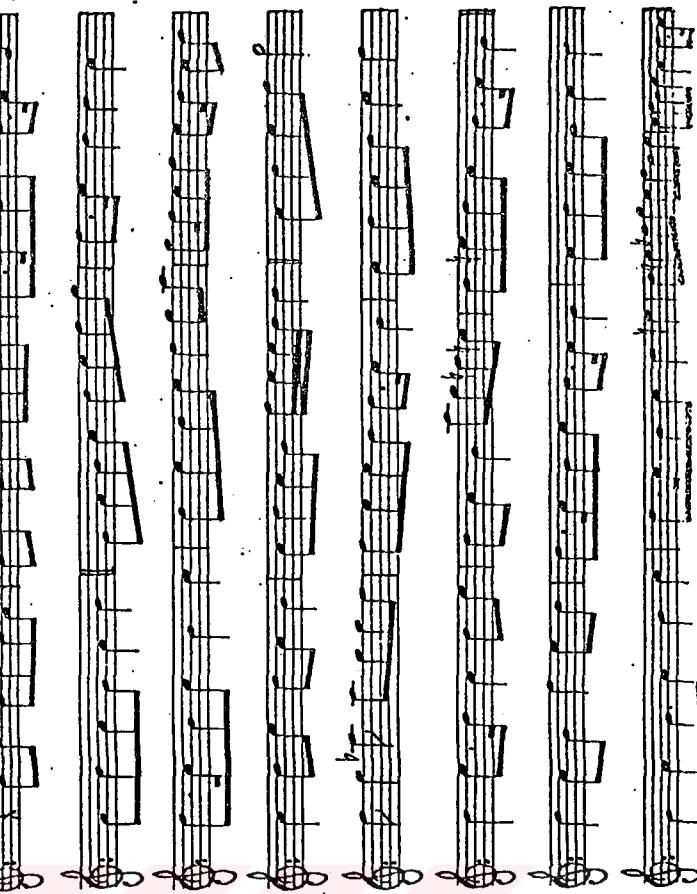
A page of musical notation on four staves. The notation consists of measures 1 through 16. Each measure contains two measures of music. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp, and a common time signature. The second staff begins with a bass clef, a key signature of one sharp, and a common time signature. The third staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp, and a common time signature. The fourth staff begins with a bass clef, a key signature of one sharp, and a common time signature. The notation includes various note heads, stems, and rests. Measures 1-4 are on the first staff, measures 5-8 on the second, measures 9-12 on the third, and measures 13-16 on the fourth.

سوز ناله — سوز ناله رست پر دوست زیارت . پیغمی نامده و بکلول دینگی نامده ناریه فرم
مالزی مخدو دلند آناشانه دیکلول دناریه ایسا تردو بونزو .
سوز ناله مخانه زنگی ، پار کاه ، فراور دید با شدوب های کاه — پیش کاه مداریه ، شده بدان
پیش بند نیفداک پر داریه بخداه مخانه ایسا ککوزه نه داریه بکل دناریه زیلو — پیش زا
از تاریه نزدیک کر زای راست نامدست دیجا از تاریه .

سوز ناله پیر وی در گیر اینها

پلری . — همچو مخانه رست پر ده سه زیارت . پیغمی نامده همچو دینگی خواری کر زیر
آمدسته در پیش ده ایشیه برش ده . همچو مخانه لزکه ایشانه زیارت بدهیه باز پیش ده راشنه
پیشکاره دله ایزده ناد زیارت ده سنه فرما حانه ای جاسی ای ایسر . پیغمی (پلری ایسا پیشکاره کی عایدیه
ما تھو رخانه سطه و ده سنه ده بیکل (برسیله) اه غویز ای ای دهیز ده موافعه بیانه بونزه .
مالریک نیشه دیبا ریزنده مالریک و کر زای پر ده بیکل پیش کاهه — لذا آرمه زیارت دینگی فرم —

مالریک پیر وی مش اینها

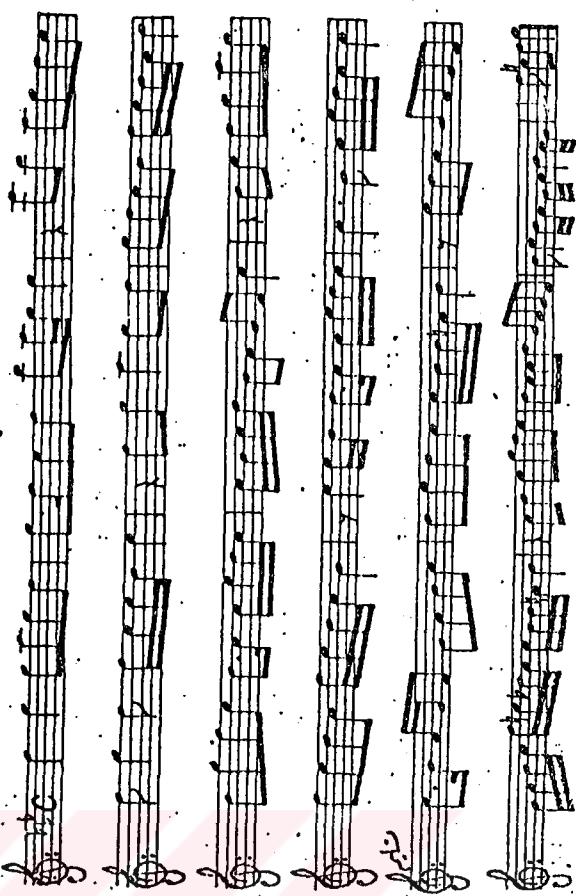

گردیلی چاهزه

گردیلی چاهزه: فارسی راست ۲/۴ کاکو و دیگری فارسی ناصد و دیگری غمی بخوبی اینجاست. گردیلی چاهزه: فارسی را است که در آن دیگری فارسی ناصد و دیگری غمی بخوبی اینجاست. گردیلی چاهزه: فارسی را است که در آن دیگری فارسی ناصد و دیگری غمی بخوبی اینجاست. گردیلی چاهزه: فارسی را است که در آن دیگری فارسی ناصد و دیگری غمی بخوبی اینجاست. گردیلی چاهزه: فارسی را است که در آن دیگری فارسی ناصد و دیگری غمی بخوبی اینجاست. گردیلی چاهزه: فارسی را است که در آن دیگری فارسی ناصد و دیگری غمی بخوبی اینجاست.

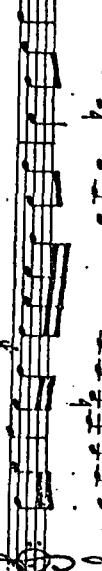
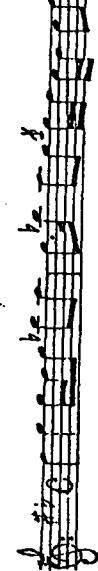
گردیلی چیخنا کارکاره

دوبله بندی

چاهزه: — چاهزه کاره میانه زر چاهی راست و دیگری فارسی ناصد و دیگری غمی بخوبی اینجاست. گردیلی چاهزه: فارسی ناصد و دیگری غمی بخوبی اینجاست. گردیلی چاهزه: فارسی ناصد و دیگری غمی بخوبی اینجاست. گردیلی چاهزه: فارسی ناصد و دیگری غمی بخوبی اینجاست. گردیلی چاهزه: فارسی ناصد و دیگری غمی بخوبی اینجاست. گردیلی چاهزه: فارسی ناصد و دیگری غمی بخوبی اینجاست. گردیلی چاهزه: فارسی ناصد و دیگری غمی بخوبی اینجاست. گردیلی چاهزه: فارسی ناصد و دیگری غمی بخوبی اینجاست. گردیلی چاهزه: فارسی ناصد و دیگری غمی بخوبی اینجاست. گردیلی چاهزه: فارسی ناصد و دیگری غمی بخوبی اینجاست.

چاهزه کاره

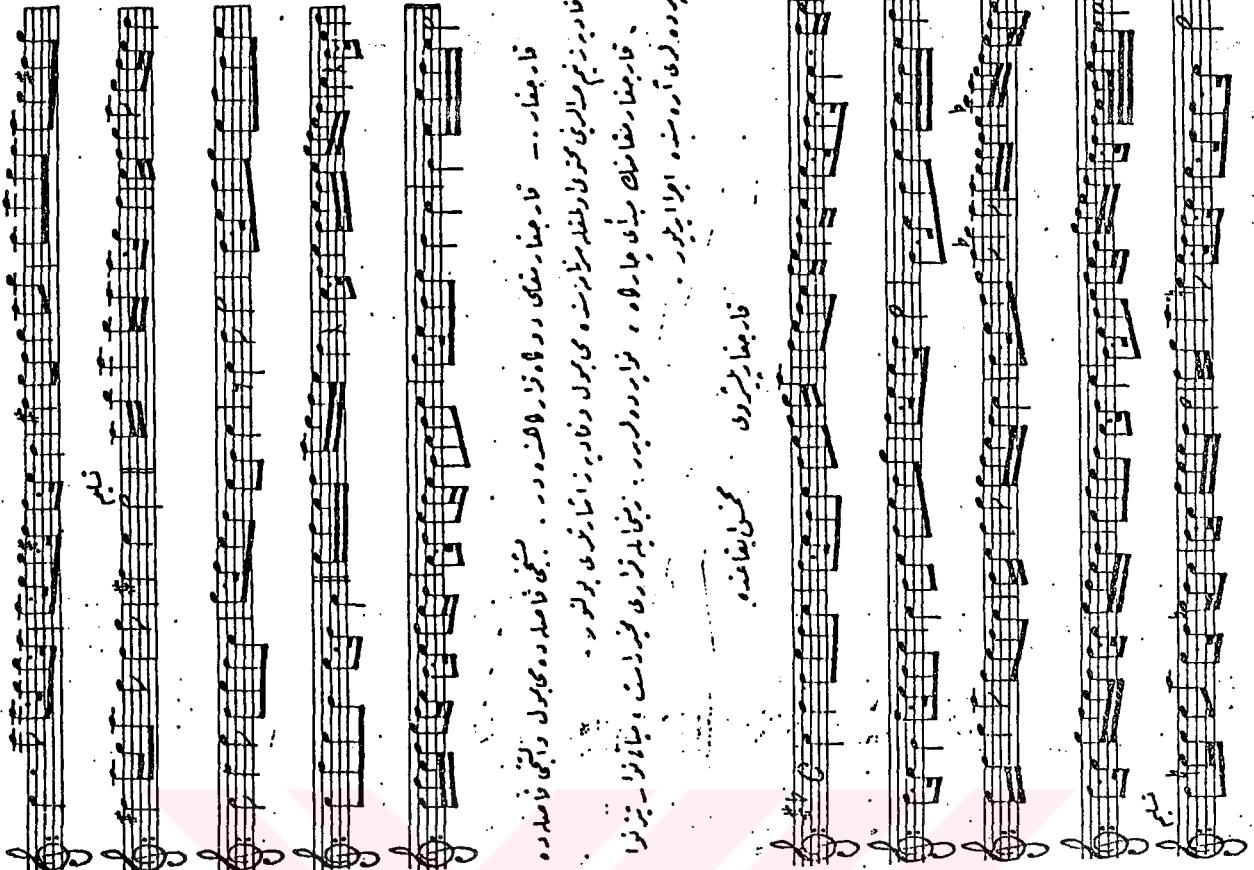

جنپی - مبنی شکل زا صبحی رود رود بسند - پنجه نیم - رود راه - پلارا - پنزا فاصله روزی
دی پلارا لایم رود راه آرمه رود .

بلق - سازشکم گذاه منی رود رامه داشد - پنچی بمنه - رود راه - پلارا - نوا - پنزا
فاصله راه - پنچی رضی بز جاده ابد رود راه آرمه شده رود -
لایم پلارا - پنچی افشاره -

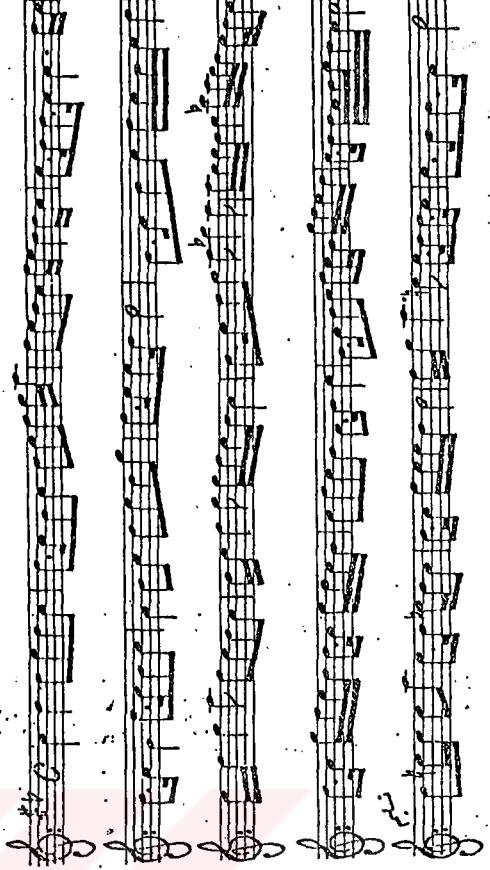
شاد، پلاری مبنی خانمه روی نزدیکی دارد - امدادیه و نشکار نزدیکی دارد - شادی موزه کنگرد -
بمنه بسته شده شناذ از نزدیکی داشت - شادی کیمی تا هدف کشید - کل پور کمی سطحی بی رنج بخواهد و می داشت که
دانه درینه فریاد رونمایی مسلسل داشت - که فریده سایه بی پا پرید - شاده خانمه زینه - میخانه داشت - رود راه
پروردگر زیارت لیکور کر نهاد - فاصله بآرمه دید - نزدیک زانه از تراویز - تراویز بز پلاره رود راه شده رود -
شاد پلاره دی پلاره لایم -

سینی پیش روی
موقوفه ایجاد شد

تمهار نهاده زیسته بگویی کنون و زندگی مذکور است و عیا بگویی دنایی را اشنازیده برداشت
فرازینه از شانه پیشی خواهید، فرازینه در لجه: سخنچه زدن و پنهان داشت، پیش از زیر زمین

فَارِجَةٌ مُّشَرِّفَةٌ - سُكُونٌ يَنْهَا غَمَّ

میخواستند که در اینجا بودند و نه فرازهای اولین پیشیده را شکل داشتند. شرمنده نهادند و میخواستند که در اینجا بودند؛ زیرا در اینجا بودند. همه نویزهای خواسته شدند که در اینجا باشند.

اصفهان پژوهی فاصله‌گذار

میا۔ بنا نهاده راهه نزد هاشم و دوستی خاندنه، دوبله به علی پسرش مژده نهاده
مشهد اسلامی پسره. بود و پسر دوبله شه (لا) اسلامی که شیخی میلانه نزد دهابیه دیگر.
رسان آمده نه عزله.

بنا نهاده پسر دوکاه سله هاره اور دوسره، بزرگتر - روحه نهاده، بزرگتر دوسره
نماینده پسره نهاده. پسره نادمه نهاده ذرا، دلی ترکه - دسته دوسره در.

حبابیه وی دوی پسره افسنه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

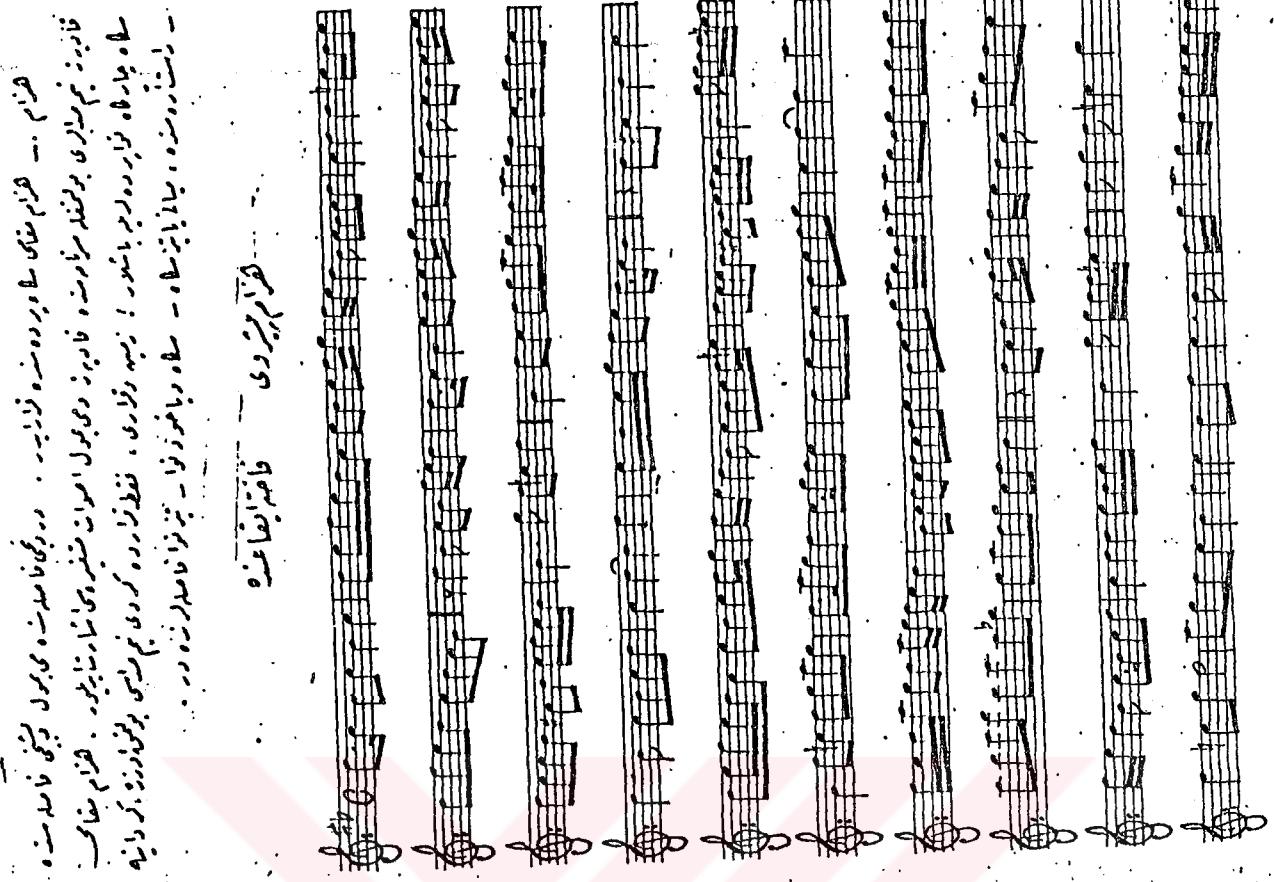
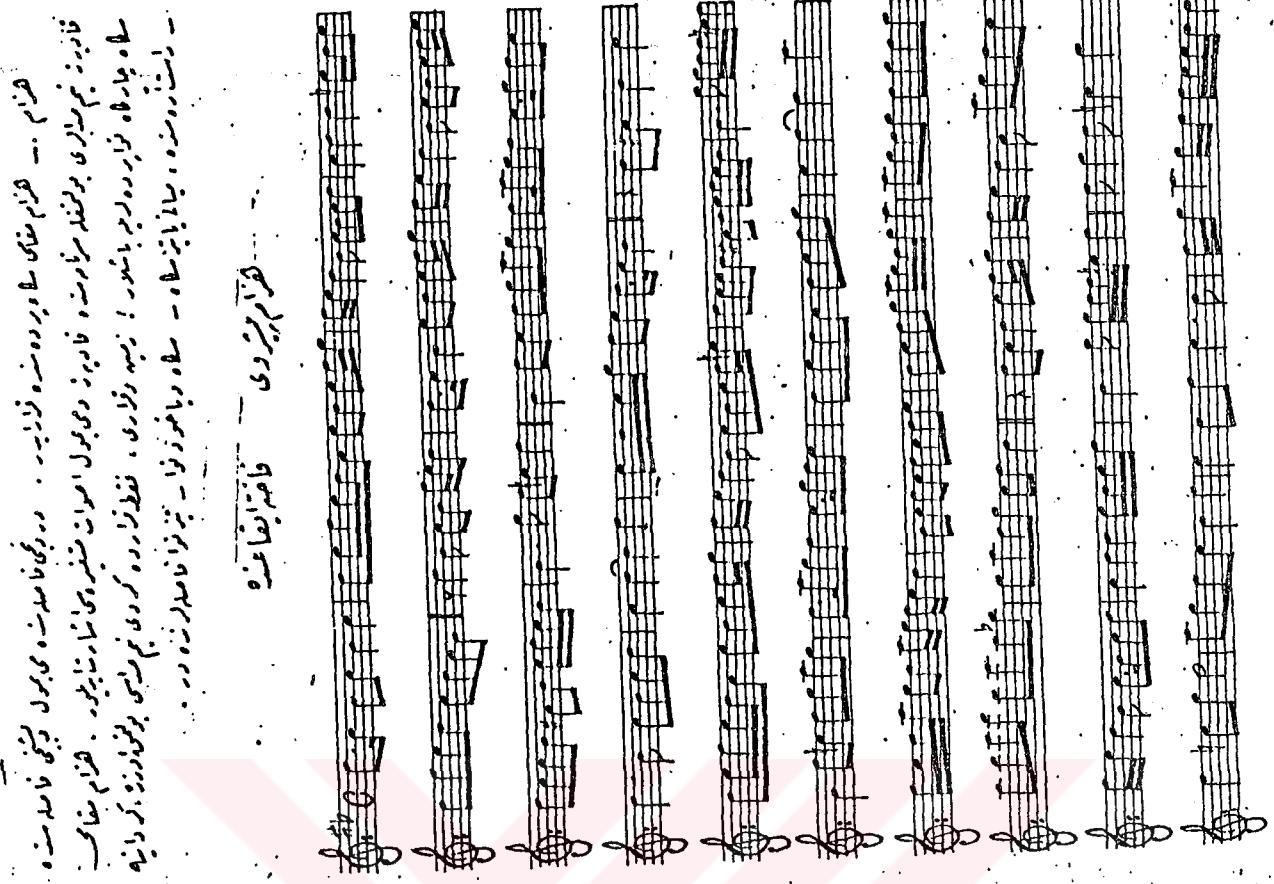
پرستگار میانکلی بیان را از همچو زرد و ده و پیشانه پروردید - نیزی دوچار و رُزبه، بیانگران -

اسفاریان . . . اسفاریه شنید راه را فراز گرفت و ، امدادات غذیه را شکنندند نهاده نهیشند نهاده بودند .

هزم — هزمن شنکی سا و ده نه زلزه — و بچو خاصه می بول بچو خاصه
ناندز بچو لاره بوندند نهاده، فامهه و بچو امران شنکه می شاده بچو، هزام شاگر
سله وله، نزارد و به باشود، بشهه ذرا ده، نظز زده کرد و بچو بچو بچو زده کرد وله
رات و ده، بچو بازه طه — سله بچو زده — پنه زده نامدرزه ده،

— آرام پژوهی — فاهم افغان

سله و ده نه، زلزه بچو افغان
سله... سله من اسون بیه و ده شکر زده رنده می شاده، تپهه شاده بچو
سله و شنک، سله کرد و ایست پرده رنده باشود، بچو کرد و ایست ده، بچو کرد
سله بازه طه، زده نامدرزه، نزد و می بچو ایشنه بچو بچو فرماهاله کرد و بچو
دھاره می بچو بچو — ایست خاصه می بچو ایسته —
سله پژوهی — بچو افغان

میز را نهاده و در دست را برای بایه هم گذاشت. هر دو نهاده نهاده کردند.

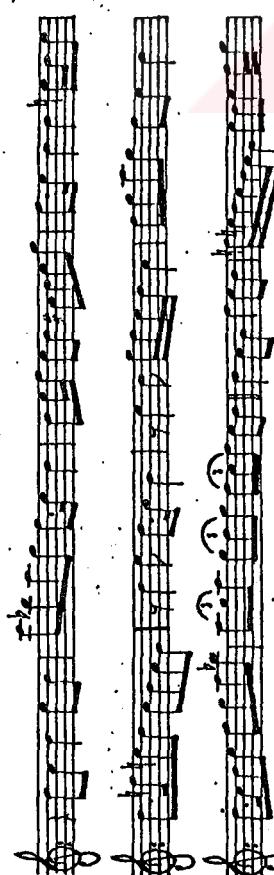
لایل میز را در دست داشت. این را برای بایه هم گذاشت. هر دو نهاده نهاده کردند. هر دو نهاده نهاده کردند.

در ران

میز را نهاده نهاده کردند. هر دو نهاده نهاده کردند. هر دو نهاده نهاده کردند.

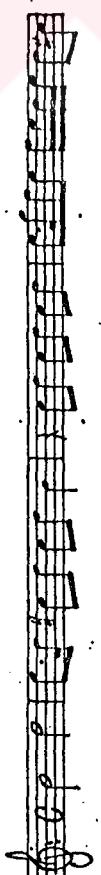
مانع زدن

سپاهیزد و دو پریانه

سپاهیزد و دو پریانه

مانع زدن

بی نهاده کردند. هر دو نهاده نهاده کردند. هر دو نهاده نهاده کردند.

بی نهاده کردند. هر دو نهاده نهاده کردند. هر دو نهاده نهاده کردند.

بی نهاده کردند. هر دو نهاده نهاده کردند. هر دو نهاده نهاده کردند.

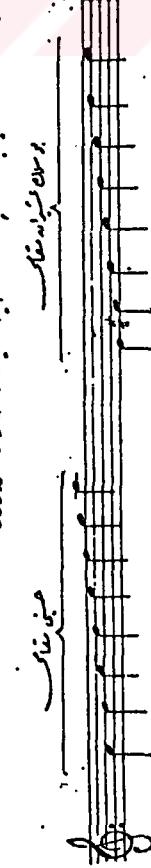
بِلْهَان

میشید بگفتارند که بود و دست پرده نامد این سپاه و میلادی میلادی روز
میشید به منتهی

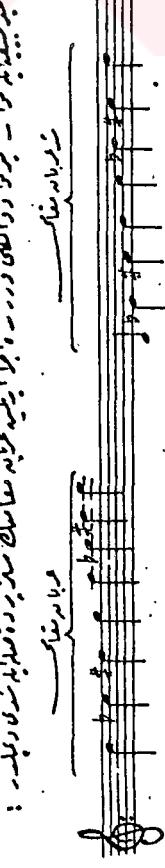
مبنی تغییر نظر را در مراتب پیشی داده شکل مقامات کنی پانزده:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شیرازان

مکار، نمرود، مارک، بیست طبقہ نو ملکہ پر نواز۔ یادوں زلزلہ کا درد نہ ادا کرے۔ پھر اس کا دل میرے نہ کروز

مکانیزمر

نون زده بعدهم پایه نهاده بودند و در آنها کوکر و نکارهایی را نشاند که از آنها می‌توانند
نمود. همان‌جا نیز می‌توانند این کوکر را با زیره و مقداری پیش از نشاندن آنها می‌توانند
نمود. همان‌جا نیز می‌توانند این کوکر را با زیره و مقداری پیش از نشاندن آنها می‌توانند
نمود.

تمہارے پیارے مسٹر نیل کو ڈھونڈنے سے نسلیک دوستی میں نہیں ممکن۔

نمی‌نمود، هنر و دلیل، نافرط، پنهان، درد، گیر، برآشاده‌بودند، منشکل را زدن می‌بانند.

میزونیا نمود ساده شد و در
نه نه نه نه نه نه نه نه

بَرْسَانَ **بَرْسَانَ** **بَرْسَانَ** **بَرْسَانَ** **بَرْسَانَ**

سالم بنه عماره شریه و بنده فخر نهادمی سعی شدیم آنی فخر نهادمی نموده
حضرت روحانی

مکالمہ
مع
شیخ
البخاری

४

غذایه بیکار بیانشود غاز را پر کنند و در گاه این میزان را بخواهند

100

四

三

فناز، پیغمبر مسیح پنجم شریعه بزمیله برپا نماید. فدوی شریعه متفقانه امول و مفاسد اورنے اور نسبت

و میسنه ، پلکانیست و بینه میزنه و لوزنی الی علاج نهاده و بذونه ده می تا صود نه
می دن نماید باز از ناره و لیکنیه و در ده میا شد . بعده راه لهر فی ریگ سپید شدن پرمه
فاده نشکنیست بارگونه مکونه که مده شماره خواره از آن ادویه زن .
اسماه بیضیه و دست بر ده بایم داد و دنگه شماه تزیع و گشته اید موده نه اینه ایهه بر
فلان شعر خانه ایهی سه دفعه و زیسته و سفید بارگونه . خواه بند نه کله سه دفعه نه ،
پوره زایب زئم و نتیزه و دلخیزه بر . خواره لاهه از زرقه رامش بینه باز ناره مرد نیازه و ایزه ایهه بر .
ایپله ، دنله ، سکله ، اریه ایله ، اوزن ایپله نزد رومی گیرنده نه نهی ده نهه .

卷之三

بازمی نهاده شدند و از آن پس می‌گذرد. این دو راه ایله ناپلئون بوناپارت را در کشور ایتالیا فتح کردند.

برگشته و خود را پنهان کرده تا شاهزاده باشد و نیز این امر را در زندگانی خود داشته است.

بوده و میخواست در میان اینها از آنکه میتواند بسیاری از اینها را در خود جذب کند، میگذرد.

七

卷之三

شیوه نایابی از میدان ایندیکاتور

برگلده، نزدیکی کمتر می‌شود و بزرگی را در آن داشتند.

بوده ره دستوری به نهضت پسر امیر و سرمه باشند

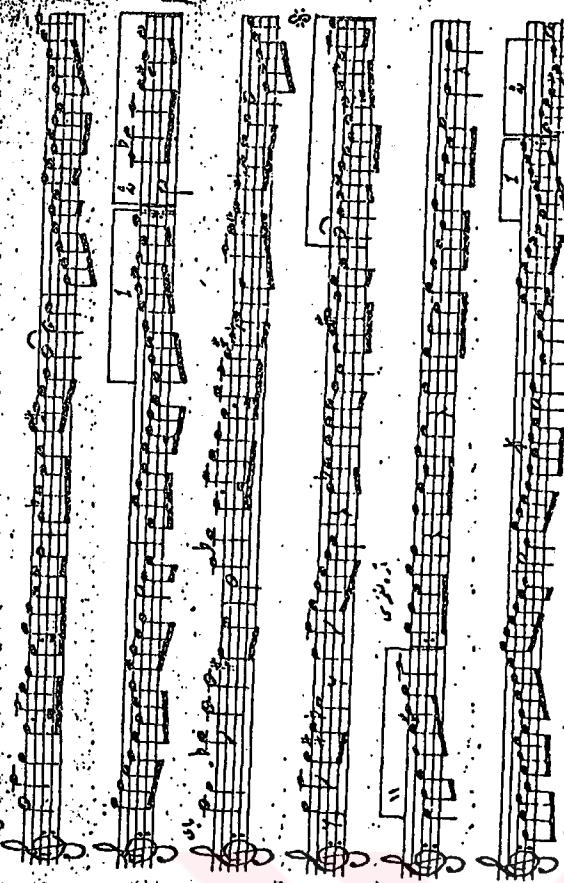
七

137

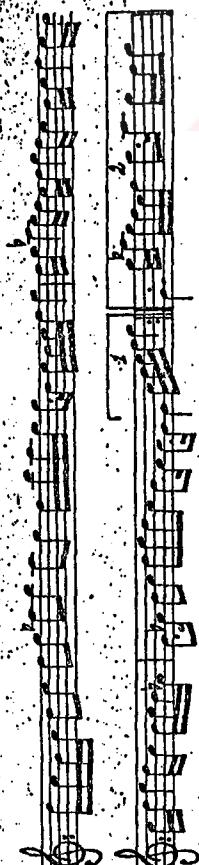
سوزان شنی
آندرود ملکه نهاد

آندر دویل اسکول روزنبله پشنه رها آزور شنبه یونه نوله سندز رانه سد دن بازیلر سندز رانل

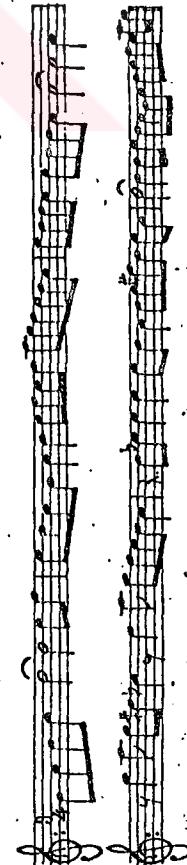
فَلِدَنْهُ بِقَبْسَهِ وَرَنْهُ ، بِكَبْسَهِ وَكَلْهُ ، بِكَبْسَهِ بَهْرَنْهُ وَرَنْهُ بِكَبْسَهِ بَهْرَنْهُ بِكَبْسَهِ

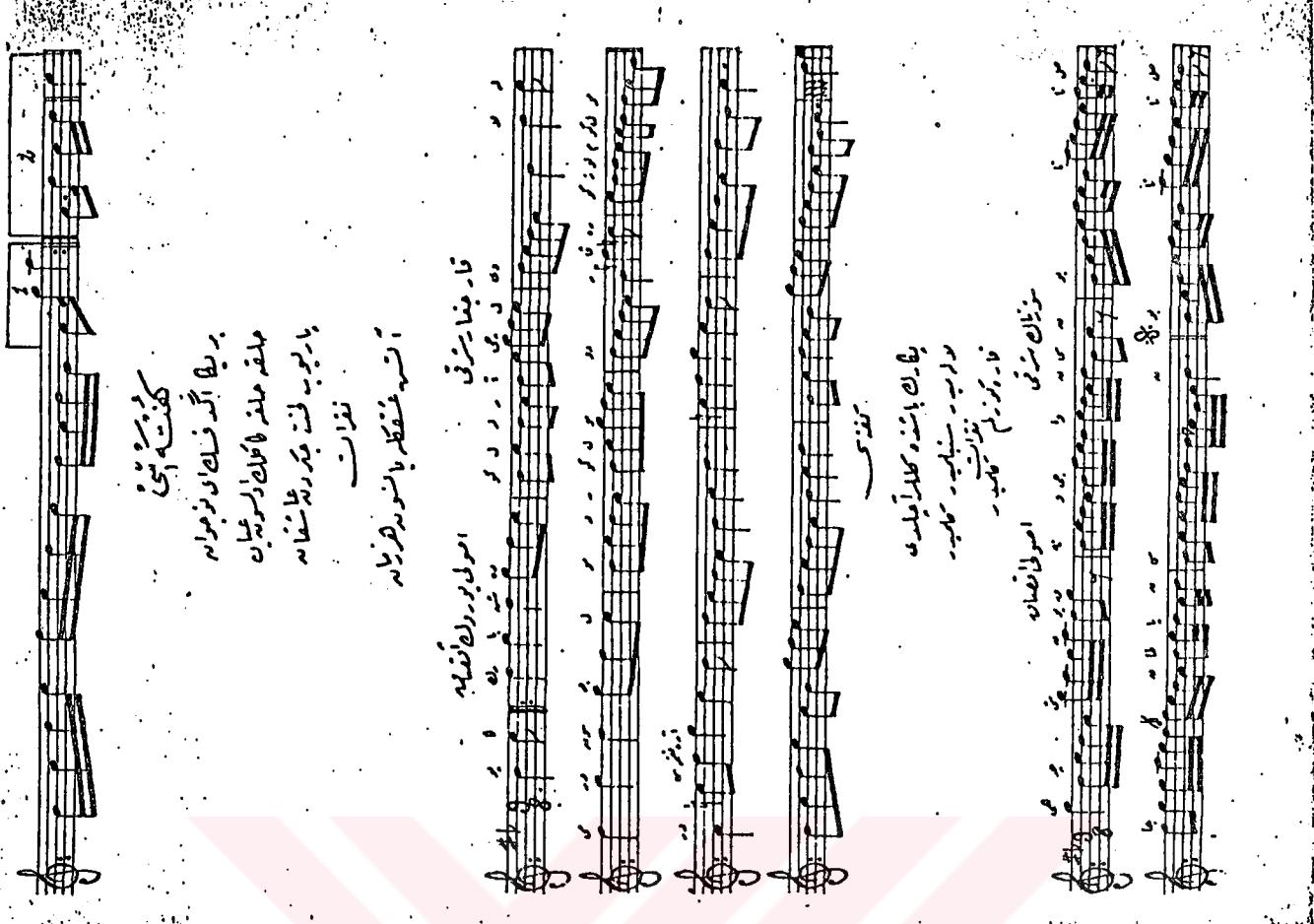

کو مرد اتنا لگا می نسند
کہ فرشتہ بخوبی
بینے تکہ اتنا بنا بنسنے تک
سمیعہ بالا نہ کرو وہ بند کر دلک
بند سبہ پر بوندی دینے بنے
نماز

شیرمه بینی کنیه اینچه درینچه؛ بر پستانه دنیا و نیزه؛ از اینکه بر قلده انداده
شیرمه بینی کنیه اینچه درینچه؛ بر پستانه دنیا و نیزه؛ از اینکه بر قلده انداده
او دنیا افراحته میگردیده شکر بازی بینه او آنچه انسانی نماید و هارسیده؛ نیزه
آنچه کوشنده بینه توکده اور زانه اندیه شکر بینه (پروری) بینه نموده نزد.

آنها را در گل نموده و هر چند که شنیده باشد از آنها بگذراند و بگویند: «آنها را در گل نموده باشید و می‌توانید آنها را برداشته و بگردانید».

مکالمہ

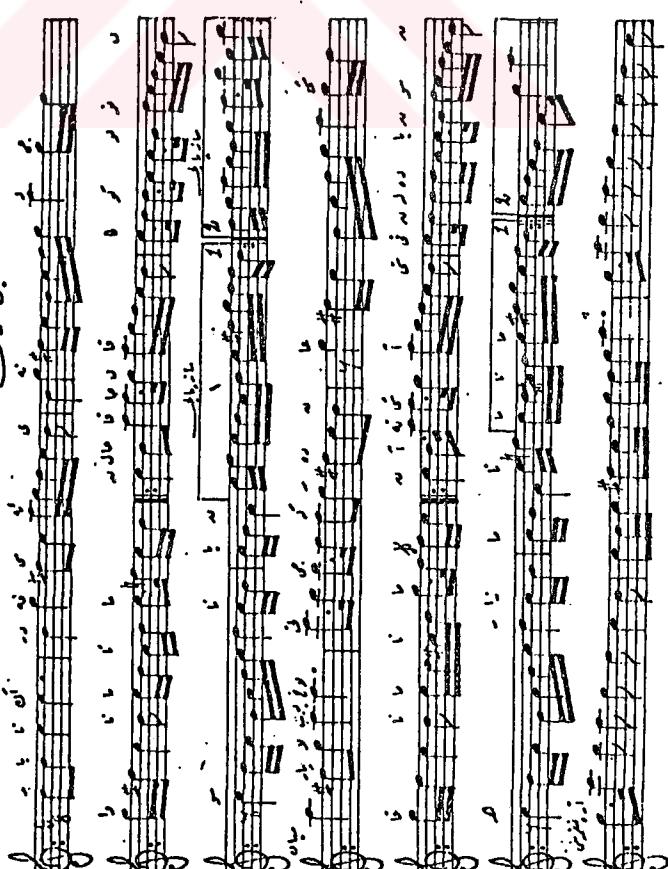
**شیوه زدن بین کمپی اینجی در دنیه، بر دنله دوک، کم (لن)، دهن پرزنله اندز، ننه
آسا پت مسیدلور.**

پر امور، مژنده که پسند نهاد و فیض نیز ملاماً پسند نمود که پسند که پسند او امول تفکاره کرد.

شماره:

四

10

۱۷۹

هر دو اونزه هنل در کردش

آنچه نسله آورده سنه نسله ای

مشهود

۱۷

خواه را پنهان نمیکردند. با این‌حال، برای این‌گونه تلقی، از دست ندیدن به محبوبه نظرانه، پر ساخت، خواسته شد. همان‌نمونه در تقدیر و شرفتاری از دست ندیدن به محبوبه نظرانه (بجز نادره) صورت نمی‌گرفت.

卷之三

A vertical strip of paper containing handwritten musical notation on five-line staves. The notation includes various note heads and stems. At the bottom of the strip, there is a large, prominent circled letter 'C'.

1. *Die Wölfe von Holloway* (1935)

أَنْتَ مُبِينٌ

卷之三

وَمُؤْمِنٍ بِهِ مُحَمَّدٌ نَّبِيٌّ وَرَسُولٌ وَّمُكَلِّفٌ بِعِصْمَانِ
وَمُؤْمِنٍ بِهِ مُحَمَّدٌ نَّبِيٌّ وَرَسُولٌ وَّمُكَلِّفٌ بِعِصْمَانِ

卷之三

فَمَنْدُونَهُ بِيَقِنٍ أَكْبَرُهُ دَرْدَنْهُ بِرَوْنَهُ دَوْنَهُ (لَنَهُ) فَمَسْرُورُهُ بِرَيْلَهُ اَنَدَرْنَهُ

لَيْلَةَ الْمُحْرَمِ لَيْلَةَ الْمُحْرَمِ
كَلْمَتَ شَرِيقَيْهِ أَصْنَعَيْ دُولَكَهِ

A vertical strip of musical notation on a staff, showing various note heads and stems.

A vertical strip of musical notation on a staff, showing various note heads and rests.

۱۰۵

مکتبہ سلیمانیہ کریمہ دار، المیڈیونز

شیوه زنده بگذارید، اینکه در میان اینها از کدام روش برای تواند
آنرا از دست نداشته باشد؟

The image shows a musical score for a piece titled "Eshgh-e-Sorayeh". The score consists of three staves of musical notation, likely for a string quartet or similar ensemble. The lyrics are written in Persian script below each staff. The first staff starts with "دو دن بسیار" (Doo den basiye), the second with "دو دن بسیار" (Doo den basiye), and the third with "دو دن بسیار" (Doo den basiye). The music includes various note heads, stems, and rests, typical of Western-style musical notation.

مکالمہ نہیں

142

卷之三

卷之三

میشاند و اینها میتوانند

سیده بارہ بی خانم دوست

بِهِ لَوْظَى
نَفَادَةٌ

نیز

لائحة دروس معلم
باب نظر

مودت شنیده و کار خود را می‌کردند و زنده بودند و این دوستی را در همه پیش از آنکه
شونایه مولانا بگو زنده بودند و در هر دوستی این دوستی را در همه پیش از آنکه

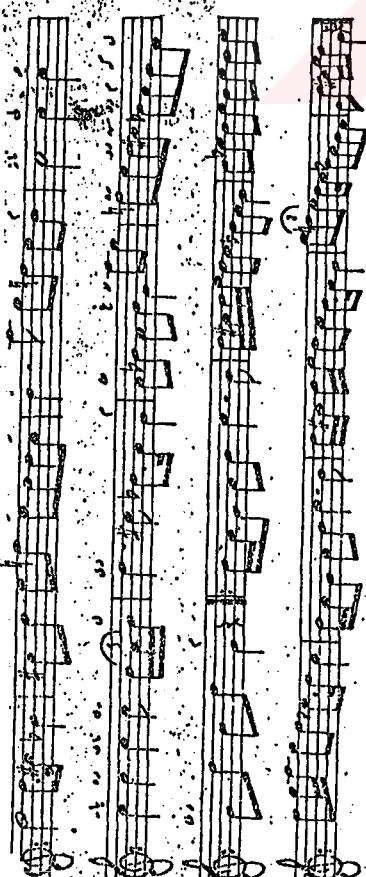
卷之三

卷之三

卷之三

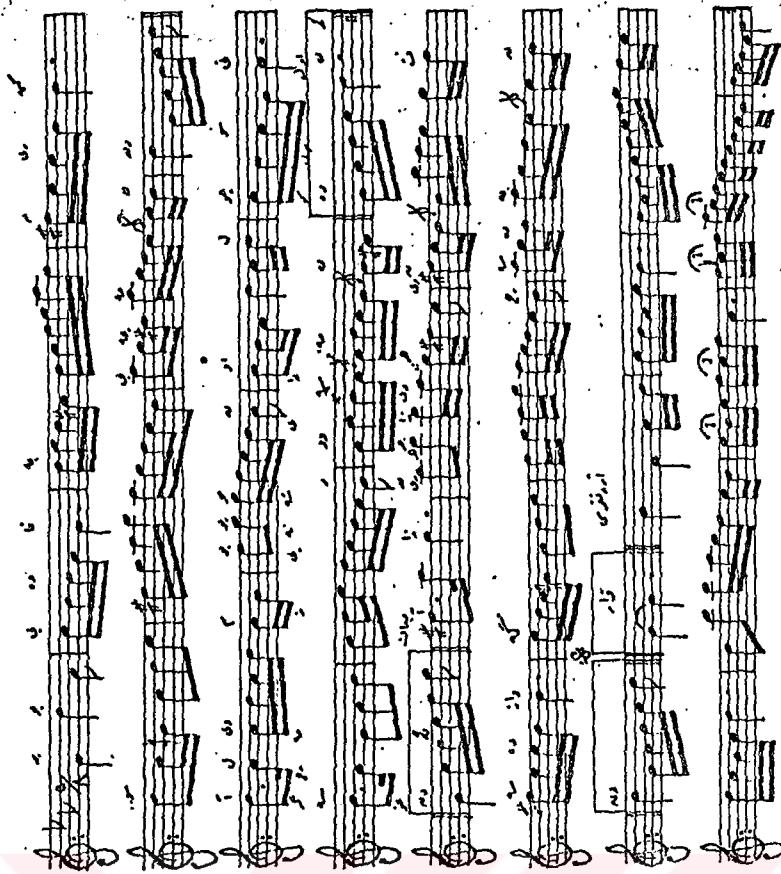
تکمیل برآمود و مثاباً به عذر برگزده شده بعنی عکس پروردگاری از آنهاست.

نیا نام دله ثابت کردند

三

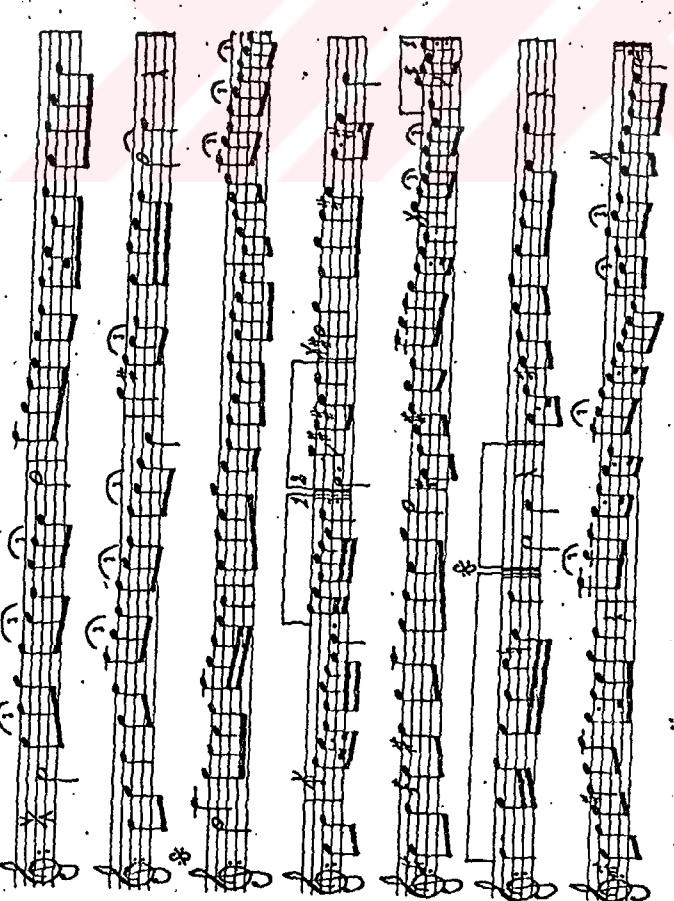
نہاد و نہضتی - اصولی زبان فلسفی

卷八

نموداری را داشتند و نیز میگفتند که این اشاره مشخصه‌نامه پذیرفتها علی‌البابدشی بینی غمینه‌نامه‌ای بوده و آنها را اینجا نمی‌دانند. فرمودند همان که در در اکامنه نیزه‌رده سیله که شنیده بودند (و اینها) آنچه که می‌گفتند را برداشتند و می‌گفتند که اینها را برداشتند.

اضفناه شرقی
اصولی بر قبیه

三

卷之三

تپه زاره دل را پر کنید و بر دست نمک و مس ایگنیزه رفی و اگر بله تازه نهاد سایه پشمی دارد.

دروزه بازسته
لطف شریعت
اموری نمودن

A vertical strip of a musical score, likely from a piano or harp piece. It consists of two staves. The top staff uses a treble clef and has several eighth-note groups and rests. The bottom staff uses a bass clef and contains mostly eighth-note groups. The music is set against a grid of vertical and horizontal lines.

A vertical column of musical notation on five-line staff paper. The notes and rests are represented by black shapes of varying sizes and positions relative to the staff lines. The notation is dense and continuous along the page.

A vertical strip of handwritten musical notation on five-line staff paper. The notation consists of vertical stems with small horizontal dashes, representing a single pitch over time. The first few measures show a steady pattern of eighth-note-like strokes. A sharp sign is placed above the staff in the middle of the page.

A vertical strip of paper with horizontal markings, likely a ruler or scale. The markings are evenly spaced and appear to be in millimeters. The strip is oriented vertically on the left side of the page.

卷之三

فنا - جهان - شرف
امولی بو روح معنی

A handwritten musical score page featuring four staves of music. The first three staves are in common time (indicated by a 'C') and the fourth staff is in 2/4 time (indicated by a '2'). The music consists of various note heads and stems, with some measure endings indicated by small numbers (e.g., '1', '2', '3') and a repeat sign. Measure 11 starts with a bass note, followed by a treble note, then a bass note again. Measures 12 and 13 continue with similar patterns. Measure 14 begins with a bass note and ends with a treble note. The score is written on a grid of five horizontal lines and four vertical bar lines.

بازی به ران میگشود ، منکره های اینکه بیرونی را همین دنیا و زر نموده $\frac{1}{2}$ عدیده

卷之三

نمای اینجا نمی‌شود.

شیخ امیر نکنن

بیم در راه بود که ده
سالی بعد از عذر برای شر
و این دلایل از شمار افسوس برخورد نمود.

شیخ ظاهر شریف

پیانو آواز

لطفاً پر

ای دنیه مر ده ه دند نه بس
ای دنیه مر ده ه دند نه بس
ای دنیه مر ده ه دند نه بس
ای دنیه مر ده ه دند نه بس
ای دنیه مر ده ه دند نه بس

۱۳۷۲ پیشتر : همچویی : بازبوده ملکیتی تا پیشنهاد فرموده ۷۰ همچویی

آنچه مشتمله نمک فاتحی موادی را که حد و لذت افتابی اند گز

حق تابعی عدموالیه: عزم و میل موده از منافق طلبان اذن نسخه را ساخته دو

卷之三

KAYNAKÇA

- AKAN, Emin ; "Tanbûr Metodu", İzmir,1989
- AKDOĞU, Onur; "Türk Müziği Bibliyoğrafyası", Ege Üniversitesi Devlek Türk Musikisi Konservatuvarı Yayınları No:89 , İzmir,1989
- AKDOĞU, Onur; " Ud metodu" 5. Baskı,İzmir,1992
- AREL, Hüseyin Saadeddin; "Türk Musikisi Nazariyatı Dersleri", Yayına Hazırlayan Onur Akdoğu, Kültür Bakanlığı Yayınları No:1347, Ankara,1991
- ARMAĞAN, İbrahim; "Bilimsel Yöntem", Dokuz Eylül Güzel Sanatlar Fakültesi Yayınları, İzmir, 1983
- DEMİRBAŞ, Ufuk; "Tanbûrî Cemîl Bey, Yaşamı, Eserleri", Lisans Bitirme Tezi, İzmir,1990
- DEVELLİOĞLU, Ferit; "Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lügat" , Ankara,1990
- DOĞRUSÖZ, Nilgün; "Haşim Bey, Yaşamı, Eserleri", Lisans Bitirme Tezi, İzmir, 1989
- EZGİ, Dr. Suphi;" Türk Musikisi ,I,II,III,IV,V, İstanbul, 1933
- ÖGEL, Prof. Dr. Şerafettin; "Türk Kültür Tarihine Giriş", Kültür Bakanlığı Yayınları No:638, Cilt VIII,IX, Ankara 1991
- ÖZALP, Dr. Mehmet Nazmi;"Türk Musikisi Tarihi I-II Derleme", Ankara, 1986
- ÖZKAN, İsmail Hakkı; "Türk Musikisi Nazariyatı ve Usulleri", İstanbul, 1987
- ÖZTÜRK, Yılmaz; "Türk Musikisi Ansiklopedisi I-II", Kültür Bakanlığı Yayınları No:149, Ankara, 1990
- ÖZTÜRK, Yılmaz; "Hüseyin Saadeddin Arel", Kültür Bakanlığı Yayınları No:668, Ankara, 1986
- RAUF YEKTA BEY; "Türk Musikisi", Çeviren: Orhan Nasuhioğlu, İstanbul, 1986
- SAÇAR, Birol; "Dr. Suphi Ezgi, Yaşamı ve Eserleri", Lisans Bitirme Tezi, İzmir,1990
- SADIK, Muhiddin;" Musiki Nazariyatı", İstanbul
- SAY, Ahmet;"Müzik Ansiklopedisi", Ankara, 1989
- SEZEN, Armağan;"Ali Rıfat Çağatay Yaşamı ve Eserleri", Linans Bitirme Tezi, İzmir, 1989
- SÖZER, Vural;"Müzik ve Müzisyenler Ansiklopedisi", İstanbul, 1986

SÜER, Arzu;"Rauf Yekta Bey Yaşamı ve Eserleri", Lisans Bitirme Tezi,İzmir,1989

TURAN, Şerafettin;"Türk Kültür Tarihi", İstanbul,1990

ÜNGÖR, Ethem Ruhi;"Güfteler Antolojisi", İstanbul

YILMAZ, Zeki;"Türk Musikisi Nazariyatı Dersleri",İstanbul, 1983

T.C. YÜKSEKÖĞRETİM KURULU
DOKUMANTASYON MERKEZİ